

รายงานการประชุม

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ในคณะกรรมการวิสามัญ บันทึกเจตนารมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ เป็นประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขออนุญาตเปิดประชุมเนครีบ ขออนุญาตเรียนที่ประชุมในเบื้องต้นก่อน เนครีบว่า เรากำหนดกันว่าจะมีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง นั่นคือทุกวันจันทร์บ่ายโมงครึ่ง แล้วก็ทุกวัน พุธเพิ่มเข้าไปอีกบ่ายโมงครึ่ง ทีนี้การประชุมของเราเสียงส่วนใหญ่อยากจะให้เป็นการทำงานโดยเป็น การประชุมในระบบของอนุกรรมการมากกว่าไปเป็นคณะทำงานแล้วก็ไม่ควรบังคับประชุม เพราะฉะนั้น เราจะยึดระบบตรงนี้เอาไว้ ก็เป็นสาเหตุของการที่เราจะต้องเร่งทำงานเพื่อให้เสร็จทันสำหรับการทำงานของ สภาร่างรัฐธรรมนูญเพราะฉะนั้นก็ต้องพยายามใช้เวลาประชุมมากขึ้น เราก็ต้องเสียเวลาเข้ามาประชุม ทั้งวันจันทร์ทั้งวันพุธ แล้วก็หลายท่านต้องเข้ามาวันศุกร์อีกเนครีบ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม จริง ๆ แล้วก็คงจะมี ๒ เรื่องเท่านั้น

เรื่องแรก ก็คือเรื่องทีในการประชุมครั้งก่อนคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์ก็ได้รับ นโยบายมาจากคณะกรรมการวิสามัญว่าขอให้เพิ่มจำนวนวันประชุม เนื่องจากว่าตามภาระหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายมาของคณะกรรมการชุดนี้เราจะต้องมีการตรวจรายงานการประชุมและต้องมีการมาบันทึก เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญให้ทันตามกำหนดเวลาด้วย เพราะฉะนั้นมติของที่ประชุมคณะกรรมการ วิสามัญบันทึกเจตนารมณ์ก็ขอให้พิจารณาเพิ่มวันประชุม ซึ่งในการประชุมครั้งที่แล้วก็มติให้เพิ่มวัน ประชุมในวันพุธอีก ๑ วันด้วย สรุปแล้วก็คือจะประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ทุกวันจันทร์บ่ายโมงครึ่ง แล้วก็เพิ่ม วันพุธบ่ายโมงครึ่งอีกด้วย ทีนี้ถ้าหากว่าจำเป็นก็อาจจะไปถึงประมาณบ่ายสามโมงครึ่งหรือสี่โมง แต่เนื่องจากเราเพิ่มวันประชุมในวันพุธแล้วคิดว่าตามความจำเป็นเท่านั้นเนครีบว่าถ้าจะต้องประชุมถึงเย็น ถึงขนาดที่ว่าจะต้องทานข้าวเย็นอะไรกัน เจ้าหน้าที่บอกว่าวันนี้เตรียมอาหารเย็นไว้ด้วย เดียวเราคงต้องดู เนครีบว่าเราจะสะดวกที่จะอยู่ประชุมถึงเย็นกันได้จริงหรือไม่เนครีบ

เรื่องที่ ๒ ขณะนี้สภาร่างรัฐธรรมนูญก็มีประชุมเสาร์ - อาทิตย์ด้วย แล้วก็เรื่องบันทึก

เจตนารมณ์ผมเองผมก็พยายามไปเขียนอยู่ในส่วนที่ได้รับความร้องขอจากฝ่ายที่จะต้องจัดนิทรรศการแสดง เนครีบว่าให้อธิบายว่าทำไมต้องบันทึกเจตนารมณ์ เจตนารมณ์คืออะไร ผมกำลังเขียนอยู่ เขาขอประมาณ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

๓ หน้ากระดาษ A4 แล้วก็ขณะนี้ทางสื่อมวลชนก็ให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับการบันทึกเจตนารมณ์ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านใดมีบทความอยู่ใน Stock ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญอาจจะต้องช่วยกัน แล้วเพื่อที่จะไปลงหนังสือพิมพ์นะครับ เท่าที่ได้ทราบอย่างน้อยที่สุดทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ก็ติดต่อมาอยู่ แล้วก็อาจจะหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนแจ้งท่านที่ปรึกษา ท่านนักวิชาการ ท่านอนุกรรมการด้วยนะครับว่าถ้าใครมีเรื่องที่จะเขียนอยู่แล้วอาจจะต้องรวบรวมว่า อาจจะต้องเอาไปลงหนังสือพิมพ์ ซึ่งขอเป็นมตินะครับว่าจริง ๆ แล้วคงไม่ต้องมา Sensor คงไว้เนื้อเชื่อใจ ในความรู้ของพวกเราได้ คงไม่ต้องมาเสนอในที่ประชุมก่อนที่จะไปลงข่าวลงอะไร เพราะเราก็ลงในนามของ ในฐานะที่เป็นนักวิชาการอยู่แล้วนะครับ คิดว่าก็คงจะทำได้ ในเรื่องนี้รัฐบาลก็จะช่วยในการรณรงค์ ประชามติอะไรต่าง ๆ ด้วย ทีนี้ในส่วนนี้ทางสื่อมวลชนเขาให้ความสนใจ เพราะว่าเริ่มมีการพิจารณาไปแล้วก็มักจะพูดว่าเรื่องนี้ให้บันทึกไว้เป็นเจตนารมณ์ คนก็เริ่มสงสัยแล้วมันคืออะไร เพราะฉะนั้นเราก็ต้องช่วยเขา เพราะเป็นชุดที่เรากำลังทำงานกันอยู่ ถ้าหากว่าท่านมีบทความอะไร หรือมีคิดจะเขียนอะไรอยู่ ถ้าหากว่าสามารถช่วยในส่วนนี้ก็จะเป็นการดี ผมไม่ทราบว่าเรามีเรื่องอื่นที่จะแจ้งที่ประชุมอีกไหมครับ ทางฝ่ายเลขานุการมีเรื่องใดไหมครับ ไม่มีนะครับ ขออนุญาตมาที่ระเบียบวาระที่ ๒ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม เป็นการรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๕ ในแฟ้มนะครับ บันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์ ในคณะกรรมการวิสามัญ บันทึกเจตนารมณ์เจตนาเหตุและตรวจรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ หน้าแรก เป็นรายชื่ออนุกรรมการผู้มาประชุม ๖ ท่าน แล้วก็รายชื่ออนุกรรมการ ผู้ไม่มาประชุม ได้ลาการประชุม ๔ ท่าน และก็รายชื่อนักวิชาการผู้เข้าร่วมประชุม และก็รายชื่อของผู้เข้าร่วมประชุม ทั้ง ๗ คน หน้าแรกคงไม่มีพิมพ์ผิดนะครับ ขออนุญาตผ่านหน้าแรกไปนะครับ หน้า ๒ นะครับ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่แล้ว รับรองโดยไม่มีการแก้ไข ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่พิจารณา ก็เป็นข้อความในรายละเอียดที่เราพิจารณากันไปนะครับ หน้า ๒ เป็นมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ เริ่มต้นที่หน้า ๕

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอโทษครับอาจารย์ หน้า ๔ ข้อ ๔ ก่อนคำว่า มติที่ประชุม ที่บอกว่า ที่ประชุมมีมติไม่บันทึกหลักการของมาตรา ๓๒ สอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน แห่งสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๘ มาตรา ๕ ออก คำว่า ออก มันเป็นส่วนเกินหรือเปล่าครับ

ประธาน : คงเกินมาครับ คงต้องตัดคำว่า ออก นะครับ ปัญหาคือเราไม่ให้เหตุผล เราไม่ให้เหตุผลว่าทำไมถึงไม่บันทึก แต่คงไม่เป็นไรนะครับ ไม่ได้ให้เหตุผลไว้ แต่ว่าตัดคำว่า ออก นะครับ เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมขอว่าเดี๋ยวอันนี้ต้องไปค้นดูอีกทีหนึ่งก็แล้วกันนะครับ เพราะเท่าที่ผมจำได้ คือคุณอังคณาที่ได้พูดถึงอนุสัญญาของสหประชาชาติ แล้วประเทศไทยก็กำลังดำเนินการที่จะเข้าเป็นภาคีอยู่ คือฟังจากท่านทูตวันนั้นนะครับ คืออยากจะตรวจสอบให้มันถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ก็แล้วกันว่าเชื่อมั่นว่าอย่างไร และก็อาจหมายความว่าอยู่ระหว่างอะไร คงจะต้องขอตรวจสอบอีก คือถ้าไม่บันทึกเลยคนก็จะสงสัย บังคับสูญหาย หมายถึงอะไร

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเดิมอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ไม่บันทึกหลักการ แล้วก็ให้เหตุผลว่า เนื่องจากจะต้องมีการตรวจสอบก่อนนะครับว่าประเทศไทยนั้นได้ผูกพันหรือมีแผนที่จะผูกพันตามอนุสัญญานี้หรือไม่ ได้ไหมครับ เนื่องจากจะต้องมีการตรวจสอบก่อนว่าประเทศไทยนั้นผูกพันหรือไม่ผูกพัน หรือมีแผนที่จะเข้าผูกพันตามอนุสัญญานี้หรือไม่ อันนี้เป็นหน้า ๔ มีแก้ไขในส่วนนี้ ส่วนที่ คุณอังคณาอะไรนั้นคงไม่ต้องบันทึกก็ได้ครับ แต่เราได้พูดกันไปแล้วก็จืด ๆ กันมาอยู่แล้ว เราทราบกัน อยู่แล้วคงไม่เป็นไรนะครับ และก็ต่อเนื้อหาที่หน้า ๕ นะครับ เป็นส่วนของมาตรา ๓๒ ที่เป็นส่วนของ มาตรา ๓๓ ก็เริ่มต้นที่หน้า ๕ ในรอบสี่เหลี่ยม แล้วก็มาจนถึงกลางหน้า ๖ อันนี้เป็นส่วนของมาตรา ๓๓ อันนี้ก็เห็นภาพในการพิจารณาจนถึงมติที่ประชุม เชิญอาจารย์วิจิตราครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาตเรียนถามนิดหนึ่งค่ะว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมันมีหลายปีหรือเปล่าคะ เพราะว่ารู้สึก ค.ศ. มันจะไม่ตรงกัน หน้า ๔ กับหน้า ๕ ในหน้า ๕ บรรทัดที่ ๓ จากทำยนี้เป็น ๑๙๔๘ ซึ่งในหน้า ๔ เป็น ๑๘๘๘ แล้วก็ต้นหน้าของหน้า ๕ ก็เป็น ๑๘๘๘ เลยไม่ทราบว่ามันมีปีอื่นอีกหรือเปล่า

ประธาน : คงมีฉบับเดียวครับ แต่ว่า ค.ศ. น่าจะผิดพลาด แล้วไม่รู้ว่าชื่ออนุสัญญา ผิดด้วยหรือเปล่า อันนี้ก็ต้องตรวจสอบนะครับ อันนี้เข้าใจว่าไม่ใช่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าเป็นปฏิญญาสากลว่าสิทธิมนุษยชนมัน ๑๙๔๘ แล้วมันจะมีอีกฉบับหนึ่งก็คือสิทธิพลเมือง CCP อะไรนั่น อันนั้น ๑๘๘๘ หรืออะไรผมไม่แน่ใจ ๑๘๘๘

ประธาน : ตรวจสอบนะครับ เพราะว่ามันคงมีอยู่ฉบับเดียวที่เป็นฉบับหลัง ถ้าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้นเป็น ๑๙๔๘ นะครับ เป็นหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ในนี้ที่อ้างในนี้ที่ผมมาอ้างก็คือมี ๒ ฉบับ ก็คือปฏิญญาสากล ๑๙๔๘ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง อันนี้ ๑๙๖๖

ประธาน : ไปตรวจสอบแล้วแก้ไขให้ถูกต้องแล้วกันนะครับ จะได้บันทึกไว้ในบันทึกการประชุมครั้งต่อไปนะครับ ขออนุญาตต่อมาที่มาตรา ๓๓ ที่ต่อเนื้อหาถึงกลางหน้า ๖ มีแก้ไขตรงไหนอีกไหมครับ ๑๙๔๘ ในหน้า ๖ คงจะถูกแล้ว แต่ต้องไปแก้ไขหน้า ๔ นะครับ ค.ศ. น่าจะผิดนะครับ เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : จะหาหรือตรงที่ว่า โทษประหารชีวิต ที่บอกว่า ให้ตัดออก คือ ตอนอภิปรายเขาไม่ยอมให้ปรากฏว่ามันมีกฎหมาย คือมันมีคำว่า

ประธาน : ประธานโทษครับ ไม่ทราบในรายงานการประชุมหน้าไหนครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : หน้า ๓ ครับ ที่เห็นนะครับ ที่บอกว่า หลักการคงเดิม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๔๐ แต่สภาร่างรัฐธรรมนูญมีมติให้ตัด โทษประหารชีวิต ออก เห็นว่า ไม่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่จริง ๆ แล้วก็คือ เพียงแต่ต้องการไม่ให้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แค่นั้นเอง แต่จริง ๆ มันมีโทษประหารชีวิตอยู่ ที่นั่นถ้าอย่างนั้นมันจะสื่อไปหรือเปล่าว่า ถ้าโทษประหารชีวิตต่อไปมันจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมกลัวอย่างนั้นที่บันทึกไว้ เพราะมันยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ในกฎหมาย

ประธาน : คือ ศาลสามารถมีคำพิพากษาให้ประหารชีวิตได้ แล้วก็เป็นอย่างที่ ท่านวัชรินทร์บอก ไม่ใช่หมายความว่า ยกเลิกโทษประหารชีวิตนะครับ เพราะโทษประหารชีวิตชดเชยนะครับ แต่ก่อนเขาไปยิงเสียให้ตาย แล้วก็แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเป็นเอาไปชดเชยให้ตายนะครับ ซึ่งในส่วนที่เขาอภิปรายกันว่า ไม่ยอมให้มีคำคำนี้ซึ่งมันเหมือนกับมันโหดร้าย เพราะสามารถพิพากษาประหารชีวิตได้ตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว เข้าใจว่าอย่างนี้ คือไม่ต้องการให้เขียนคำนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญมากกว่าครับ คุณทบทวนอย่างไรครับ

นางสาวปรีชญาภรณ์ อมรเวช : ได้พูดถึงประเด็นนี้ แต่ไม่ได้ตัด ไม่ได้แก้ตรงหมายเหตุคะ ในบันทึก

ประธาน : หมายถึงประชุมของเรา ไม่ใช่ประชุมของ สสร. ใช่ไหมครับ ในที่สุดเราต้องดู ในรายงานการประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ถึงเหตุผลจริง ๆ อย่างที่ท่านวัชรินทร์ว่า แต่วันนั้น เราไม่ได้พูดกัน หรือว่าคนจะไปเข้าใจว่า ตัดโทษประหารชีวิตไปแล้ว ไม่ใช่ นะครับ โทษประหารชีวิตยังอยู่ในประเทศไทยนะครับ แม้ว่าจะขัดกับหลักสากลอยู่ที่ตาม ถ้าหลักสากลนี้เขายกเลิกโทษประหารชีวิตกันหมดแล้วนะครับ ประเทศที่เจริญแล้ว แต่เราเห็นว่า โทษประหารชีวิตของประเทศไทยยังจำเป็นอยู่ นะครับ แต่ว่าเราไม่อภิปรายกันมาก แต่ของในสภาร่างรัฐธรรมนูญ เขาไม่ยอมให้มีคำนี้ปรากฏว่าอยู่ เพราะสามารถลงโทษประหารชีวิตได้ตามคำพิพากษาอยู่แล้วครับ แต่ตอนแรกไม่ได้อภิปรายกันนะ วันนั้น เราไม่ได้พูดกันนะครับ แต่ว่าในที่สุดแล้วนี่นะครับ ถึงเวลา สสร. ก็ต้องตรวจอยู่แล้วนะครับ ว่าที่เราเขียนนี้ มันถูกต้องอย่างไร ไม่สื่อความหมายผิดหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องก็ขอให้ตั้งข้อสังเกตให้แก้ไขได้อยู่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : จุดบันทึกให้มันชัดเจนไปไม่ดีกว่าหรือครับ แต่อย่างไรก็ตามจะใช้ถ้อยคำอย่างไร ถ้าตามร่าง

ประธาน : ให้ตัดคำว่า โทษประหารชีวิต ได้ไหมครับ ไม่ใช่ตัดโทษประหารชีวิตนะครับ แต่สภาร่างรัฐธรรมนูญมีมติให้ตัดคำว่า จะชัดเจนไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ประหารชีวิต ออก

ประธาน : ท่านคดีนี้ครับ

นายคดี วิริยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตนะครับว่า ให้ตัดคำว่า ประหารชีวิต ออก
เพราะว่าเวลาที่เขาตัดสินนะครับ เขาหลงโทษประหารชีวิต เขายังคงคำว่า การลงโทษ เอาไว้ นะครับ จึงจะ
สรุปว่า ผมเสนอว่าที่อาจารย์สมเกียรติบอก ว่า คำว่า ผมเห็นด้วย แล้วก็ ประหารชีวิต ออกครับ

ประธาน : แก่เป็นว่า แต่สภาร่างรัฐธรรมนูญมีมติให้ตัดคำว่า “ประหารชีวิต” ออก
อย่างนี้ได้ไหมครับ

นายคดี วิริยะเพ็ชร : เห็นด้วยครับ พอเห็นตรงนี้เลยทำให้ผมเจออีกจุดหนึ่งนะครับ
มาตรา ๓๒ ตัวที่อยู่ในกรอบเลยนะครับ บุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย และก็เป็น
วรรคสอง

ประธาน : ย่อหน้าใหม่ใช่ไหมครับ

นายคดี วิริยะเพ็ชร : ย่อหน้าใหม่ครับ

ประธาน : ขอบพระคุณครับ ขึ้นย่อหน้าใหม่ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๒ คงไม่มี
อะไรแก้แล้วนะครับ แก่สองจุดตรงนี้นะครับ ทั้งหมดแก่สามจุดนะครับ ในล้อมกรอบสี่เหลี่ยม แล้วก็ให้ตัด
คำว่า ประหารชีวิต ออก แล้วก็แก่ ค.ศ. ในหน้า ๔ ให้ถูกต้องนะครับ แล้วก็มีเหตุผลที่ว่า ให้บันทึกเพราะ
อะไร ที่ได้กล่าวไปแล้วนะครับ ต่อไปมาตรา ๓๓ นะครับ ผมไม่อยากจะเสียเวลาตรงนี้นานเท่าไรนะครับ
มาตรา ๓๓ ตกลงว่าเข้าใจว่าไม่ต้องแก้ไขตรงไหนนะครับ ใช่ไหมครับ ต่อไปมาตรา ๓๔ นะครับ มาตรา ๓๔
อยู่ที่หน้า ๖ ในล้อมกรอบสี่เหลี่ยมนะครับ แล้วก็ต่อเนื่องมาจนถึงสองบรรทัดแรกของหน้า ๘ นะครับ หน้า ๖
หน้า ๗ หน้า ๘ มีไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อีกนิดหนึ่ง ตรงที่หน้า ๖ ที่บอกว่า เจตนารมณ
อันท้ายสุดในมาตรา ๓๔ มันน่าจะย่อหน้าตรงที่ว่า เจตนารมณเพื่อประกันเสรีภาพในการเดินทางหรือ
เลือกถิ่นที่อยู่ แล้วก็ตรง บุคคลย่อมมีสิทธิ น่าจะเป็นย่อหน้า

นายคดี วิริยะเพ็ชร : ประธานโทษครับ ตรงนี้ในหน้า ๖ นี่เป็นของเดิมครับ ถ้าเมื่อเกิด
หน้า ๗ มติที่ประชุมเป็นต้นมา จึงเป็นของใหม่ครับ

ประธาน : คือเขาเล่าความหมดเลยที่เสนอที่ประชุมอย่างไร แล้วที่เรามาประชุมกันต้อง
อ่านตั้งแต่มติที่ประชุมเป็นต้นไปนะครับ คือไม่อย่างนั้นแล้วคุณจะต้องทำให้ คำว่า มติที่ประชุม นี้เห็นชัด ๆ
หน่อย นี่ทำเป็นตัวคำอยู่ บังเอิญมีตัวคำอย่างอื่นแทรกอยู่ด้วย โอ.เค. นะครับ เพราะฉะนั้นก็จะเป็น
มติที่ประชุมนะครับ คืออยากให้ดูตั้งแต่มติที่ประชุมมาเป็นหลักนะครับว่ามันตรงหรือเปล่า เพราะข้างหน้า
เป็นข้อเสนอต่อที่ประชุมนะครับ ผมก็กลัวอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า เราจะเสียเวลาตรวจรายงานการประชุม

แล้วก็จะเสียเวลาไปหมดเหมือนกับเราประชุมสองหนในเรื่องเดียวกัน อยากให้ดูแค่ความถูกต้องเรียบร้อยเท่านั้นเองนะครับ คือถ้ามีอะไรที่ไม่ถูกต้องให้ท้วงได้โดยนะครับ หลังจากรับรองรายงานการประชุมไปแล้วก็ยังไม่ท้วงได้นะครับ อยากให้ไปเร็ววันหนึ่งนะครับ จะได้พิจารณามาตราอื่นที่ค้างอยู่นะครับ ในมติที่ประชุมไม่ทราบว่าจะไปได้ไหมครับ เนื้อหาในส่วนนี้ที่แก้ออกมา เชิญท่านอาจารย์รัฐฎาภรณ์ครับ

นางรัฐฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ รัฐฎาภรณ์คะ ที่นี้พอพูดถึงมาตรา ๓๕ ขออนุญาตนิดเดียวแค่นั้นว่า เราจะต้องย้อน

ประธาน : เราอยู่ที่มาตรา ๓๔ ตกลงมาตรา ๓๔ ผ่านได้นะครับ เพราะฉะนั้นขอผ่านไปที่มาตรา ๓๕ เชิญท่านอาจารย์รัฐฎาภรณ์ครับ

นางรัฐฎาภรณ์ แก้วสนิท : ดิฉันเกรงว่า เราจะต้องย้อนกลับมาอีกรอบหนึ่ง แม้ว่ามันจะเป็นบันทึกรายงานการประชุมก็ตามนี่นะคะ เพราะว่าถ้าเราไปดูในรายงานของ สสร. มันจะมีมาตรา ๕๕ ที่เขาบอกว่า เขาขอเพิ่มมาตรา ๕๕/๑ ขึ้นมา แต่ว่าเขาก็เลยบอกว่า ตรงนี้ให้เอากลับไปไว้วรรคสามของมาตรา ๓๕ แต่ว่ามาตรา ๓๕ เราจะมีวรรคสามเพิ่มขึ้นมาจากที่เขาโยนกลับมาจากมาตรา ๕๕ ที่นี้ก็เลยเรียนว่า

ประธาน : ขออนุญาตเรียนว่า เรารับรองรายงานการประชุมนี้เราทำงานตามที่เราประชุมไปเท่านั้น เสร็จแล้วถ้ามีเรื่องทีกลับเข้ามาเราต้องเสนอรอบใหม่เป็นการประชุมครั้งต่อไปนะครับ ที่นี้ในส่วนนี้ข้อสังเกตนี้ออกให้โน้ตไว้ด้วยว่า มันมีเรื่องที่เราต้องไม่ลืม ขอบคุณนะครับ แต่ว่าอันนี้เราขอรับรองบันทึกการประชุมไปก่อนนะครับ แต่เราบันทึกไว้แล้วนะครับว่า เดี่ยวอาจจะต้องมี มาตรา ๕๕ ใช้นั้นไหมครับ ตอนที่มาตรา ๕๕ พิจารณากันนี้มีเรื่องที่ย้อนกลับมาหามาตรา ๓๕ อีกนะครับ

นางรัฐฎาภรณ์ แก้วสนิท : โยงกลับมาเป็นวรรคสามของมาตรา ๓๕

ประธาน : เอาตามนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ ขอช่วยดูที่บันทึก ที่เราประชุมครั้งที่แล้วนี่นะครับ มาตรา ๓๕ ในส่วนของมติที่ประชุมก็จะอยู่ในส่วนบรรทัดที่ ๕ จากกลางของหน้า ๘ นี่นะครับ แล้วก็มาถึงต้นหน้า ๙ นะครับ อันนี้บันทึกไว้แบบนี้ครับ ซึ่งมาตรานี้เป็นส่วนที่มีปัญหาด้วย เราบันทึกไว้หรือเปล่าว่าต้องตรวจสอบ เราไม่ได้บันทึกเอาไว้ ต้องบันทึกไว้ว่า ต้องตรวจสอบรายงานการประชุม สสร. เพราะเรื่องนี้อภิปรายยาวมาก ที่จริงต้องบันทึกไว้ด้วยนะครับ เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ท่านประธาน ผมว่าคงต้องดูตัวเลขครับ คือผมยังมีความรู้สึกที่ว่า เราทำงานสองครั้งหรือเปล่า พอเสร็จจากนี้ไปต้องมานั่งดูตัวเลขอีกทีหนึ่ง ซึ่งผมก็เสียเวลาเยอะพอสมควรนะครับ เขียนอันนี้ออกมา ใช้เวลาเป็นวัน ๆ เลย เพราะต้องกลับมาดูใหม่แล้วมาอ่านรายงานตัวเลขอีก ซึ่งก็หนักเหมือนกัน จริง ๆ แล้วนี่เห็นหรือไม่มั่นใจสักอย่างเลย เพราะว่ามีการแก้ไขทั้งหมดที่ผมฟังดูก็มีแก้ไข แล้วไม่รู้จะเขียนอย่างไรมันก็หลุด ๆ ไปอย่างนี้ ก็เลยว่ามันต้องทำงาน

อีกครั้งหนึ่งจะเสียเวลาหรือเปล่า ผมมีความรู้สึกอย่างนั้น คือตอนนี้เราเขียนไป ผมเขียนให้น้องเขาพิมพ์ไป มันก็ต้องมาดูใหม่ทั้งหมด ซึ่งตอนนี้เราเช็คกับชวเลข เพราะฟังบางที่เขาอธิบายเป็นชั่วโมง ผมเปิด เทปฟังนาน ๆ นะครับ เราก็ยังสรุปไม่ได้ เขายังไม่สรุปก็มีอย่างนี้ ถ้าดูชวเลขเราจะเจาะเลยว่า เขาว่าอย่างไรเราก็ตั้งดูเข้าไปตรงนั้นเลย มันจะเสร็จทีเดียว ผมก็เลยมีความรู้สึกที่ว่า เราจะรอไปสักนิดให้ชวเลขมาแล้วถึงลุยไปเดี่ยวเลยจะเป็นอย่างไร เพราะเราดูแล้วต้องกลับมาดูชวเลขอีก

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คืออย่างที่พี่พูดนี่นะครับ อย่างที่ท่านวัชรินทร์พูด อันนั้น โอ.เค. เลยนะครับ แต่บังเอิญในสถานการณ์นี้เราไม่ทัน เขาไปถึงมาตรา ๑๘๖ แล้วเมื่อตอนที่ผมเดินเข้ามาของเรายังมาตรา ๓๕ อยู่

ประธาน : คือครั้งที่แล้ว เราพูดกันแล้วเราบันทึกไม่หมด เราเก็บความไม่หมด ความที่เราต้องบอกก็คือว่า ที่เราทำงานลำบากอย่างไรนี่นะครับ ก็คือในส่วนของชวเลข ซึ่งในส่วนนี้ถ้าไม่เขียนกำกับไว้ทุกมาตราว่า มาตรานี้ต้องตรวจสอบชวเลขอีกรอบหนึ่งหรือไม่ต้องห้อยไว้ทุกมาตรา อันนี้ก็เซฟเหมือนกัน หรือไม่ในบันทึกการประชุมหน้า ๒ ข้อ ๑.๒ นี้เราจุดขึ้นไปนะครับ ที่บอกว่า ในการทำบันทึกเจตนารมณให้บันทึกตามมติการประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ อันนี้ถ้าพูดก็พูดตรงนี้ก็ได้อีกหรือพูดกำกับไว้ทุกมาตราก็ได้ เพราะมันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เขากำลังพิจารณาอยู่ ต้องเติมที่ใดที่หนึ่งนะครับ ซึ่งเข้าใจว่าอาจจะต้องเติมที่ตามการประชุมของเรา มันต้องเติมที่ข้อ ๑.๒ เพื่อให้ยาวขึ้นว่า ในหมวดนี้ทั้งหมด หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยมีหลายส่วนที่สภาร่างรัฐธรรมนูญให้บันทึกเจตนารมณด้วยแล้วก็มีหลายส่วนที่จะต้องตรวจสอบกับชวเลขอีกครั้งหนึ่งด้วยเพื่อดูความถูกต้องด้วย จะขอเติมตรงนั้นลงไปได้ไหมครับ แล้วจะถือว่า Cover ทุกมาตรา ดังนั้นต้องเขียนไว้ทุกมาตราเลยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๓๕ นี้ยังมีปัญหาหนักเลย เพราะได้ทราบมาว่ามีปัญหาอภิปรายกันหนักมากในที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ ขอ ๒ อย่างได้ไหมครับ อย่างที่ ๑ อย่างที่ อาจารย์สมเกียรติบอกเมื่อกี้นะครับ ก็คือในข้อเอาไว้เป็นหัวข้อใหญ่ นะครับ แต่อย่างที่ ๒ ก็คือ น้องก็ติดตามดอกจันเอาไว้ในมาตราไหนที่รู้ว่ามีปัญหาแล้ว ที่ต้องย้อนกลับไปดูจริง ๆ เพื่อช่วยว่า อันนั้นเป็น Fight บังคับต้องดูดี ๆ ก็คงช่วยได้เท่านั้นนะครับ

ประธาน : ๑.๒ ตกลงจุดไม่ทันเราอัดเทปไว้ด้วยแล้วกัน เชิญท่านอาจารย์อำไพครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : นิดเดียวค่ะ ตอนที่แล้วไม่ได้มา ไม่ทราบจะมีสิทธิพูดตรงนี้ไหมนะคะ หน้า ๘ ข้อ ๑ ได้ (๓) ที่ประชุมมอบหมายให้คณะนักวิชาการ Wording เท่านั้นคะ คณะนักวิชาการระวังจะไปซ้ำกับนักวิชาการประจำคณะกรรมการซึ่งมีโอกาสเข้าอย่างเช่น

อนุ. บันทึกรายงาน
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๒/๕

ท่านอาจารย์ปัทมาจะเป็นนักวิชาการของชุดใหญ่ใช่ไหมคะ นักวิชาการบางคนเป็นอยู่นะคะ แล้วก็ข้อ ๒ นี้ อ่านแล้วยังงง ๆ นะคะ ต้องขอประทานโทษเพราะคราวที่แล้วจริง ๆ ไม่ได้มา ก็ควรจะได้รับการคุ้มครองบุคคลใดจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ คืออ่านจริง ๆ แล้วไม่ชัดเจนประเด็นนี้ ขอโทษค่ะ

ประธาน : ถ้าเรื่องครอบครัวนี้จะต้องอธิบายยาวนะครับ แต่ว่าเราประชุมแบบสรุปความสั้น ๆ มานะครับ เขาอย่างนั้นนะครับว่า คำแรกนี้นะครับ คำว่า คณะนักวิชาการ นี้เราจะเรียกหลายแห่งแล้วก็ให้แตกต่างกัน เรียกให้ถูกต้องทำ TOR เชิญคุณภานะครับ

นางสาวปัทมาภรณ์ อมรเวช : ถ้าเป็นชื่อในคณะกรรมการจะใช้คำว่า นักวิชาการประจำคณะกรรมการ แต่ในที่ทีมงานของน้อง ๆ ที่ประชุมมีมติใช้คำว่า คณะนักวิชาการ ค่ะ

ประธาน : ฉะนั้นไม่รู้ว่าใช้คำกำกับได้หรือเปล่านั้น คณะนักวิชาการของคณะอนุกรรมการนี้นะครับ มันจะยาวไหมครับ อันนั้นนักวิชาการประจำคณะกรรมการหรือครับ อันนี้คณะนักวิชาการครับ อันนี้ใช้คำอย่างนี้ตลอดแล้วก็ไม่ใช่กลับไปกลับมาครับ โอ.เค. ครับ ที่นี้จะขอจบการอธิบายสั้น ๆ นะครับ เรื่องครอบครัวมันเป็นเรื่องใหม่ แล้วครั้งที่แล้วอภิปรายแล้วก็นำเสนอแนวคิดกันนานนะครับ เพียงแต่ถ้าบันทึกแล้วมันไม่พอนะครับ เพียงแต่ว่ามติที่ประชุมพูดถึงเรื่องครอบครัว ก็คือคุ้มครองตัวครอบครัว ไม่คุ้มครองตัวปัจเจกชนอย่างเดียวหนึ่งนะครับ แล้วก็ใน ๒ บรรทัดสุดท้ายจะอธิบายนะครับว่า หมายถึงว่า กรณีอย่างนี้เรื่องหมอบริการเพศ เรื่องอะไรเป็นเหตุที่ว่าอาจจะต้องมีการคุ้มครองสถาบันครอบครัวด้วยนะครับ ก็เลยพยายามเขียนว่า สิทธิในความเป็นส่วนตัวก็ให้คุ้มครองรวมถึง สิทธิของบุคคลในครอบครัวโดยรวมถึงสิทธิครอบครัวซึ่งจะต้องได้รับความคุ้มครองด้วยนะครับ ก็คือเป็นสิทธิประเภทใหม่ขึ้นมา เพียงแต่ว่ารวมอยู่ในคำว่า การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในครอบครัว และหมายความรวมถึง การคุ้มครองสิทธิของครอบครัวด้วยนะครับ ซึ่งอันนี้เราจะบันทึกเป็นเจตนารมณ์เอาไว้ เพราะถ้าไม่บันทึกไว้ คนก็จะไม่รู้ ว่า ตรงนี้ควรจะได้รับความคุ้มครองด้วยนะครับ อันนี้ก็จะเป็นผลดีของการที่เราจะบันทึกเจตนารมณ์เอาไว้ แต่ปัญหาก็คือว่ามันอ่านไม่ค่อยเข้าใจ ถ้าอ่านไม่ค่อยเข้าใจอาจจะต้องเพิ่มคำขยายความอีกครั้งหนึ่งนะครับ ในตอนที่เราจะพิจารณากันอีกรอบหนึ่งในขั้นกรรมการ เชิญคุณปัทมานะครับ

นางสาวปัทมา สุปกัมภ์ : ปัทมา ค่ะ ครั้งที่แล้วรู้สึกว่าจะใช้คำว่า สถาบันครอบครัวนะคะ สิทธิของบุคคลในครอบครัวให้หมายความรวมถึง สถาบันครอบครัวด้วย คือความเป็นสถาบันนะคะ

ประธาน : คืออันไหนใช้คำได้ดีกว่ากัน เพราะว่า ตอนแรกเสนอ สถาบันครอบครัว แล้วต่อมาเปลี่ยนเป็น ครอบครัว แล้วครับ ตอนผมเดินออกไปก่อน ผมเห็นอยู่ว่าเปลี่ยนกลับมา ไม่ได้ใช้คำว่า สถาบัน อันนี้ผมทันนะครับ แล้วก็เป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้วบันทึกอันนี้ตรงตามที่ประชุมกันเลยจริง ๆ ที่แรกใช้คำว่า สถาบันครอบครัว ไม่อย่างนั้นใส่ทั้ง ๒ คำจะแปลกอะไรไหมครับ

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้าสัญญา ๒/๖

นางสาวปัทมา สุขกำปิง : แต่ในข้อ ๒ ถ้าอ่านแล้วมันยังไม่ได้ความอยู่เหมือนกันนะคะ
มันยังไม่กระชับ

ประธาน : ครอบครัวและสถาบันครอบครัว จะชัดใหม่ครับ มีท่านวัชรินทร์แล้วก็ท่านคณิต
นะครับ ท่านวัชรินทร์

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คำว่า สถาบันครอบครัว มันมองในแง่สังคมวิทยา
ในเชิงสังคมวิทยาใช้ใหม่ คือมันอยู่ที่ว่าจะมองในแง่ไหน เฉพาะกลุ่มก็แล้วแต่นะ ผมว่าแล้วแต่ ใช้ ๒ คำ
แบบอาจารย์ว่าก็ได้ คือปิดช่องไปหมดเลย คุณจะตีความเอง

- ๓/๑

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ขอเป็นว่า ครอบครัวยุคใหม่และสถาบันครอบครัว ได้ใหม่ครับ คำว่า ครอบครัว ว่าเป็น อีกหน่วยหนึ่ง จะอธิบายว่าเป็นยูนิตหนึ่งที่จะต้องได้รับความคุ้มครองในทางสังคมวิทยา แล้วคนไม่ค่อยรู้ว่า มันจะต้องคุ้มครองด้วยหรือเปล่า

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตนะครับ สถาบันครอบครัว ที่ทำให้เห็นชัดว่านี่คือ สถาบันครอบครัว พอพูดคำว่า สถาบันครอบครัวปุ๊บเข้าใจ ใช่ไหมครับ แต่คำว่า ครอบครัวนี้คือฐานะแท้จริง ฐานะแท้จริงตามของกฎหมายเท่านั้นเอง มันเป็นศัพท์กฎหมายว่าครอบครัว นักกฎหมายเข้าใจว่า ครอบครัวหมายถึงสถาบันครอบครัว เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเกิดจะขยายความให้ชัดผมก็ว่ามันไม่มีอะไรเสีย เพราะเราต้องการจะให้เข้าใจ ก็เป็นครอบครัวหรือสถาบันครอบครัวก็ได้ เพราะว่าถ้าใช้คำว่า และ มันคำเดียวกัน มันซ้ำกัน เดียวมันจะคนละชื่อ ขออนุญาตเป็น ครอบครัวหรือสถาบันครอบครัว

ประธาน : ได้ไหมครับ ครอบครัวหรือสถาบันครอบครัว แค่นี้เล็กน้อย ไม่รู้ว่าจะติดขัด อะไรหรือเปล่าครับ เดียวถ้าคนเห็นไม่ดีเดียวไปแก้เป็น และ ก็ได้ไม่เป็นไร เอาเป็นว่าเดิมว่าครอบครัว หรือสถาบันครอบครัวเข้าไปทั้ง ๒ แห่งนะครับ ทั้งในข้อ ๒ ก่อนบรรทัดมติที่ประชุม แล้วก็ในหน้า ๔ บรรทัด ที่ ๒ จากล่างด้วยนะครับ สิทธิครอบครัวหรือสถาบันครอบครัว เดิมเข้าไปทั้ง ๒ แห่งได้ไหมครับ เชิญท่านประโชชน์ครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : คือความจริงมันไม่ใช่อยู่ในวาระที่เราจะต้องมาพิจารณา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ใหม่เลย คือถ้าเรามีข้อสงสัยว่าสิ่งที่เขียนนี้คลุมเครือหรือไม่เราก็ต้องกลับไปดูว่าตัวเลข เขาเขียนไว้อย่างไร เท่านั้นเอง ถ้าเราจะมานั่งนึกใหม่และลองเขียนกันใหม่และเดิมโน้นเดิมนิดเดิ่นหน่อยนี้ มันไม่ใช่ครับ มันไม่ใช่ตรวจรายงานการประชุมครับ

ประธาน : ใช่ครับ ที่ท่านประท้วงผมไม่มีข้อแก้ตัวอะไรเลย เพราะที่จริงแล้วมันต้องดูตาม ที่เราประชุมกันไป เราเลยทำ ๒ เรื่องพร้อมกันไปต้องขอภัยด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นขอเป็นว่าเดี๋ยวเรา ตรวจบันทึกการประชุมให้ตรงกับที่เราประชุมไปก่อนแล้วกันนะครับ ถ้าอย่างนั้นพอจะเข้าวาระที่จะ พิจารณาถ้าท่านเห็นว่าตรงไหนไม่ถูกต้องค่อยดู แต่ว่าอยากจำกัดเวลาดูด้วยนะครับ ไม่ให้ใช้เวลามากเกินไป ผมขออนุญาตมาที่มาตรา ๓๖ อยากให้ไปเร็ว ๆ จะได้เข้าสู่มาตรา ๓๗ ในวันนี้เร็ว ๆ นะครับ มาตรา ๓๖ บันทึกตรงไหนครับ มาจนถึงหน้า ๑๐ เข้าใจว่าก็จะตรงที่ขึ้นอยู่บนจอตรงนั้นอยู่ใช่ไหมครับ น่าจะผ่านได้ในะครับ สำหรับมาตรา ๓๖ ต่อไปมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ นั้นผมไม่อยู่ในที่ประชุม ผมออกไปก่อน ซึ่งก็ได้มีการพิจารณากันไป รู้สึกท่านคณิตจะเป็นประธานอยู่ในที่ประชุมครับ มาตรา ๓๗ มีแก้ไขอะไรไหมครับ ก็เข้าใจว่าตรงนะครับ มาตรา ๓๗ และมาตรานี้ก็ยังไม่เป็นที่ยุติด้วยนะครับ สภาว่างรัฐธรรมนูญจะต้องย้อนกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งด้วย แล้วก็มีมาตรา ๓๘ เรื่องการเกณฑ์ แรงงาน ซึ่งจะจบที่หน้า ๑๓ นะครับ การเกณฑ์แรงงาน ขออนุญาตผ่านตรงนี้ไปนะครับ ถ้าท่านมีข้อท้วง

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อะไรว่าถ้อยคำตรงไหนผิดหลงเล็กน้อยอะไรต่าง ๆ ให้แก้ไขได้ทันทีกับฝ่ายเลขานุการได้เลยนะครับ
ขออนุญาตว่าที่ประชุมได้มีมติให้รับรองบันทึกการประชุม โดยมีการแก้ไขเล็กน้อยตามที่ได้ตั้งข้อสังเกต
ในที่ประชุม แล้วก็ในส่วนของคำว่า ครอบคลุมที่เราไปเติมมันก็ไม่ค่อยตรงกับที่เราประชุมครั้งที่แล้ว
ก็ขอเป็นว่าเป็นในระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา แล้วก็มีการขอให้ทบทวนโดยมีการเพิ่มเติมข้อความ
ที่เกี่ยวกับเรื่องครอบคลุมในมาตรา ๓๕ ก่อนที่เราจะเริ่มพิจารณาหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ เราทบทวนเพื่อความ
ชัดเจนของคำว่า ครอบคลุม นิดหนึ่งโดยเติมคำว่า ครอบคลุม หรือ สถาบันครอบคลุมเข้าไปเพื่อให้ข้อความ
ในบันทึกเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๕ ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ อันนี้ผมจะขออนุญาตผ่านนะครับ
อาจารย์วิจิตราเชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขอบคุณคะท่านประธาน ขออนุญาตเป็นที่สังเกต
นิดหนึ่งในหน้า ๑๑ ตรงกลางหน้า ข้อ ๒ ความหมายคำว่า “บริบูรณ์” แล้ววงเล็บภาษาอังกฤษ ซึ่งมัน
ไม่ตรงนะอะ Absolute Rights ตรงนี้ไม่ทราบว่าเป็นที่ประชุมได้พูดไว้อย่างไร ก็ขอตั้งไว้เป็นข้อสังเกตว่า
ถ้าเกิดจะใช้คำภาษาอังกฤษในเครื่องหมายคำพูดภาษาไทยมันควรจะตั้งมากกว่านี้

ประธาน : คืออันนั้นเป็นข้อเสนอครับ แล้วก็ลอกตามข้อเสนอ เสร็จแล้วพอมติที่ประชุม
เขาแก้แล้วครับว่าเป็น ที่มีความสมบูรณ์และเด็ดขาด (Absolute Rights) ซึ่งตรงนี้จะออกไป แต่ส่วนที่เป็น
ข้อเสนอจะไม่ออกไปแต่เราบันทึกเอาไว้ อันนี้น่าจะไม่ใช่ โอ.เค. นะครับ ขอบคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ หลังจากที่เราทบทวนโดยเพิ่มเติมข้อความให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในมาตรา ๓๕
แล้วนะครับ วันนี้จะเป็นในส่วนของ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๔ สิทธิใน
กระบวนการที่ทำเอกสาร เริ่มต้นที่มาตรา ๓๗ เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : วนิดา ทิพย์นวจินดา

หมวด ๓ สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย วันนี้จะเริ่มตั้งแต่ส่วนที่ ๔ ถึงส่วนที่ ๗ มาตรา ๓๗
ถึงมาตรา ๕๔

ส่วนที่ ๔

สิทธิในกระบวนการยุติธรรม

มาตรา ๓๗ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษทางอาญาเว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่
ในเวลาที่จะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษ
ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่จะทำความผิดมิได้ ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหา
หรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติ
ต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ เจตนารมณ์เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของ
ผู้กระทำความผิดอาญา

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

๑) ห้ามนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีโทษทางอาญาย้อนหลังไปลงโทษหรือเพิ่มโทษแก่การกระทำที่มีอยู่ก่อนบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

๒) ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าไม่เป็นผู้กระทำความผิด ตราบเท่าที่ศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิด ดังนั้นบุคคลดังกล่าวย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับปวงชนชาวไทย นอกเหนือจากมีสิทธิในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อนึ่งหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของผู้กระทำความผิดอาญาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ บุคคลทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยหรือไม่

หมายเหตุ

๑) คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยนำมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มาบัญญัติรวมไว้ด้วยกัน

๒) หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรก อันนี้ตัดออกหรือคะ

ประธาน : โอ.เค. ครับ มันอยู่ในเอกสารขอโทษที่ครับ เป็นตัวสีเขียว ซึ่งเขาเสนอให้ตัดออกครับ อาจารย์วิจิตราเชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ท่านประธานคะ ดิฉัน วิจิตรา ในบรรทัดแรกของเจตนารมณ์มันเหมือนกับที่เราตัดสินเขาแล้วเป็นผู้กระทำความผิดอาญา ไม่ทราบว่าจะถ้าเผื่อว่าจะเปลี่ยนเป็นสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลย ได้ไหมคะ

ประธาน : เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของผู้กระทำความผิดอาญา คีย์เวิร์ดใช้อย่างนี้หรือเปล่าไม่ทราบนะครับ ดูแปลก ๆ อยู่นะครับ ไม่ทราบว่าจะพอปรับปรุงได้ไหมครับ ดูแปลก ๆ อยู่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ใช้ถ้อยคำอาจารย์วิจิตราเสนออีก โอ.เค. ก็คือเราเขียนลงไปให้ชัดเจนว่าเขาอยู่ในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลย

ประธาน : ผมขออนุญาตนำเสนอด้วยนะครับ คือถ้าไม่เน้นที่คำว่า จำเลย ผู้ต้องหา ใช้คำว่า เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบอาญา มันจะไปได้หรือไม่ครับ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบอาญา อย่างนั้นครับ เชิญท่านอาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ขออนุญาตตามเป็นความรู้นะคะ ที่ท่านประธานบอกว่าบุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบอาญา กับ ผู้ต้องหา จำเลย มันต่างกันอย่างไรคะ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตนะครับ ตรงกันกับที่ผมกำลังจะพูดพอดีเลยครับ อาจารย์ครับ คือผมกำลังมองดูว่าบุคคลจะต้องรับโทษทางอาญา จะต้องเป็นบุคคลที่ศาลพิพากษาลงโทษ ถึงที่สุดแล้วว่าจะต้องได้รับโทษ เพราะฉะนั้นบุคคลนั้นจึงต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่เป็นเพียงแค่จำเลย ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ต้องหา แต่จะต้องเป็นผู้ที่ศาลพิพากษาแล้ว เพราะฉะนั้นผมเลยกำลังจะแสดงความเห็น ต่างว่าถ้าเผื่อเกิดเป็นจำเลยหรือผู้ต้องหาเขาไม่ต้องรับโทษอยู่แล้ว เมื่อไม่ต้องรับโทษอยู่แล้วเพราะฉะนั้น ก็ไม่เข้ามาตรา ๓๙ นี้ เพราะฉะนั้นตรงที่บอกว่าผู้กระทำผิดอาญา นั่นก็คือความหมายเหมือนกับว่า เป็นยุติแล้วว่ากระทำผิดทางอาญาจึงต้องรับโทษ แต่รับโทษอย่างไร เพียงใดนั้น เป็นเรื่องที่มาตรา ๓๙ กำหนด ผมก็เลยจะขออนุญาตกลับมาใช้คำเดิม คือ ผู้กระทำผิดทางอาญา ครับ

ประธาน : เชิญอาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ที่เรียนทุกครั้งนะคะ ดิฉันไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่ว่าชอบอ่านกฎหมาย จะถามว่าอย่างมาตรา ๓๙ ความเข้าใจของดิฉันก็คือกำลังจะพูดถึงว่าคนที่ศาล ยังไม่ได้ตัดสินเลย ดิฉันเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมันก็จะมีส่วนตอนที่จะอธิบายได้ว่าอันดับแรก ผู้ต้องหาจำเลยต้องสันนิษฐานก่อนว่าไม่มีความผิด เมื่อมีความผิดจะต้องรับโทษเท่าที่กฎหมายกำหนดไว้ จะรับโทษเกินกว่านั้นหรืออะไรอย่างนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นวรรคสามก็คือต้องกระทำต่อเขาเหมือนคนที่ยังมีได้ ทำความผิด เหมือนกับเป็นชั้น ๆ เหมือนกับยังไม่ผิดและคุ้มครองคนเหล่านี้ก่อน ส่วนจะผิดแล้วว่าจะอย่างไร อาจจะเป็นวรรคอื่นมาตราอื่น แต่มาตรานี้กำลังบอกว่าจะปฏิบัติต่อคนที่คุณจับเขามา หรือยังไม่จับมา หรืออะไรก็ตามอย่างไรเท่านั้นเองยังไม่ถึงขั้นต้องลงโทษนะคะ

ประธาน : คุณวัชรินทร์ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือพรรคหนึ่งเป็นกรณีศาลพิพากษาแล้ว ส่วนพรรคสองนี่เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย คือมันมีสิทธิในฐานะเป็นผู้ต้องหา กับสิทธิในฐานะเป็นจำเลย ส่วนพรรคหนึ่งคงจะต้องเป็นผู้ต้องขัง เป็นนักโทษนะครับ ที่นี้จริง ๆ แล้ว ถ้าใช้คำรวม ๆ นั่นก็คือ เราอาจจะไม่มองว่าเขาผิดแล้วนะครับ ถ้าใช้คำนี้ก็คือ ประกันสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำความผิดอาญา คือเป็นคำรวม ๆ มันน่าจะ Cover ทั้งตกเป็นผู้ต้องขังแล้ว แล้วก็เป็นผู้ต้องหาหรือเป็นจำเลย เพราะว่ามันจะเกิดสิทธิต่างกัน ถ้าเป็นผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การตามตัวกฎหมายพิจารณาความอาญา หรือเป็นจำเลยก็มีสิทธิที่จะต่อสู้คดีในศาล ซึ่งประชาชนถ้าไม่ได้อยู่ในฐานะเช่นนั้นก็ไม่มีสิทธิตัวนั้นนะครับ ก็เลยที่ว่า ถ้าจะคงคำเดิมไว้ไม่ทราบว่าจะเห็นประการใด

ประธาน : คุณปัทมาครับ

นางสาวปัทมา สุปก่าปัง : ปัทมา ค่ะ ขออนุญาตนะค่ะ ในมาตรานี้จริง ๆ แล้วถ้าเกิดว่าดูดี ๆ ก็คือว่า พิจารณาดี ๆ เจตนาธรรมณ์ก็คือ ต้องการที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลนะค่ะ คือในความคิดเห็นตรงนี้คิดว่า แม้แต่คุณตกเป็นผู้ต้องสงสัย สิทธิและเสรีภาพของคุณก็จะต้องมีอยู่ ไม่ใช่ว่า แบบว่ามีเขาไปไปคล้อยคอกหรือว่าถ่ายรูป แล้วก็เผยแพร่ผ่านสื่ออะไรตรงนั้นยังทำไม่ได้ กรณีนั้นยังไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหา ไม่ต้องแจ้ง ยังไม่ต้องตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยด้วยซ้ำไป คิดว่ามาตรานี้จริง ๆ แล้วเจตนาธรรมณ์มันน่าจะก้าวหน้าไปถึงว่า แค่คุณเป็นผู้ต้องสงสัย คุณก็น่าจะต้องได้รับสิทธิที่จะต้องถูกคุ้มครองตรงนี้นะค่ะ เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วยในส่วนที่จะใช้คำว่า หลักประกันสิทธิและเสรีภาพของผู้กระทำความผิด ซึ่งมันจะแคบมาก ๆ เลย จริง ๆ มันน่าจะคุ้มครองทั้งหมด คือทุกคน คือถ้าดูจากตรงนี้นะค่ะ พรรคแรกเราบอกว่า ไม่ต้องรับโทษ มันเฉพาะคนที่อาจจะ โอ.เค. ว่า ศาลอาจจะพิพากษาแล้วตรงนั้น แต่พรรคสองนี่บอกว่าในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด อันนี้จะเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเลย คุณจะต้องสันนิษฐานว่าเขายังบริสุทธิ์ โดยเฉพาะคดีอาญาซึ่งเป็นคดีที่จะต้องลงโทษต่อชีวิตต่อร่างกายของเขานะค่ะ อย่างไรก็ตามตรงนั้นก็ต้องตีความให้แคบที่สุดว่าอย่างไรก็ต้องบริสุทธิ์อยู่นะค่ะ แล้วก็ถ้าดูพรรคสุดท้ายบอกว่า ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้พรรคสุดท้ายมันน่าจะยิ่งตีความได้กว้างว่า แค่ถูกต้องสงสัยนี้คุณจะไปทำกับเขาเสมือนว่าเขาทำความผิดแล้วให้สังคมพิพากษาลงโทษอะไรตรงนั้นไม่น่าจะได้ นะค่ะ ตรงนี้ยังเห็นเช่นเดียวกับท่านอาจารย์วิจิตรานะค่ะ

ประธาน : อาจารย์วิจิตรายกมือ แล้วก็อาจารย์รัชฎาภรณ์ยกมือด้วยใช่ไหมครับ

โอ.เค. ครับ เชิญครับ

อนุ. บันทึกเจตนารมณ
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๔/๒

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : ขออนุญาตคะท่านประธาน รู้สึกว่าเห็นด้วยกับ
ท่านประธานนะคะว่า อาจจะใช้คำว่า บุคคลและเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญานะคะ เพราะว่าถ้าวรรคสอง
และวรรคสามนี้มันไปไม่ได้ ถ้าใช้คำว่า กระทำ ความผิด เพราะเท่ากับว่าเราพิพากษาเขาแล้ว ว่าเขากระทำ
ผิดซึ่งมันไม่ใช่คะ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะต้องใช้คำว่า บุคคล เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญานี้มัน
พอไปได้คะ

ประธาน : อาจารย์รัฐภาภรณ์ ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ขอบพระคุณคะท่านประธาน ดิฉันยังคิดว่า ท่านผู้เกี่ยวข้อง
พูดกันเยอะแล้ว ดิฉันแค่อยากจะเสนอว่า อย่างที่ดิฉันเรียนนะคะ เจตนารมณเวลาบันทึกทำอย่างไรจะให้
มันเห็นเป็นขั้น ๆ แค่นั้น ขั้นแรกก็คือ เมื่อถูกจับมานั้นนะคะ ก็ต้องสันนิษฐานก่อนว่า ไม่ผิด ขั้นที่สอง
เพราะฉะนั้นก็อยากปฏิบัติต่อเขาเหมือนผู้กระทำผิดอะไรอย่างนี้ ขั้นที่สาม ถ้าเขาทำผิดและรับโทษ โทษนั้น
ต้องไม่ย้อนหรืออะไรอย่างนี้คะ อยากจะเสนอให้เขียนเป็นขั้น ๆ แค่นั้นเอง ขอบคุณคะ

ประธาน : ขออนุญาตเรียนนะครับ คือตรงนี้เราเข้าใจได้จากการอ่านตัวบทได้อยู่ครับ
ในส่วนนั้น เพราะตัวบทมันใช้บังคับอยู่ ที่นี้วัตถุประสงค์สำคัญของการบันทึกเจตนารมณนี้เราขยายความ
เพิ่มเติมและในส่วนที่คนจะเข้าใจผิดอะไรต่าง ๆ เราก็มาเคลียร์กันเพื่อให้เข้าใจถูกต้องมากขึ้น เรื่องบางเรื่อง
จะเข้าใจผิดอะไรไปก็มาบันทึก แต่เราจะไม่นั้นการอธิบายตัวบท แต่ส่วนนี้ในส่วนข้างล่าง ข้อ ๑ ข้อ ๒
ข้อ ๓ อะไรนี้ครับ ผมคิดว่ามันน่าจะผ่านได้แล้วครับ เพียงแต่ว่าเรากำลังตั้งใจในเรื่องของข้อหัวข้อ
ว่าเป็นหลักประกันอะไรเท่านั้นครับ ท่านคะครับ เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ก็คงเห็นตรงกันแล้วครับ ในความเห็นของผมครับว่า
มันมีทุกส่วนครับ ไม่ใช่เฉพาะวรรคหนึ่ง มันมีทั้งวรรคสอง วรรคสามด้วยครับ ถ้าอย่างนั้นผมเห็นด้วย
ถ้าเผื่อจะเสนอแก้เป็นว่า เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิของบุคคลผู้เกี่ยวกับความผิดทางอาญา มันก็จะได้
Cover หมดทุกกรณีครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อัยการหรือเปล่า หรือตำรวจที่เกี่ยวกับกระบวนการทาง
อาญาหรือเปล่า จะตีความไปอย่างนั้นไหม คือถ้าเจาะจง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อันนี้เป็นสิทธิเสรีภาพ อันนี้หมายถึงว่า เพื่อให้เห็นว่ามาตรานี้
เพื่อมีวัตถุประสงค์เจตนารมณเกี่ยวข้องกับอะไรนะครับ พอไปอ่านแล้วมันก็จะเห็นว่าบุคคลที่ไม่ต้อง
รับโทษ ทนายความ อัยการ พวกนี้ไม่ต้องรับโทษอยู่แล้ว หรือไม่ต้องถูกสันนิษฐาน เพราะอยู่คนละฐานะ
อาจจะไปไม่ถึงครับ

ประธาน : ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ คือผมไม่เห็นด้วยกับคำว่า ผู้ ครับ เสนอให้ใช้คำว่า
เพื่อเป็นหลักประกัน สิทธิและเสรีภาพของบุคคล Keyword คืออันนี้ เป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลนะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็คำขยายก็คือ ประโยคขยายวลีที่ขยายว่า เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญานะครับ ได้ไหมครับ แล้วก็ ข้อความใน (๑) (๒) นี้จะชัดว่าหมายถึงอะไร ซึ่งอธิบายอย่างนี้ก็ดีแล้วครับ ผมเห็นด้วยว่าดีแล้ว ผมเห็นด้วยกับคุณปัทมานะครับว่า บันทึกเจตนาธรรมณ์เราบันทึกเอาไว้เพื่อให้คนรู้ว่า เราจะไม่สันนิษฐานว่าใครทำผิดไว้ก่อน โทงเฮ้งไม่ดี อะไรไม่ดี ใจคอจะต้องเป็นพวกโรคจิตต้องเป็นถ้ามอง เป็นคนข่มขืนอะไร มันเป็นทฤษฎีที่ใช้ไม่ได้เลยนะครับ หน้าตาเป็นใจอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้นะครับ หลักเรามาตราหน้าให้หลักประกันเอาไว้ ไปเทียบสันนิษฐานว่าใครทำผิดไว้ก่อนไม่ได้นะครับ เรื่องนี้จะเป็นหลักประกันของเขาจะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ทราบว่าจะขอเปลี่ยนแปลงเป็นว่า เพื่อเป็นหลักประกัน สิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญา และอันอื่นคงเดิมไว้หมดนะครับ อันนี้ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพิ่มคำนี้ได้ไหม ซึ่งต้องรับผิดชอบทางอาญา ได้ไหมครับ

ประธาน : ขอท่านอีกทีนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือบุคคลเพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบทางอาญา

ประธาน : มันโตนไปในทางว่า ให้เขารับผิดชอบครับ แต่ว่ามาตรานี้ก็เป็นหลักประกันว่าไม่ให้สันนิษฐานว่ามีความผิด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ นี่ผมไปพูดผิดมาตราหรือเปล่าไม่รู้ มันมีในวรรคสองอยู่ที่เอาไปรวมกันเข้ามาจะครับ ซึ่งโตนมันไปคนละทางเลยครับ เราไม่ควรสันนิษฐานว่าคนนี่ทำผิด ท่านอาจารย์อำเภอครับ

รองศาสตราจารย์อำเภอ อินทรประเสริฐ : ดิฉันเห็นด้วยกับครั้งแรกของท่านประธานนะคะ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญา แล้วเราจะได้ผ่านกันไปนะคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันน่าจะบอกคือเกี่ยวกับความรับผิดชอบครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตนะครับ คือผมว่าตรงนี้เป็น Heading นะครับ เพื่อให้รู้ว่า โอ.เค. นะ มาตรานี้ Keyword มันอยู่ตรงไหน แต่ส่วนรายละเอียดเมื่อไปอ่านแล้วก็จะทราบ เพราะฉะนั้นผมเลยขออนุญาตคงไว้ตามนี้แล้วกันนะครับ ตามที่อยู่บนนี้ครับ บุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ได้เลยครับ คือจริง ๆ แล้วมาตรานี้ไม่ใช่ว่าเขียนเอาไว้แล้วคนจะต้องไปรับผิดชอบไปอะไรนะครับ เป็นหลักประกันสิทธิของบุคคลนะครับ

ประธาน : แล้วจะตรงกับที่ท่านอาจารย์รัฐภาภรณ์ ผมพาดพิงท่านอีกนะครับ คือคนทั่วไปอยากทราบว่ามาตรานี้เขียนไว้ทำไมจะครับ ขออนุญาตผ่านนะครับ

ต่อไปมาตรา ๔๐ นะครับ มาตรา ๔๐ ไม่ต้องอ่านข้อความทั้งหมดได้ไหมครับ อ่านจากข้างล่างเลย มันยาวมากเลย

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : เจตนารมณนะคะ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและ
ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๑ สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมจะต้องเป็นไปโดยง่าย กฎระเบียบต่าง ๆ
รวมทั้งค่าใช้จ่ายจะต้องไม่เป็นอุปสรรค

ข้อ ๒ สิทธิได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีโดยเปิดเผย เทียงธรรม

ข้อ ๓ สิทธิที่ได้รับการพิจารณาโดยรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย

ข้อ ๔ สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอันเหมาะสมโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไม่ว่าจะ
อยู่ในฐานะใด รวมทั้งสิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำใด อันเป็นปฏิปักษ์แก่ตนเอง เช่น ถ้อยคำที่อาจทำให้ตนต้อง
ได้รับโทษหรือได้รับโทษหนักขึ้น เป็นต้น

ข้อ ๕ สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย ค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่าย
อันจำเป็นตามสมควรจากรัฐ

ข้อ ๖ ในกรณีเป็นเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ หรือทุพพลภาพ ย่อมได้รับการคุ้มครองและ
ปฏิบัติที่เหมาะสมในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะคดีความรุนแรงทางเพศ เช่น การสอบสวน การ
สืบพยาน

หมายเหตุ

ข้อ ๑ หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ปรับปรุง
จากมาตรา ๒๓๗ ถึงมาตรา ๒๔๗ โดยไม่บัญญัติรายละเอียดไว้ในรัฐธรรมนูญอีก
เนื่องจากได้นำไปบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว
หากคงบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญจะทำให้มีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มสิทธิและเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรม
จะทำได้ยาก จึงปรับปรุงใหม่โดยบัญญัติสาระสำคัญของสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนจะได้รับในกระบวนการ
ยุติธรรมให้ครบถ้วน รวมถึงการเพิ่มหลักการเกี่ยวกับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพื่อเป็นหลักประกัน
แห่งสิทธิและจะต้องมีการตรากฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดในแต่ละเรื่องที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้การ
ปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองสิทธิของประชาชนให้เหมาะสมได้เมื่อมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป นอกจาก
การนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ แล้ว ยังได้นำเรื่องการคุ้มครองบุคคลในกระบวนการยุติธรรมไปบัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ในเรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล และในมาตรา ๔๐ ของส่วนที่ ๕
แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมอีกด้วย

ข้อ ๒ หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๔๒ เป็นครั้งแรกคะ

ประธาน : ตกลงว่า ๒๕๔๒ ก็มีแล้วใช่ไหมครับ โอ.เค. ครับ ท่านวัชรินทร์ครับ

อน. บันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๔/๕

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออันนี้ก็มีตกคำหนึ่ง เพราะตอนผมบันทึกนี้ คำว่า คดีแพ่ง ไม่มี ก็อยากจะเติมหน้า ๓ ข้อ ๕ สิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา เป็นเติมว่า ทั้งทางแพ่งและทางอาญา

ประธาน : ข้อ ๕ สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย ทั้งทางแพ่งและทางอาญา และก็คือว่า ค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นตามสมควรจากรัฐนะครับ เติมคำว่า ทั้งทางแพ่งและทางอาญา นะครับ ความเห็นของผมเนี่ยผมคิดว่าดีแล้ว แต่ท่านอาจารย์รัฐภาภรณ์ยกมือ นะครับ เชิญครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถามอาจารย์วัชรินทร์นะคะว่า ในนี้เราตีความว่า รัฐ คือ เขาจะต้องได้รับความช่วยเหลือทั้งทางแพ่งและทางอาญา หมายถึงรวม คือในรัฐธรรมนูญเขียนว่าทาง กฎหมายใช้ไหมคะ ในนี้เรารวมค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นด้วย รวมได้ใช้ไหมคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : การช่วยเหลือทางกฎหมายเป็นอีกแบบหนึ่งก็คือ เช่น อาจจะไปศาลให้ตั้งทนายความให้แบบนี้ แล้วศาลก็จะจ่ายค่าทนายความซึ่งปัจจุบันมันก็มีเฉพาะ คดีอาญา แต่ที่นี้ในรัฐธรรมนูญฉบับปีที่แล้ว ๒๕๔๐ ก็ให้ความช่วยเหลือทางแพ่งด้วย แต่ยังไม่มีการ ออกมาเลย ที่นี้ใน (๕) นี้ นะครับ ก็จะเดินตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ควรจะตั้งทั้งทางแพ่ง ทาง อาญาก็คือ ทางกฎหมายค่าตอบแทนมันอาจจะเป็นอย่างอื่น อาจจะเป็นผู้เสียหาย หรือค่ารถ ค่าพยาน ทุกวันนี้ก็มีพยานที่มาเบิกความในคดีอาญาเพื่อจะได้ค่าตอบแทน ในเขตก็ ๒๐๐ ถ้าต่างเขตก็ ๕๐๐ อย่างนี้ เป็นต้น

ประธาน : อาจารย์รัฐภาภรณ์ เชิญครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถามอีกหน่อยคะ เพราะว่าตอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้ เข้าใจว่าที่เราถก ๆ กันเนี่ยคะ มันจะมีมาตรา ๒๔๕ แล้วก็กฎหมายค่าตอบแทน ทดแทนอะไรนี่ออกมา เฉพาะคดีอาญา แล้วที่นี้คดีแพ่งไม่มี แต่ว่าในฉบับนี้คะ (๘) ที่เขาเพิ่มเติมเข้ามา เขาบอกว่าในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ คือคดีแพ่งบอกแค่นี้ ก็เลยถามเขาว่า เราเองเราก็อยากจะให้มีบทบัญญัติที่จะให้ช่วยคดีแพ่งด้วย แต่ในปี ๒๕๔๐ มันมีแต่คดีอาญา ก็เลยเรียน ถามอาจารย์ด้วยความดีใจคะว่า ถ้าทางแพ่งก็จะได้ค่าตอบแทนชดเชยอะไรอย่างนี้ด้วยใช้ไหม แค่นั้นนะคะ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขออนุญาตนัดหนึ่งนะครับ ก็คงจะเป็นการช่วยในทางกฎหมาย ภาษาอังกฤษเขาว่า Regal เอท คงจะด้านนายความ หรือกรณีที่เสียค่าขึ้นศาล ซึ่งปัจจุบันนี้ถ้าจะยกเว้นก็ต้องไต่สวนเป็นคดีอาญาศาลก็ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้ แต่ต่อไปคดีประเภทนี้หรือคดีเรียกค่าทดแทนต่อร่างกายก็คงจะยกเว้นค่าธรรมเนียมจะไปอย่างนั้น คงต้องไปแก้กฎหมายภายในอีกหลายฉบับ

ประธาน : ซึ่งมีห้อยไว้ว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติอยู่ในตัวบท (๕) ใช่ไหมครับ ที่นี้ผมจะเรียนถามที่ท่านวัชรินทร์ได้อธิบายไปแล้วนะครับว่าความช่วยเหลือในกฎหมายนี้มันอะไร หลัก ๆ ก็คือมีอยู่ ๒ เรื่อง ก็คือความช่วยเหลือทางด้านนายความ อีกอันหนึ่งก็คือในเรื่องของการเสียค่าขึ้นศาล ซึ่งจะทำให้ดียิ่งขึ้น เพราะเดิมมันมีขั้นตอนของมันอยู่ตาม วิ. แพง เรื่องคดีอาญา อาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงไม่อยากให้มันยาว เพียงแต่ทำความเข้าใจ วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้าอะไรนี่นะคะ มันมีมาในปี ๒๕๔๐ อยู่แล้ว ซึ่งมันก็มีกฎหมายออกมารองรับ ซึ่งตอนนั้นมันหมายถึงว่าแค่คดีอาญา ที่นี้พอมาถึง (๘) เพื่อว่าในคดีแพ่ง คือเดิมที่เราเคยตั้งกระบวนการร่วมกับกระทรวงยุติธรรมเพื่อที่จะพูดคุยกันว่ามันน่าจะมีความหมายแบบกฎหมายอาญานี้ละ อย่างเช่น กรณีคุณรัตนา ประเภทบ้าน ประเภทอะไรอย่างนี้ ใช่ค่ะ ทุกคนก็บอกให้ไปฟ้องเอาเอง แต่ที่จริงเขาก็บอกว่ามันน่าจะมีความหมายถ้าสมมุติว่าเขาถูกละเมิดโดยหน่วยงานของรัฐหรืออะไรอย่างนี้น่าจะมีแบบ มาตรา ๒๔๕ ซึ่งเป็นคดีอาญา เพราะฉะนั้นพอมาถึงเห็นอาจารย์เขียนเอาไว้ ซึ่งถ้าเป็นผู้พิพากษาบอกว่าจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายทั้งแพ่งและอาญา ค่าตอบแทน ค่าทดแทน คือถ้าไม่มีแพ่งและอาญาเข้าใจว่าที่ผ่านมามันไม่มีปัญหา ปี๒๕๔๐ มันหมายถึงคดีอาญาแล้วมีอยู่ทั้งหมด แล้วในนี้มีทั้งหมดอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า (๘) พอมาเพิ่มคดีแพ่งก็เลยอยากจะเรียนถามแล้ว แล้วแพ่งเขารวมค่าทดแทน ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอื่นด้วยหรือเปล่า ยกเว้นความช่วยเหลือทางกฎหมายเท่านั้น แต่ถ้ารวมได้หรือว่าตีความว่าให้ได้ อย่างนี้ ก็ขอขอบคุณ แค่นั้นค่ะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขออนุญาตครับ คือจริง ๆ แล้วตอนผมเขียนอันนี้เขียนตามเล่มที่เขาแจก การ Sequent มันก็เลย Sequent ตามนั้น คือเรียงลำดับตามเล่มนี้ แต่ปรากฏว่าตอนเขาร่างเขาแก้ เขาเรียงใหม่ มันเลยไม่ตรงกัน ขออนุญาตว่าต้องไปปรับ นี่มันไม่ตรงกันเลย แต่มันตรงตามเล่มนี้ พอเขาปรับแล้วมันเลยคนละอย่างไปเลย จะเห็นได้ว่าข้อสุดท้ายมันน่าจะตรงอยู่ตรง ๖ ส่วนแพ่งมันปรับกันไปหมด

ประธาน : สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในการบันทึกเจตนารมณ์ก็คือความช่วยเหลือนี้มันอะไร มีตัวอย่างมีอะไรบ้างก็ยิ่งดี เพราะว่าในตัวบทเขาต้องเขียนหลักการทั่วไปไว้ เพราะกฎหมายโดยส่วนใหญ่เขาจะไม่ยกตัวอย่างยกเว้นในบางกรณีเท่านั้น แต่ว่าในบันทึกเจตนารมณ์อย่างที่พูดถึงเรื่องการเสียค่า

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ขึ้นศาลหรือเรื่องทนายความ อันนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น เราต้องเติมลงไปนะครับ เพียงแต่ว่าท่านจะไปปรับนัดหนึ่งนะครับ ก็จะขอว่าตรงนี้คิดว่าน่าจะใช้ได้แล้วนะครับสำหรับการเขียนบันทึกเจตนารมณ์ของในส่วนนี้ เพราะว่าในส่วนนี้มันจำเป็นต้องยาว เพราะว่าเป็นมาตราใหญ่มาตราหนึ่ง เป็นสิ่งที่เขาได้เสนอขึ้นมา ก็เลยคิดว่ารูปแบบตรงนี้น่าจะ โอ.เค. ท่านอาจารย์อำไพเชิญครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ดิฉันกำลังมองมาตรานี้ว่า (๑) ถึง (๕) ชัดเจนดีอยู่แล้ว สำหรับ (๖) ดิฉันมองในแง่ว่านัดเดียวจะ ในกรณีเป็น นี้ตัดออกได้เลย หรือจะใช้คำว่า เป็นเด็กเยาวชน สตรี คนพิการ

ประธาน : ในกรณีเด็กนะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ในกรณีเป็น เขาออกได้เลย หรือไม่เช่นนั้น เพื่อจะให้มันมีคำสิทธิข้างหน้าก็เป็นสิทธิของเด็ก เยาวชน สตรี ชอบคุณค่ะ

ประธาน : ตัดคำว่า เป็น ออกเฉย ๆ ได้ไหมครับ ในกรณีเด็กนะครับ ในกรณีเอาไว้นะครับ ตรงนี้ผ่านได้ เพียงแต่เราบันทึกไว้ว่าท่านวัชรินทร์จะกรุณาช่วยปรับข้อความให้สอดคล้องกับตัวบทที่เขาไปจัดเรียงใหม่เล็กน้อยเท่านั้นนะครับ ขอบพระคุณครับ ต่อไปจะเป็นส่วนที่ ๕ สิทธิในทรัพย์สิน มาตรา ๔๑ ครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

ส่วนที่ ๕

สิทธิในทรัพย์สิน

มาตรา ๔๑ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิ และการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ประธาน : คือมาตรา ๔๑ อนุกรรมการหลายท่านไม่มีช่วยแจกหน่อย บนจอมี้ ถ้ายเอกสารขาดไปนะครับ ต่อครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

เจตนารมณ์

เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการถือครองทรัพย์สิน บุคคลที่ได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยชอบ รวมถึงการรับมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง ความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง รวมทั้งสิทธิในการใช้สอยหรือจำหน่ายจ่ายโอนด้วยประการใด ๆ อย่งไรก็ตามสิทธิในทรัพย์สินดังกล่าวอาจถูกจำกัดโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่านั้น เช่น การอายัดการยึด หรือการริบทรัพย์สินจะกระทำได้ก็แต่โดยกฎหมายให้อำนาจ เป็นต้น

๒) หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรก

ประธาน : ตรงตัวน่าจะครับ เพื่อเป็นหลักประกันความชัดเจนในการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์และการกำหนดค่าทดแทน ได้ไหมครับ หรือว่าจะตัดคำว่า เป็นหลัก ออกไปเลย รู้สึกว่า น่าจะเคยคุยกันไปแล้วนะครับว่าให้ใช้เหมือนกัน ตัดเลยนะครับ เพื่อประกันเลยนะครับ ลองช่วยกันดูหน่อย นะครับ เพื่อประกันและสร้างความชัดเจนในการเวนคืน ได้ไหมครับหรือให้เกิดความชัดเจน สำหรับ ข้อความข้างล่างคิดว่าน่าจะบันทึกไว้อย่างนี้ได้แล้วนะครับ น่าจะเป็นปัญหาในเรื่องของ Heading มากกว่า นะครับ ท่านอาจารย์รัฐภาภรณ์ เชิญครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ถ้าดิฉันไม่ผิดพลาดมันจะมีข้อความในตัว มาตราเองที่เขาแก้ไขเพิ่มเติมด้วยนะคะ ในมาตรา ๔๒ บรรทัดที่ ๒ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค ถ้าดิฉันอ่านตามที่รายงานของ สสร. เขามีตรรกะนี้ แล้วก็วรรคสอง การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งราคาเป็นธรรม คำนึงราคาซื้อขายกัน ตามปกติในท้องตลาด ก็เพิ่มในท้องตลาดเข้าไปด้วย แล้วก็สภาพที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์และความ เสียหายของผู้ถูกเวนคืน แล้วต่อด้วย และประโยชน์ที่รัฐและผู้ถูกเวนคืนได้รับจากการใช้สอย อสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนเป็นค่าที่เพิ่มเติมเข้ามา เพราะฉะนั้นหน้า ๕ ตรงเจตนารมณ์ ดิฉันไม่ทราบ ว่า ถ้าวรรคสุดท้ายก่อนหมายเหตุเมื่อมีการเวนคืนแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์และเขากำหนดเรื่อง ระยะเวลาด้วยว่าถ้าไม่ใช่ ๑. ไม่ใช่ตามวัตถุประสงค์ หรือ ๒. ไม่ได้ใช้ตามเวลานั้นต้องคืนแก่เจ้าของ ขอบคุณค่ะ

ประธาน : เอาประเด็นหลังก่อนนะครับ เมื่อมีการเวนคืนแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์ของรัฐภายในระยะเวลาที่กำหนดใช่ไหมครับ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : มันมี ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ คือวัตถุประสงค์ ประเด็นที่ ๒ คือระยะเวลา มันเป็น ๒ ข้อนะคะ

ประธาน : ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนด รัฐจะต้องคืนแก่เจ้าของเดิม หรือทายาทรวมทั้งเรียกค่าทดแทนคืน ทันไหมครับ ย่อน้านั้น เมื่อมีการเวนคืนแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนด อันนี้ที่เพิ่มเติม ที่นี้ในส่วนนี้ คือที่เขาบันทึกเจตนารมณ์ ก็สะท้อนว่าได้แก้ไขตาม เพียงแต่ว่าในตัวร่างรายมาตรายังไม่ได้แก้เท่านั้นก็ขอให้หมายเหตุไว้ว่า ต้องปรับแก้ตามด้วยนะครับ แต่ที่อ่านในเจตนารมณ์เขียนไว้หมดแล้ว เห็นว่าได้บันทึกไว้แล้ว เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือท่านรัฐภาภรณ์พูดนั้นผมเห็นด้วยเลย แต่ที่นี้ คือการเวนคืน การกำหนดค่าทดแทนมันมีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หนึ่ง ซึ่งมีเกณฑ์อยู่ ๔ ข้อเท่าที่ผมจำได้ ที่นี้ก็คือ เมื่อมีการเวนคืนแล้วไม่ใช่ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนด รัฐจะต้องคืนแก่เจ้าของเดิมหรือทายาท รวมทั้งเรียกค่าทดแทนคืน ไซ้ใหม่ครับ เดิมตรงที่ว่า ภายในระยะเวลาที่กำหนด อย่างนี้หรือเปล่าครับ ก็คือไม่ใช่ก็ต้องคืน ปกติแล้วจะมีกำหนดระยะเวลา ตอนหลังเท่าที่ผมเห็น เพราะบางทีเวนคืนแล้วก็ทิ้งไว้อย่างนั้น ปากร้างว่างเปล่า ประชาชนก็ไปใช้ไม่ได้

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : แต่ว่าถ้าอย่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มาของอันนี้ก็ คือ เราก็นำเสนอแล้วก็ทรงรังเกียจมากเลยให้มันผ่าน เพราะว่าจะมีผลกระทบก็คือ ๑. สมมุติว่า โดยทั่วไปเลยบอกว่า เวนคืนเพื่อที่จะทำทางหลวง แต่เมื่อผ่านไป ๓๐ ปีก็ยังไม่ทำ ประชาชนเจ้าของก็นั่งมองตาปริบ ๆ เฉย ๆ หรือบางแห่งบอกว่าจะเวนคืนเอาไปทำโรงพยาบาล เมื่อถึงเวลาหนึ่งเอาไปทำตลาด อย่างนี้คะ เขาก็เลยบอกว่ามี ๒ เงื่อนไข คือ ๑. วัตถุประสงค์ที่จะต้องคืนเจ้าของเดิมก่อนแล้วค่อยเวนคืนใหม่เนี่ยคะ ๑. ก็คือเรื่องวัตถุประสงค์ ๒. ก็คือเรื่องเวลา มี ๒ เงื่อนไขคะ

ประธาน : ตกลงว่าเราเติมลงไปนะครับ ท่านอาจารย์วิจิตราครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาตในเรื่องของเจตนารมณ์คะ จะเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ได้ไหมคะ เพื่อประกันสิทธิของผู้ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และการกำหนดค่าทดแทนอย่างเป็นธรรม หรือ ที่เป็นธรรม ก็ได้คะ

ประธาน : เพื่อประกันสิทธิของผู้ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : การกำหนดค่าทดแทนที่เป็นธรรม หรือ อย่างที่เป็นธรรม ก็ได้คะ ถ้าในต้วบทเขาจะใช้คำว่า ที่เป็นธรรม ที่นี้แล้วแต่จะใช้ อย่างเป็นธรรม ก็ได้ เพราะว่าในวรรคสองก็ใช้ อย่างเป็นธรรม มีทั้ง ที่เป็นธรรม และ อย่างเป็นธรรม เลือกลงอย่างหนึ่งคะ

ประธาน : มีให้เลือกลง ๒ อย่างนะครับ ของใหม่ที่ท่านอาจารย์วิจิตราเสนอก็คือ เพื่อเป็นประกันสิทธิของผู้ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ไม่มีคำว่า เป็น ค่ะ

ประธาน : โทษครับ เพื่อประกันสิทธิของผู้ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และกำหนดค่าทดแทนที่เป็นธรรม อันไหนสะท้อนถึงการบันทึกเจตนารมณ์ที่ชัดเจนกว่ากัน ขอให้ช่วยยูนิตหนึ่งนะครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาตนิดเดียวคะ ขยายความนะคะ คือ เพื่อประกันสิทธิ ไซ้ใหม่คะ แล้วก็ ประกันการกำหนด เพราะฉะนั้นตรงนี้คำว่า กำหนด ต้องมี การ ด้วย

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ เมื่อสักครู่ท่านวัชรินทร์ยกมือก่อนไซ้ใหม่ครับ แล้วท่านอาจารย์อำไพ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมก็เห็นด้วย แต่ว่าการกำหนดค่าทดแทนที่เป็นธรรมคือมันวัดยากนะครับปกติแล้ว ที่นี้ทำอย่างไร คือมีเกณฑ์ที่ชัดเจนตามกฎหมาย ผมเพิ่งเขียนเสร็จไปเมื่อไม่กี่วันเรื่องเวนคืน ๒ รอบ เวนคืน แล้วก็คดีตั้งแต่สมัยปีไหนไม่รู้ ซึ่งก็ยากที่จะให้ความเป็นธรรม เพราะเราต้องมองย้อนไปในสมัยที่เขาถูกเวนคืนปี ๒๕๔๐ ตอนนี่เรามาเขียนปี ๒๕๕๐ อย่างนี้ ซึ่งเกณฑ์ก็มีเกณฑ์ตามกฎหมายอยู่ที่ชัดเจนนะครับ ก็ โอ.เค. ครับก็แล้วแต่ ผมก็ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร

ประธาน : อาจารย์รัชฎาภรณ์แล้วก็คุณปัทมานะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : นิดเดียวค่ะ ไม่ทราบว่ามันไม่ครอบคลุมใช่ไหม ถ้าในตัวบทของมาตรา ๔๒ วรรคสอง พูดถึงการกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดให้อย่างเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามราคาปกติ แล้วในตัวบทกำหนดได้ว่า ในท้องตลาด ที่เพิ่มเข้าไปนี่นะคะ หรือว่า การได้มาสภาพที่ตั้งอะไรอย่างนี้ มันไม่ชัดเจนใช่ไหมคะ ดิฉันคิดว่ามันน่าจะชัดเจน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เมื่อสักครู่นี้อาจารย์รัชฎาภรณ์เพิ่มอย่างไร ผมขอนิดหนึ่งครับ การกำหนดค่าทดแทนต้องเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืนและสังคม เอาใหม่ เพราะในกฎหมายเขาเขียน ความเป็นธรรมต้องตามกฎหมายลูกนะครับ ก็คือกฎหมายตัวนี้อาจจะไม่มี แต่ในกฎหมายเวนคืนจะมีว่า คือเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืนและเป็นธรรมแก่สังคมด้วย ที่ผมสื่อตรงนั้นนะครับ ที่นี้คุณรัชฎาภรณ์เพิ่มตรงไหนครับ ตรงนี้

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่เพิ่มค่ะ อธิบายเฉย ๆ ว่าถ้าพูดถึง เมื่อสักครู่นี้อาจารย์ท่านหนึ่งถาม

ประธาน : ขอคุณปัทมาแล้วก็อาจารย์อำไพได้ไหมครับ

นางสาวปัทมา สุปกำบัง : ในส่วนของมาตรานี้ คือโดยหลักแล้วรัฐจะเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ไม่ได้ นะคะ จะทำได้เฉพาะเป็นข้อยกเว้นนะคะ เฉพาะเพื่อการนั้น ๆ ตรงนี้ แต่คราวนี้ถ้าอ่านจากตัวที่ยกกว้างมาเป็นตุ๊กตานั้นคะ ขึ้นว่า เจตนารมณ์เพื่อเป็นประกัน อะไรเมื่อสักครู่นี้คะ แล้วก็ในวรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการบริการสาธารณะ คือจะขออนุญาตเพิ่ม คือให้เห็นเป็นข้อยกเว้นนะคะ เฉพาะเพื่อการอะไรตรงนั้น ไม่ทราบว่ามันจะชัดเจนหรือเปล่า เพื่อให้เห็นว่าเป็นข้อยกเว้นนะคะว่า โดยหลักแล้วจริง ๆ ทำไม่ได้ จะทำได้ก็เฉพาะที่เป็นข้อยกเว้นอย่างนี้ ๆ

แล้วก็สื่อประเด็นหนึ่งก็คือ ในส่วนของตัวบท ซึ่งตัวบทเก่าบอกว่า การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ คราวนี้ไม่แน่ใจว่าอธิบายเมื่อไม่นานนี้แล้วก็มีการลงมติ ไม่แน่ใจว่าถูกตัดไปหรือเปล่า แล้วการถูกตัดตรงนี้นั้นเป็นประเด็นเหมือนกัน เพราะว่ากรเวนคืนเนื่องจากเพื่อให้รัฐจะเข้าไปใช้ทรัพยากรธรรมชาติตรงนั้นนะคะ ที่มีปัญหา ก็อย่างเช่น ที่เหมืองแร่ไปแตส หรืออะไรกรณีพวกนี้ เราจำเป็นจะต้องเอามาใส่เป็นคล้าย ๆ ว่าให้เห็นเพื่อความชัดเจนหรือเปล่านั้นยังมีอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือว่าถูกตัดไป

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะตรงนี้คิดว่าน่าจะเป็นประเด็นหลักเหมือนกันที่จะเห็นความแตกต่างตรงนั้น ว่ายังคงไว้เพราะอะไร หรือจะยังตัดใหม่ เพราะรู้สึกว่าจะมีการแปรญัตติขอตัดคะ

ประธาน : อาจารย์อำไพครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : หัวข้อของเจตนารมณ์นะคะ เพื่อประกันสิทธิของผู้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และการกำหนด ถ้าเราจะเติมคำว่า เกณฑ์ ลงไป กำหนดเกณฑ์ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ควรจะใส่คำว่า เกณฑ์ ใหม่ หรือว่ากาลเวลาทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปในเรื่องของความเป็นธรรม เพราะว่าราคาตลาดก็เปลี่ยนด้วย เราควรจะใส่หรือไม่ ที่นี้ได้เจตนารมณ์ตรงที่นักวิชาการได้เขียนมา ดิฉันขอปรับ Wording ดั่งนั้นนะคะ ฟังหลายท่านแล้วก็เห็นด้วย แล้วมาฟังท่านปัทมาที่หลังก็คือมีเรื่องยกเว้น เพราะฉะนั้นขอปรับอย่างนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริการสาธารณะ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การรักษาสีเขียวแวดล้อม การผังเมืองและความจำเป็นอื่น ๆ รัฐอาจมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ของประชาชน เปลี่ยนตั้งแต่ตรงนี้ แต่การเวนคืนซึ่งมีผลต่อการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินจะกระทำได้ก็โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่านั้น ดังนั้น การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะต้องมีวัตถุประสงค์ที่จำเป็นเพื่อสาธารณะเท่านั้น และต้องเป็นกิจการของรัฐหรือเกี่ยวข้องกับรัฐ ย่อหน้าที่ ๔ จากหน้า ๕ นะคะ เมื่อมีการเวนคืนแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดนี้เห็นด้วย แล้วก็เว้นวรรค รัฐจะต้องคืนแก่เจ้าของ เหมือนเดิม ขอขอบคุณคะ

ประธาน : ท่านเสนอว่า เปลี่ยนคำว่า ดั่งนั้น เป็น แต่ นะครับ แต่การเวนคืนมีผลเป็นการจำกัดสิทธิ ตัดคำว่า จึง ออก แต่การเวนคืนมีผลในการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน จะกระทำได้ก็โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่านั้น ปรับแก้ตรงนี้จะทำให้เห็นชัดเจนขึ้นนะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : แต่การเวนคืนซึ่งมีผลต่อการจำกัดสิทธิของบุคคล แล้วก็ นอกจากนี้ ก็เปลี่ยนเป็น ดั่งนั้น เปลี่ยนเรื่อง Wording นะคะ

ประธาน : แล้วก็เปลี่ยน นอกจากนี้ เป็น ดั่งนั้น

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ดั่งนั้น การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะต้องมีวัตถุประสงค์ที่จำเป็น หรือ ตามความจำเป็น

ประธาน : ท่านวัชรินทร์

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : คือพอเราเขียนมันปฏิเสธเป็น Negative ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว แต่ถ้าอย่างนั้นจะเอาคำปฏิเสธขึ้นมาก่อน ต้องเอาไปจั่วหน้าเลย ใช่ไหมครับ คือหลักก็คือไม่ได้เว้นแต่เพื่อประโยชน์ คือทั้งหมดมันปฏิเสธอยู่แล้ว แต่ถ้าเราจะห้ามเลยก็คือ เอาข้อห้ามขึ้นมาก่อน เว้นแต่เพื่อประโยชน์อะไรนี้ะครับ อันนี้คือหมายความว่ามันพูดขึ้นมาลอย ๆ ถ้าท่านจะมาว่า แต่การเวนคืน มีผลจำกัดสิทธิอะไรนี้ ใช่ไหมครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๖/๔

ประธาน : มีได้ ๒ แบบนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือเอาคำห้ามมาไว้ทีหลัง ต้องห้ามมาก่อน

ประธาน : ตรงนี้ก่อนนะครับ เดี่ยวเป็นอาจารย์รัฐภาภรณ์นะครับ เดี่ยวสักครู่นะครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงดิฉันจะเสนอตรงนี้จะค่ะว่า เอาห้ามมาก่อน ดี เพราะว่า
เป็นเจตนารมณ์ว่า ห้ามเวนคืน ยกเว้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ อะไรที่เรียกว่าสาธารณะบ้าง อย่างนี้จะคะ
แล้วถ้าให้เวนคืนได้จะต้องทำอย่างไร ดิฉันเห็นด้วยว่าเริ่มต้นให้บอกเลยห้ามเวนคืน นี่เป็นเจตนา

ประธาน : พี่คณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : ขอบคุณครับ ถ้าอย่างนั้นคำว่า เพื่อประโยชน์ จนกระทั่งถึง แต่
เอามาไว้หลังคำว่า รัฐ ได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวหาคำสมาสเพื่อให้มันเชื่อมกัน ลองดูครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ห้ามเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เฉพาะเพื่ออะไรก็ได้
ไล่ ๆ ไปใช้ไหม

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็บอก โดยหลักจะกระทำไม่ได้ นะครับ มันก็จะเหมือนตัวบท

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ก็อธิบายขยายทีหลังได้ แต่เริ่มแรกตัวบท เจตนารมณ์ก็คือ
เราห้าม เพราะฉะนั้นถึงเวลาที่เราไปอบรม ไปคุยกับชาวบ้านมันชัดเจน ทรัพย์สมบัติของพี่น้องเราห้าม
เวนคืน ยกเว้น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำไม่ได้

ประธาน : มีอาจารย์วิจิตรา แล้วก็มีคุณปัทมาครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่เพื่อ
ประโยชน์อะไรนี้ก็ว่าไป ได้ไหม คือห้ามมาก่อน ถ้าจะเขียนลักษณะนี้ก็ต้องเอาอันนั้นขึ้นมาก่อน

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาตท่านประธานนะคะ ถ้าเผื่อว่าใช้คำว่า
การเวนคืนจะกระทำไม่ได้ มันก็เหมือนกับลอกตัวบทมาอีกนะคะ เขาเป็นเขียนไปเลยว่า ห้ามเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการบริการสาธารณะ อะไรก็ว่าไปต่อเลยคะ อันนี้มันจะชัดเจน
ดีกว่าค่ะ

ประธาน : ห้ามเวนคืน เขียนลงไปครับ คุณปัทมา เชิญครับ ฟังทันอยู่ครับ คุณปัทมา
ถ้าสั้น ๆ ได้ก็ดีครับ

นางสาวปัทมา สุปกำบัง : ท่านประธานคะ ขออนุญาตค่ะ ถ้าไม่อยากจะให้ซ้ำตัวบทอาจจะ
ใช้ว่า โดยหลักแล้วห้ามเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ แต่กระทำได้อีกเฉพาะแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ อะไรอย่างนั้น
จะหลีกเลี่ยงการซ้ำตัวบท แต่ไม่ทราบจะชัดเจนหรือเปล่า

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธนัญญา ๖/๕

ประธาน : ข้างล่างที่เขียนไว้ดีแล้ว ถ้าเก็บความครบก็ลงดูนะครับ มองไม่เห็นข้างล่างแล้ว ท่านอย่าไปตัดออกนะครับ ดึงลงมา มองไม่เห็นข้างล่าง เพราะต้องการว่า ได้รับค่าทดแทนโดยเร็วอะไรด้วยนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ประชาชนนี้คงเข้าใจไม่ได้กระมัง เว้นคืนก็เป็นที่รู้แล้วของประชาชน คือในที่นี้เป็นที่รู้ว่า อาจจะเป็นนิติบุคคลก็ได้ ที่เป็นเจ้าของทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลธรรมดา รัฐอาจมีความจำเป็น

นางสาวปัทมา สุปก่าบั้ง : ตั้งแต่ รัฐอาจมีความจำเป็น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ต้องมีเหตุหนึ่ง ห้าม พอรู้แล้วมันก็ต้องยาก งบกัน

ประธาน : ไม่อย่างนั้นอันนี้เราพอเข้าใจแล้ว เราให้คณะนักวิชาการไปเขียนได้ไหมครับ ท่านประโชภรณ์เริ่มเดือดแล้วนะครับ เดี่ยวเราเสียเวลาตรงนี้มากไปครับ พอเราเข้าใจแล้วว่าจะเขียนอย่างไรที่นี้เหลือประเด็นสุดท้ายอันเดียวครับ ตกลงเราจะเอาคำว่า เกณฑ์ที่ชัดเจน เราจะเอาคำว่า เกณฑ์ ไปไว้ใน Heading ตรงย่อหน้าแรกหรือเปล่าครับ กำหนดเกณฑ์ เวลาจะจ่าย ไม่จ่ายคิดจากอะไรครับ จะเป็นอย่างไรหรือเปล่าครับ เกณฑ์ในการกำหนดค่าทดแทนที่เป็นธรรม ได้ไหมครับ หรือเกณฑ์ในการกำหนดค่าทดแทนที่ชัดเจน Wording ของเราที่เราเอาเกณฑ์ที่ชัดเจนหรือว่าเกณฑ์ที่เป็นธรรม

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมยังเห็นว่ามันกำหนดเกณฑ์ไม่ได้ เพราะว่าบางอย่าง มันจะเอาเกณฑ์เดียวไปวัดทุกอย่างคงไม่ได้ มันแล้วแต่ความเป็นธรรมชาติของเรื่อง แต่ที่นี้ถ้าใส่ผมกลัวมันจะไปมัดหรือเปล่าว่าต้องมีเกณฑ์

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเอาว่างไว้ก่อนว่า และการกำหนดค่าทดแทนที่เป็นธรรมชาติ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ที่เป็นธรรม ผมว่ามันคลุมหมัดแล้ว

ประธาน : โอ.เค. เป็นธรรมก็คือดูในตัวบทแล้วกัน เขาวางเกณฑ์ไว้ให้แล้วทำให้ดูอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นเอาไว้อย่างนั้นนะครับ เพื่อประกันสิทธิของผู้ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และการกำหนดเกณฑ์ค่าทดแทนที่เป็นธรรม ผมขออนุญาตผ่านตรงนี้ไปครับ และก็โดยที่ย่อนหน้า ๒ ให้คณะนักวิชาการไปร่างถ้อยคำที่กินความครบและก็สละสลวยก็แล้วกันนะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วเสียเวลาตรงนี้จะมากเกินไปนะครับ อันนี้ก็จบส่วนที่ ๕ แล้วก็ขึ้นส่วนที่ ๖ สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ มาตรา ๔๓

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๔๓

เจตนารมณ์ เพื่อเป็นประกันเสรีภาพในการประกอบอาชีพ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพรวมทั้งเสรีภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ แต่ต้องไม่เอาไรต์เอาเปรียบกันจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในระหว่างผู้ประกอบการหรืออาชีพด้วยกัน รัฐจะจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพไม่ได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยอาศัยเหตุเฉพาะที่กฎหมายแห่งรัฐธรรมนูญกำหนดไว้เท่านั้น เช่น เพื่อความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม เป็นต้น

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๒. หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นครั้งแรก

ประธาน : เชิญท่านรัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ดิฉันมีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกก็คือในวรรคแรกของเจตนารมณ์ที่บอกว่า บุคคลมีเสรีภาพ และท่านก็บอกต้องไม่เอาไรต์เอาเปรียบกันจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม ดิฉันคิดว่าตรงไม่เป็นธรรมนี่ก็คือความเป็นธรรมคือเป็นปกติกา ไม่ใช่เขาเอาไรต์เอาเปรียบกันแล้วก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม แต่การเอาไรต์เอาเปรียบมันมาจากการที่มันไม่เป็นธรรม อันแรกนะคะ

อันที่ ๒ ที่จะยกเว้นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ ยกเว้นที่กำหนดเฉพาะที่บทแห่งรัฐธรรมนูญกำหนดไว้เท่านั้นนะคะ ตรงที่ เช่น ดิฉันยังคิดว่าในตัวบท เช่น ได้หลากหลายกว่า เพราะว่าหลายครั้ง

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อย่างน่ากังกับน่าข้าว ไซค์ะ เป็นต้น เพียงแต่ว่าดิฉันอยากจะให้นอกจากเรื่องความมั่นคงผูกขาดแล้ว อาจจะไม่เปลี่ยนก็ได้ ดิฉันยังเห็นว่าเรื่องของที่เกี่ยวข้องกับประชาชน เช่น คุ่มครองผู้บริโภค หรือว่าเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างนี้คะ เป็นเรื่องที่มีมันจะได้มองเห็นว่าประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะ ถ้าไม่อย่างนั้นพอพูดถึงการแข่งขัน มันเหมือนกับประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนไม่ได้คุ่มครองประชาชนเลย เหมือนอย่างตอนที่นาุ้งกับนาข้าวทะเลาะกัน ก็คือนาข้าวที่ทะเลาะเพื่อที่จะยังความที่ไม่ถูกทำลายเรื่อง สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เขาสามารถทำนาข้าวได้อะไรอย่างนี้ แต่อันนี้ก็ไม่ผิดนะคะ เพียงแต่ดิฉันอยากจะให้ เปลี่ยนหรือว่าให้พูดถึงให้มองเห็นว่าเสรีภาพในที่นี้มันเกี่ยวข้องกับประชาชน ก็อาจจะจำกัดการทำธุรกิจ หรือประกอบอาชีพบางอย่างเพื่อมันจะกระทบกับประชาชน นอกจากเพื่อป้องกันการผูกขาดอย่างเดียว

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ที่บอกว่า ต้องไม่เอาวัดเอาเปรียบกันจนก่อให้เกิดความ ไม่เป็นธรรมในระหว่างผู้ประกอบการหรืออาชีพด้วยกัน คุณรัฐภาภรณ์แก้ตรงไหน อย่างไรตรงนี้

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ประธานโทษ ดิฉันแก้ไม่เป็นนะคะ เพียงแต่ว่าเสนอว่า โดยนัยที่ท่านบอกว่าต้องไม่ให้เขาเอาเปรียบจนก่อความไม่เป็นธรรม ดิฉันเข้าใจว่ากติกาการแข่งขันมันต้อง เป็นธรรมเพื่อไม่ให้เขาเอาเปรียบกัน มันเหมือนกับเป็นนัยตรงกันข้ามคะท่าน แต่ดิฉันแก้ไม่เป็น

ประธาน : เดี่ยวผมขออนุญาตเสนอ คือหมายความว่าในย่อหน้านี้อาจให้ถือประชาชน เป็นหลักใช้ใหม่ครับ โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนหรือว่าอย่างไรครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ใช่คะ ย่อหน้าแรกคือการแข่งขันที่เป็นธรรม แต่การแข่งขัน ที่เป็นธรรมในย่อหน้าแรกมันก็คือกติกาต้องเป็นธรรมเพื่อไม่ให้เขาเปรียบกัน แต่ถ้าท่านอ่านตรงนี้เหมือนกับ ว่าต้องไม่เอาเปรียบกันจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม ดิฉันถือว่ามันเป็นเหตุและผลที่ตรงกันข้าม วรรคแรกนะคะ พอวรรคสองเท่านั้นละคะที่คิดว่ายากเว้นเพื่อ รัฐสามารถที่จะเข้าไปแทรกแซงเรื่องนี้ได้ ถ้ากิจการนั้นมันจะทำให้เกิดความเสียหายกับผู้บริโภคหรือว่าทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่ในนี้ มันก็มีนะคะ เพื่อความมั่นคงของรัฐ เพื่อป้องกันการผูกขาด แต่ถ้าเพื่อให้เป็นประโยชน์ อย่างผู้บริโภค หรือว่าทรัพยากรธรรมชาติหรืออะไรอย่างนี้คะ ๒ วรรคนี้คะ

ประธาน : ไม่ได้ดูเลย มีท่านวัชรินทร์แล้วก็อาจารย์วิจิตรานะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ที่บอกว่าเกณฑ์ต้องเป็นธรรม ผมว่าบางอย่าง ไม่มีเกณฑ์ เช่น พ่อค้าล้มตำขายด้วยกันอย่างนี้ มันจะตามกติกาขึ้นมาอย่างไร แต่มันคงเอาวัด เอาเปรียบกันได้ แต่ต้องไม่เป็นธรรม ถ้าจะไปวางเกณฑ์ให้เขาทุกอย่างคง Impossible เพียงแต่ว่า การเอาวัดเอาเปรียบมันเป็นไปได้ แต่ว่าอย่าให้มันถึงกับไม่เกิดความเป็นธรรม เช่น ปัจจุบันนี้โลดแล่น มันไปสร้างศูนย์การค้าตามปั้มน้ำมันอย่างนี้ มันทำได้เอาวัดเอาเปรียบ แต่ว่ามันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม กับผู้ค้ารายย่อย เช่น โชห่วยต่าง ๆ ทำให้ตายไปอย่างนี้ ผมว่ามันเกิดความไม่เป็นธรรม แต่มันไม่มีกฎหมาย

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะกฎหมายยังไม่ออก ใช่ไหมครับ กฎหมายเกี่ยวกับผู้ประกอบการกำลังมีปัญหากันอยู่ ต้องถามท่านคณิต แล้วอยู่ในวงการธุรกิจ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : หลัก ๆ ก็คือ พรบ. แข่งขันทางการค้าที่เขาพยายามที่จะป้องกันไม่ให้มีการเอาเปรียบกัน เพราะในทางปฏิบัติพอค้าจะต้องหาทางที่จะใช้โอกาสทางธุรกิจของตัวเองที่เหนือกว่า ได้เปรียบทางการแข่งขันทางการค้าอยู่แล้ว อย่างเช่น ที่เขาร้องกันก็คือเหล่าฟงเบียร์หรืออะไรอย่างไกรักว่าไป อย่างของโลตัสมันก็เจอปัญหาว่า พอกฎหมายบอกว่าห้ามไม่ให้พื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร เขาก็เลยต้องมาลดสัดส่วนเป็นขนาดเล็กอะไรอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อมีกรอบเล็กง เขาก็ลงมากรอบเล็กงเรื่อย ๆ ผมว่ามันคงต้องเอาเปรียบกันโดยสันดานของทางด้านนักธุรกิจนะครับ อันนั้นเป็นเรื่องปกติ ที่นี้จะทำอย่างไรเพื่อไม่ให้เอาเปรียบกันจนเกินไป จนกระทั่งคนที่เล็กกว่าอยู่ไม่ได้ครับ

ประธาน : อาจารย์วิจิตรา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาต อาจจะไม่ต้องพูดถึงการเอาเปรียบก็ได้กระมังคะ ถ้าเผื่อว่าเราเองในภาพรวม ๆ ว่าถ้าเผื่อว่ากรณีที่มันเกิดไม่เป็นธรรม มันก็แน่นอนว่ามันเป็นเรื่องที่ทุกคนไม่ต้องการ เพราะฉะนั้นอาจจะพูดกว้าง ๆ ไว้บอกว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพ รวมทั้งเสรีภาพในการแข่งขันทางธุรกิจอย่างเป็นธรรม ในระหว่างผู้ประกอบการหรืออาชีพเดียวกันก็แล้วแต่ ตรงนี้คงพูดได้กว้าง ๆ คงไม่ต้องไปลงถึงว่าเกี่ยวกับเรื่องของการเอาเปรียบ ซึ่งอาจจะไม่ได้หลายรูปแบบในกรณีที่จะให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น

ประธาน : ๓ แบบแล้วนะครับ ๑. เอาเปรียบ และก็ก่อความไม่เป็นธรรม ๒. กติกาต้องเป็นธรรมแล้วก็ตามอย่างไรก็ได้ไม่ให้เอาเปรียบ ๓. ตัดคำว่า เอาเปรียบ ออกไป มี ๓ แบบนะครับ จริง ๆ ตรงนี้เราจะพูดกันยาวโดยที่เราไม่รู้ว่ามีวิชาการมีข้อมูลเพิ่มเติมอะไรบ้าง หรือเปล่าจากการที่ได้ฟัง สสร. เขาพูดกัน จริง ๆ แล้วเขาต้องการอย่างไรกันแน่เนี่ยครับ มีข้อมูลเพิ่มเติมไหมครับ ตอนนีเราอภิปรายแต่กรุปไป ๓ แบบแล้วนะครับ คือเราต้องฟัง สสร. ด้วย มีไหมครับ ไม่มีก็กลับมาถึงเรานะครับ เราอภิปรายแล้ว ๓ แบบ จะเป็นแบบไหน พี่โสภณสุดาเข้ามาแล้ว แต่ยังไม่อภิปรายนะครับ ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรดีครับ อันไหนถึงจะตรง เชิญอาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ดิฉันคิดอย่างนั้นนะคะว่า เราก็บอกว่าจะให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเสรีแล้วก็เป็นธรรม มันต้องมี ๒ อย่าง ๑. เสรี ไม่กีดกันใคร ๒. เป็นธรรมก็คือต้องไม่ให้มันมีเงื่อนไข อาจจะมีที่ท่านบอกว่า แต่ต้องไม่เอาเปรียบกัน ที่จริงถ้ามันเงื่อนไขเปิดให้ที่จริงเราอาจจะไม่ต้องกลัวว่ามันจะเหมือนตัวบทเสียทีเดียวก็ได้เนาะคะ แล้วก็อธิบายให้รู้ว่าการไม่เป็นธรรมเกิดจาก ๑. กติกา ๒. เจ้าหน้าที่รัฐ เพราะฉะนั้นต้องพูดถึงว่าความเป็นธรรมหมายถึงอย่างไร แล้วก็เสรี เปิดเสรีแล้วก็อย่างเป็นธรรมด้วย ดิฉันว่าสำคัญมันอยู่ที่ความเป็นธรรมว่า

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

มันจะต้องมีกติกาเป็นธรรม ไม่เข้าข้าง ไม่ถืออำนาจจะไรรอย่างนั้นะคะ แล้วถ้าเกิดสิ่งเหล่านี้มันถึงจะทำให้ไปเอาวัดเอาเปรียบกัน

ประธาน : อาจารย์อำไพครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : เรียนท่านประธานคะ ดิฉันเสนออย่างนั้นะคะ ด้านเจตนาธรรมณ์ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพ รวมทั้งเสรีภาพในการแข่งขันทางธุรกิจอย่างเป็นธรรม นี่คล้ายท่านอาจารย์วิจิตรวานะคะ ตรงนั้นก็ไม่เอาเลย แล้วก็ ซึ่งรัฐจะจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพไม่ได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเท่านั้น ได้ไหมคะ

ประธาน : ท่านเสนอให้ตัด เช่น ออก นะครับ เพราะว่า เช่น ในตัวบทที่มีกำหนดไว้อยู่แล้ว ใช้ใหม่ครับ ตกลงมีประเด็นให้ตัด เช่น ออกด้วยนะครับ ทำเป็นตัวแดงไว้ก่อน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือคิดว่าไม่ควรจะตัดมันมีเยอะมากเลย เป็น Guideline แค่นั้นเอง มีอะไรบ้าง เป็นต้น ก็กลับไปดูในตัวบทเอาว่ามีอะไรบ้าง คือถ้าอย่างนั้นมันก็สิ้นแบบที่ท่านประโกศณ์ว่า ผมอุตส่าห์เขียนสั้นและยังมาตัดอีก ผมว่าไม่เอาแล้ว ผมไม่เขียนแล้ว

ประธาน : คือเรื่องแบบนี้เราช่วยกันดูด้วยนะครับว่า เขียนไว้ทำไมมาตราบนี้ อาจารย์รัฐภากรณ์ครับ

นางรัฐภากรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่เห็นด้วยเหมือนท่านอาจารย์ที่ว่านั้นะคะ ถ้าสมมุติว่า เช่น ถ้ามันชัดเจนในตัวบทเราไม่ต้องอธิบาย ถ้าเราอธิบายก็คือในตัวบทมันไม่ชัดเจนเราก็อธิบายว่า เช่น อย่างไร ๆ ถ้าในตัวบทมันเยอะแล้วมันชัด แล้วเรายกแค่ ๒ อันนี้ก็ไม่ต้องอธิบายก็ได้ ดิฉันก็เห็นว่าเอาสั้น ๆ อย่างท่านประโกศณ์ว่า ขอพาดพิงอีกที

ประธาน : ขออนุญาตครับ ผมคิดว่าไม่ใช่ว่าเขียนไปเขียนมาแล้วคนอ่าน อ่านแล้วงง แล้วคราวนี้ก็เลยเวลาจะตัดสินอะไรก็เอามัวไปตามใจชอบ คือเราไม่ต้องทำให้คนมัว เพราะฉะนั้นมาตราบนี้ตกลงว่าเขียนไว้ทำไมมากกว่าครับ เขียนไว้ช่วยเหลือใคร ช่วยเหลือโซ่ห่วยหรือเปล่า หรือเขียนไว้เลยว่า มาตราบนี้เขาไว้ช่วยพวกโซ่ห่วย ถ้าอย่างตรงนี้ก็เขียนลงไปเลย ผมยกตัวอย่างนะครับ อาจจะพูดแบบมากไป แต่ว่าไม่รู้เขียนไว้ทำไมกันแน่มาตราบนี้ะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือเป็นธุรกิจเสรีนะครับ แต่ก็ป้องกันการเอาวัดเอาเปรียบกัน คือผู้มั่งมีมากกว่าก็ไม่ควรจะเอาวัดเอาเปรียบผู้มั่งมีน้อยกว่า ไม่ว่าจะเอาวัดเอาเปรียบในแง่ไหน ผมมองอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นก็คงไม่ต้องเขียน เสรีจริง ๆ แล้วมันไม่ควรเขียนด้วยซ้ำไป เมื่อเสรีแล้วก็ต้องปล่อยให้เขาทำ แต่ที่นี้เรามาเขียนดักไว้ว่า เสรีก็จริงนะครับ แต่ว่าต้องอยู่ในกรอบไม่เอาวัดเอาเปรียบกันทางเศรษฐกิจหรือทางใด ๆ ก็ตาม ผมคิดว่ามันสื่อตรงนั้นมากกว่า ไม่อย่างนั้นเขาคง

คณะกรรมการบ้านที่กเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๗/๕

ไม่เขียน เพราะอย่างไรประเทศเราก็เสรีประชาธิปไตยอยู่แล้ว คือไม่จำเป็นต้องเขียนในทางประชาธิปไตย
ที่เขาเขียนนี้ก็เพื่อคุ้มครองคนที่อ่อนแอทางเศรษฐกิจ หรืออ่อนแอทางทุนทรัพย์มากกว่า

- ๘/๑

ประธาน : มันจะจบไหมครับ ถ้าไม่จบนี่ต้องพักแล้วก็ไปเดินเล่นนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ต้องเอาให้จบครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าไม่จบนะคะท่านประธาน อย่างที่คุยกันนะคะ ดิฉันที่จริงเห็นด้วยกับท่านวัชรินทร์นะคะว่า ที่กำหนดอันนี้ขึ้นมา ก็เพื่อป้องกันการแข่งขันทางธุรกิจที่มันเอารัดเอาเปรียบและผูกขาด เพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาด เพราะฉะนั้นรัฐต้องเข้าไปแทรกแซงได้ในการแข่งขันที่เสรีที่ว่านี่นะคะ แล้วมันต้องเป็นธรรม เพราะฉะนั้นถ้าใครเกิดจะใช้ตัวช่วยที่ตัวเองมีอยู่นี่รัฐก็ต้องเข้าไปแทรกแซง แล้วที่นี้เขาก็บอกว่า ถ้าแทรกแซงก็ได้ ถ้าเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ถ้ารู้ว่าการแข่งขันอันนั้นมันจะทำให้เกิดความมั่นคง หรือว่าอย่างที่ยกตัวอย่างว่าคราวที่แล้ว บางคนเวลาคนทะเลาะกันนี่ก็จะยกรัฐธรรมนูญมาตราเดียวกัน แต่คนละวรรคขึ้นมา อย่างนากุ้งกับนาข้าว ที่เรียน นากุ้งก็บอกว่า ก็มีวรรคหนึ่งบอก เป็นเสรีภาพที่จะประกอบกิจการ แต่นาข้าวก็บอกก็วรรคสองอย่างไรก็บอกเพื่อประโยชน์ อย่างนี้ถ้าคุณมาทำเล็งกึ่งในพื้นที่น้ำจืด มันก็ทำให้เราปลูกข้าวไม่ได้ มันก็ทะเลาะกันจากคนละวรรคอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าให้เข้าใจเสียว่า รัฐแทรกแซงได้เพื่อประโยชน์อะไรบ้างรวมทั้งป้องกันการผูกขาดด้วยอย่างนี้ มันก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันกัน เพราะฉะนั้นมันก็อาจจะต้องพูดนะคะ

ประธาน : ผมขออนุญาตลองเสนอ นะครับว่าเราคงจากที่ร่างมาตอนแรก แต่ว่าเดิมข้อความบางตอนเข้าไปอย่างนี้จะได้หรือไม่ ผมขออนุญาตอ่าน ๒ รอบนะครับ คือเดิมร่างมาอยู่แล้วนะครับว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพ รวมทั้งเสรีภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ แต่ต้องไม่เอารัดเอาเปรียบกันจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในระหว่างผู้ประกอบการหรืออาชีพด้วยกัน ถ้าอย่างนั้นผมเติมไปว่า ซึ่งรัฐจำเป็นต้องเข้าไปแทรกแซง อันนี้ไม่รู้มันสอดคล้องหรือเปล่าครับ อยากจะเติมว่า ซึ่งรัฐจำเป็นต้องเข้าไปแทรกแซงเพื่อให้เกิดหรือว่า จนถึงขณะที่รัฐต้องเข้าไปแทรกแซงเพื่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมอย่างแท้จริง คือถ้ารัฐแทรกแซงนี้ไม่ใช่อยู่ ๆ คิดจะแทรกแซงเข้าไปแทรกแซง แต่ว่าแทรกแซงก็เพื่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมด้วย เพราะว่าในวรรคสองบอกว่า ไม่ให้แทรกแซงนะครับ เว้นแต่ แต่มันมีหลายอย่าง ไม่รู้ว่าพอเขียนอย่างนี้มันไปมัดหรือเปล่า เพราะมันบิดเบี้ยวไปจากตัวบทในวรรคสอง แต่ว่าเจตนารมณี่ใหญ่ โดยหลักต้องให้เกิดเสรี ถ้าไม่เสรีก็เพราะว่ามันบิดเบี้ยวกลไกบิดเบี้ยวไป รัฐจึงต้องเข้าไปแทรกแซงเพื่อให้เกิดเสรี ไม่ทราบว่าจะเติมข้อความในส่วนของการแทรกแซงของรัฐเข้าไปได้หรือไม่นะครับ ถ้าเราคงย่อหน้าที่ ๒ เอาไว้อย่างนั้น แล้วก็เติมเข้าไปว่ารัฐต้องเข้าไปแทรกแซงเพื่อให้มันเสรีจริง ๆ นี่นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ได้ครับ คือขยายความคำว่า แข่งขัน นะครับ ขยายความคำว่า แข่งขัน ส่วนวรรคสองจะคงไว้ใหม่ คือเงื่อนไขในการเข้าไปแทรกแซงเสรีภาพตรงนี้

ต้องมืองค์ประกอบตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดนะครับ คือถ้าไม่มีเหตุตามนี้ก็แพกแซงไม่ได้ มันมีเหตุ
อยู่ไม่กี่เหตุนะครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ขออนุญาตนิพนธ์ครับ คือเมื่อกี้ขอน้องเลื่อนไปทางพรรคหนึ่ง
ที่เราเพิ่งจบไปนะครับ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องไปเข้าไปแพกแซง เขาบอกว่าเพื่อการแข่งขันเสรีเป็นธรรมนี่ อันนี้
พรรคหนึ่งเขาไม่ได้บอกว่า เว้นแต่จะครับ แต่เนี่ยเหมือนกับว่าเราเอาทั้งสองมาตรา เอาทั้งสองพรรคใน
มาตรานี้มารวมกันนะครับ แต่ว่าถ้ารวมกันแล้วนี้ พรรคสองก็ยังไม่บอกว่ารัฐจำกัดสิทธิไม่ได้นะ เว้นแต่กรณี
ใด ๆ ไซ้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเกิดเรายังมีพรรคสองอยู่นะครับ แล้วก็พรรคหนึ่ง เราก็ไม่ควรจะมี
ตรงแดง ๆ ตรงนี้ ถ้าเมื่อเกิดพรรคสองเราไม่เอาไว้ พรรคหนึ่งตรงแดง ๆ ตรงนี้ยังต้องปรับอยู่ เพราะมันไม่ใช่
เฉพาะเพื่อการแข่งขันเสรีเป็นธรรมเท่านั้นที่รัฐจะแพกแซง ยังมีกรณีอื่น ๆ ด้วย เช่น เพื่อประโยชน์
ความมั่นคงของรัฐ เช่น ประโยชน์ด้านสาธารณสุขโรคอะไรทั้งหลาย เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าเมื่อเกิดเราจะใส่
รายละเอียดให้เหมือนกันกับมาตรานี้จะครับ มันจะยาวมาก แต่ถ้าเราจะเอาให้กระชับ ซึ่งรัฐจำเป็นต้อง
เข้าไปแพกแซง ซึ่งรัฐจำเป็นต้อง

ประธาน : คือถ้าอย่างนั้นมันมี ๑๐ อย่างครับ แล้วพอมไปเสนอเดิมเข้าไป มันล็อก
เข้าไปอย่างเดียว มันไม่ตรง

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ไซ้ แต่ผมกำลังจะบอก ทั้งนี้รัฐจำเป็นต้องเข้าไปแพกแซงเฉพาะ
ที่ได้บัญญัติไว้ แล้วเราก็กลับไปดูรายละเอียดไซ้ใหม่ครับ เพราะไม่อย่างนั้นเราก็ต้องลอบไปทั้งหมด
แต่ถ้าเมื่อเกิดเราใส่ว่า เพื่อการแข่งขันเสรีเป็นธรรมอย่างเดียวมันไม่พอ มันไม่ได้ ถ้าจะใส่ต้องใส่หมด
หรือมิฉะนั้นก็ต้องหาคำจำกัดความให้สั้น ๆ แล้วก็กลับไปดูรายละเอียดที่รัฐธรรมนูญครับ

ประธาน : มันเดิมผิดที่น่าจะเดิมในย่อหน้าที่ ๒ ไซ้ใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : สีแดง ๆ นี่มันเหมือนเอาย่อหน้า ๒ หยิบขึ้นมา

ประธาน : ย่อหน้าที่ ๓ น่าจะบอกว่าแพกแซงได้ ๑๐ อย่าง แต่เป็นข้อยกเว้นนะครับ
ผมมีคำถามถึงคณะกรรมาธิการคนที่ฟังมาตรานี้อยู่ ไม่รู้ว่าคุณจดไว้ว่าอย่างไร มีข้อสังเกตอะไรหรือเปล่า
มีใครที่ฟังมาตรานี้อยู่ ถึงมาตรา ๔๓ นี้ครับ นั่งอยู่ในนี้หรือเปล่าครับ ว่าอย่างไรครับ เชิญครับ
พอจำได้ไหมครับ ที่โน้ตเอาไว้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ถ้ามีแก้ไขก็ไม่มีการอภิปรายก็จะผ่านไปเลย

ประธาน : ผ่านไปแล้วเราจะทำอย่างไรครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันน่าจะจั่วหน้าอันแรก คือ หลักของมาตราเรื่องนี้
อยู่ที่อันแรก คือ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ หลักมันอยู่ตรงนั้น คนทุกคนมีเสรีภาพในการประกอบ
อาชีพทำมาหากิน การที่จะแพกแซงหรือจำกัดสิทธิเช่นว่านั้นมิได้โดยหลัก เว้นแต่รัฐธรรมนูญนี้ให้กฎหมาย

แล้วก็กฎหมายที่ออกตามรัฐธรรมนูญเท่านั้นจึงจะจำกัดสิทธิ เพราะมันจะขัดกับหลักทฤษฎีนิยมของเรา มันจะเพี้ยนไป ก็อยากจะฝากว่าช่วยดูกันหน่อย เพราะว่าอันนี้มันเป็นหลักการปกครองของเราในระบบ ทฤษฎีนิยม

ประธาน : ไม่รู้ว่าเอากลับไปเหมือนที่ร่างมาตอนแรกเลยได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือผมขอเอารัฐธรรมนูญอันแรก แต่ตัดตรงนี้ออกไป ได้ใหม่ท่านอาจารย์ คือบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพ รวมทั้งเสรีภาพในการแข่งขัน ทางธุรกิจอย่างเสรีนะครับ พรรคสอง การจำกัดสิทธิเช่นว่านั้นจะกระทำมิได้อะไรนี้จะง่ายใหม่ คือหลัก เราวางหลักไว้ก่อนว่า คือรัฐธรรมนูญพรรคแรกมันวางหลักอยู่แล้วนะครับ เราก็ลื้อหลักมา ส่วนพรรคสอง อย่างเสรีและเป็นธรรมนะครับ

ประธาน : อย่างเสรีและเป็นธรรม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : พี่วัชรินทร์พี่ดูที่ย่อนหน้าแรกเลยครับ บุคคลย่อมมีเสรีภาพอย่างเสรี แล้ว แล้วพอสีแดงบอกอย่างเป็นทางการแล้ว เพราะว่าในระหว่างผู้ประกอบการอยู่ด้วยกัน เคยตัดสินใจ กันไหมครับ หรือว่าจะเก็บเอาไว้ ที่นี้ต่อไปพรรคสอง พรรคสองก็มีข้อ ๒ ของเมื่อก็ลองมาดูครับว่า เอามาต่อยกพรรคสองขึ้นมาไว้ในข้างหน้า เพราะพรรคสองเลยต่อจากเมื่อก็เลย รัฐจะจำกัดสิทธิเสรีภาพในการ ประกอบกิจการอีกหลายอาชีพไม่ได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตัวบทกฎหมาย ตัดตั้งแต่ เช่น นี้ตัดออกได้ไหมครับ

ประธาน : เป็นอย่างไรอย่างหนึ่งใน ๑๐ ประการครับ หรือใน ๑๐ เหตุนี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใส่ก็ได้ ไม่ใส่ก็ได้ คือ Guide line ว่ามันมีอย่างนี้ ๆ นะ เป็นต้น มันมากกว่าที่ระบุในนั้น ซึ่งมากเลย คือใส่ทุกอย่างคงไม่หมด ถ้าไม่ใส่เลยก็ได้ ถ้าใส่มันเท่ากับสื่อ ให้เห็นว่า นี่นะที่จะจำกัด หลัก ๆ ก็คือ ความมั่นคงของรัฐ เศรษฐกิจของประเทศหรือป้องกันการผูกขาด หรือการผังเมืองอะไรนี้ครับ เป็นต้น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือตรงนี้ผมจะขออนุญาตท่านวัชรินทร์นิดหนึ่งนะครับว่า บังเอิญ เราจะเขียนเรียงมาตราไว้โดยกรอบนี้เต็ม รัฐธรรมนูญเต็มจะอยู่ข้างบน แล้วก็ลงมาอีก ๔ - ๕ บรรทัดก็อยู่ ข้างล่าง เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราตัดคำว่า เช่น ทั้งหมดลงมา ตัดทิ้งไปนะครับ แล้วก็เหลือบตาขึ้นไปมองอีก ๕ - ๖ บรรทัด เขาจะเจอว่า เช่น มี ๑๐ อย่างมีอะไรบ้าง มันจะได้สั้น ๆ แต่ว่าความครบ ถ้าอย่างนั้นจะไป ไหวไหมท่านครับ

ประธาน : โอ.เค. นะครับ น่าจะเอาอันนี้ออกได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เอาเฉพาะบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ออกตาม รัฐธรรมนูญเท่านั้นใหม่ครับ กฎหมายที่จะออกได้ ก็คือต้องออกตามมาตรา นี้ โดยอาศัยเฉพาะที่ เหมือนเดิมใช่ไหม อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เดียวมันไม่ค่อยสื่อเท่าไร

อน. บันทึกเจตนารมณ
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้าชญา ๘/๔

ประธาน : ขออนุญาตนะครับ อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ
เพื่อการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเท่านั้นครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออาศัยอำนาจอันแรก แต่อาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะที่บทบัญญัติตรงนี้โดยอาศัยเหตุนี้ว่าจะเอาออกไป เฉพาะที่บทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เท่านั้น โอ.เค. ครับ จะชัดขึ้น

ประธาน : โอ.เค. นะครับ เพื่อเป็นประกันเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ต่อไปนะครับ
มาตรา ๔๔

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๔๔

เจตนารมณ เพื่อประกันความปลอดภัย สวัสดิภาพและการดำรงชีพของคนทำงาน
ผู้ทำงานหรือใช้แรงงานย่อมมีสิทธิได้รับความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงานจากนายจ้าง รวมทั้ง
มีสิทธิได้รับจากประกันในการดำรงชีพโดยการประกันตนเองกับบริษัทประกันหรือประกันตนเองโดย
นายจ้างมีส่วนร่วมหรือนายจ้างจัดให้แล้วแต่กรณี แต่มีใช้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหลักประกัน
การดำรงชีพของผู้ทำงาน

หมายเหตุ หลักประกันความปลอดภัย สวัสดิภาพและความมั่นคงในการดำรงชีพผู้ใช้
แรงงาน บัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับแรกคะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เป็นครั้งแรกนะครับ คือขอเรียนนิดหนึ่ง คือมาตรานี้ผม
ฟังเขาอภิปรายนะครับ คือจะมีอันหนึ่งที่บอกว่า คือจะมีการอภิปรายว่าใครจะเป็นคนทำประกันดำรงชีพนี้
มันจะสำคัญก็คือ ดำรงชีพ รู้สึกอาจารย์ท่านมีชัย ถ้าผมจำไม่ผิด ท่านสมชัย อภิปรายนะครับ ท่านก็บอกว่า
ให้บันทึก คือมีหลายคนพูด ผมจำได้ สรุปใจความก็คือ การดำรงชีพ หรือหลักประกันการดำรงชีพนี้
หมายถึง การประกันตนเองหรือประกันกับบริษัทประกันหรือนายจ้างมีส่วนร่วมในการจัดหลักประกัน
ผมก็บันทึกไว้เป็นอย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามขอไปดูอีกครึ่งหนึ่ง ดูในรายงานขวเลขอีกครึ่งหนึ่ง ตรงนี้นะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญคุณปัทมาครับ

นางสาวปัทมา สุปก่าปึง : ในวรรคสองบอกว่า ผู้ทำงานหรือผู้ใช้แรงงานย่อมมีสิทธิได้รับความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงานจากนายจ้าง คือมีคำถามในส่วนนี้เฉพาะจากนายจ้างหรือเปล่า เพราะโดยหลักแล้วตามระบบของทางกฎหมายแรงงานน่าจะเป็นภาวะหรือเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐด้วยหรือเปล่าในการที่จะต้องลงไปคุ้มครองแล้วก็ดูแลระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เพราะว่าโดยหลักแล้วลูกจ้างจะอยู่ในฐานะที่แบบเสียเปรียบนายจ้างในการต่อรองต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดเจนก็อย่างเช่น มีกฎหมายเกี่ยวกับเงินค่าทดแทนกรณีที่ประสบอุบัติเหตุหรืออันตรายเนื่องจากการทำงานตรงนั้น คือส่วนหนึ่งรัฐจะต้องมีภาวะและหน้าที่เข้าไปดูแลตรงนั้นด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ใช้คำว่าจากนายจ้างเท่านั้นไม่แน่ใจว่ามันจะครอบคลุมหมดหรือเปล่า

ประธาน : ปัญหาที่ไปเช็คก็คือคำว่า หลักประกันการดำรงชีพ ที่ว่าอาจารย์
รัฐภาคีครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ เท่าที่ดิฉันทราบ เวลาพูดถึงเรื่องสิทธิกับเสรีภาพมันต่างกันอย่างไร อาจารย์ดอกเตอร์สมคิดเคยบรรยายไว้ว่า สิทธิ ถ้าบัญญัติไว้ในกฎหมายอย่างนี้คือรัฐต้องจัดให้ ถ้าเสรีภาพทำก็ได้ ไม่ทำก็ได้อะไรอย่างนี้ ทีนี้พอมาถึงวรรคนี้ ดิฉันคิดว่าถ้าเรากำหนดเอาไว้ว่ามีใช้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบอาจจะเป็นปัญหา เพราะว่าดิฉันเคยได้ฟังแนวคิดบางแนวคิดบางที่เราอาจจะต้องพูดถึงกว้าง ๆ บางแนวคิดบอกว่าอย่างกลุ่มออมทรัพย์ของประชาชนเรานั้นสนับสนุนให้ออม คือรัฐอาจจะสนับสนุนด้วยการสมทบทุนให้กับเขา แล้วเพื่อให้เขา อย่างของครูชก ของหลายกองทุนเขาเอาไปออกดอกออกผลและเขาก็ทำสวัสดิการให้กลุ่มสมาชิกเขาด้วย ทีนี้ถ้ารัฐจะไปสมทบได้ไหม ถ้าในนี้แปลว่ารัฐสมทบไม่ได้ ต้องประกันตน แล้วถ้ายังจะแคบลงไปใหญ่ถ้าเฉพาะพูดถึงคนที่อยู่ในระบบแรงงาน เพราะระบบแรงงานไม่ต้องห่วงเขาก็มีประเภทประกันสังคมให้กับเขาอยู่แล้ว เพียงแต่เข้าใจว่า มาตรา ๔๔ เป็นข้อเรียกร้อง เป็นข้อเสนอของทางพวกแรงงาน ส่วนหนึ่งพวกผลักดันคือพวกแรงงานนอกระบบที่เขาผลักดันอันนี้เข้ามา เพราะพวกแรงงานในระบบเขาห่วงแต่ถ้าหลังจากการทำงานแล้วพ้นจากภาวะการทำงานแล้วกฎหมายประกันสังคมจะคุ้มครองเขาไปถึงขนาดไหน แล้วถ้าถึงคนแก่มันจะไม่มีเงินถึงขนาดนั้น แต่ถ้ามาตรา ๔๔ ดิฉันเข้าใจว่าเราพูดถึงหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชน ทั้งระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นวัยทำงานหรือภาวะการทำงาน ทำอย่างไรที่จะไม่ไปกันว่าเฉพาะนายจ้างกับตัวผู้ประกันตนเท่านั้น หรือกับตัวประชาชนเท่านั้น บอกว่าระหว่างผู้ใช้แรงงานกับนายจ้างหรือบริษัทประกัน หรือนายจ้างมีส่วนร่วมแล้วนายจ้างจัด แต่มีใช้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบ ดิฉันคิดว่ามันกำหนดเกินไป รัฐอาจจะร่วมรับผิดชอบด้วยก็ได้ในหลักประกันตรงนี้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือมาตรานี้ผมเรียนแต่แรกแล้วเดี๋ยวขอไปเช็คอีกทีหนึ่ง

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เพราะมีการอภิปราย รู้สึกในท้ายที่สุดมันก็มีคำถามว่ารัฐต้องเพิ่มภาระ รู้สึกท่านหนึ่งจะพูดว่าไม่ใช่ รัฐต้องมารับภาระ แต่ผมไม่แน่ใจว่าภาระตรงประการกันการดำรงชีพหรือภาระในการประกันความปลอดภัย และสวัสดิการทางงาน ฟังเขาว่าอย่างไร

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : คือมี ๓ เรื่อง คือหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพ จริง ๆ แล้วรัฐต้องเข้ามารับผิดชอบและก็ต้องเป็นภาระในการดูแลตรงนั้นร่วมกับนายจ้าง แต่ที่ยังเป็นประเด็นอภิปรายอยู่น่าจะเฉพาะเรื่องหลักประกันในการดำรงชีพเท่านั้นที่ยังถกเถียงกันอยู่ว่ารัฐจะต้องเข้าไปร่วมด้วยไหม หรือเฉพาะแต่นายจ้าง น่าจะแยกเป็น ๓ เรื่องตรงนั้นค่ะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนั้นตัดคำว่า นายจ้าง ออกนะครับ ผู้ทำงาน หรือใช้แรงงานย่อมมีสิทธิได้รับความปลอดภัยและเสรีภาพในการทำงาน เพราะจากนายจ้าง หลักอยู่แล้วก็คือ นายจ้าง รัฐต้องส่งเสริมเข้ามา ส่งเสริมให้มีการประกันสวัสดิภาพและสวัสดิการในการทำงาน ก็คงจะว่า จากนายจ้างโดยรัฐมีส่วนร่วม รัฐต้องมาจัดการตรงนี้

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : อย่างที่ท่านวัชรินทร์พูดดิฉันยังคิดว่า โอ.เค. ว่ารัฐส่งเสริม ส่งเสริมมันอาจจะมีหลายแบบ อาจจะมาสมทบ อาจจะทำกติกาอะไรอย่างนี้ก็ได้ค่ะ อย่างที่ท่านพูด อย่างที่ท่านบอกว่าส่งเสริม

ประธาน : เชิญท่านอาจารย์อำไพครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ให้ข้อมูลเพิ่มเติมนิดหนึ่ง อย่างครูโรงเรียน เอกชน รัฐจะต้องตั้งกองทุนสงเคราะห์แล้วก็หลักประกันโดยช่วยจ่ายเงินตรงนี้สมทบให้กับกองทุน โดยตนเองจ่าย ๓ โรงเรียนจ่าย ๓ แล้วก็กระทรวงศึกษาธิการจ่าย ๖ เป็น ๓ ๓ ๖ เดือนละ ๑๒ เปอร์เซ็นต์

ประธาน : ๑๒ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือนครูใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คล้าย ๆ กับ กบข. ข้าราชการนั่นละ ก็คือทั้ง ๒ ฝ่าย เราด้วย รัฐด้วย ทีนี้เดี๋ยวเขียนตรงนี้ให้ชัดก็คือเดิมตรงที่ว่าเลย สวัสดิการความปลอดภัยในการทำงาน จากนายจ้างโดยรัฐมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุน ต่อตรงทำนี้ดูก่อน ผู้ทำงานหรือใช้แรงงานย่อมมีสิทธิ ได้รับความปลอดภัยในการทำงาน ปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงานจากนายจ้างโดย คือจริง ๆ มีพระราชบัญญัติเฉพาะแรงงานอยู่แล้ว แต่อันนี้เขาหมายรวมความรวมถึง เขาเรียกว่า ช่วงงานด้วย อันนี้หมายถึงรับช่วงงานด้วย ทีนี้จากนายจ้างโดยรัฐให้การสนับสนุน เอาอย่างนี้ก่อนได้ไหม รวมทั้ง มีสิทธิได้รับหลักประกันในการดำรงชีพโดยประกันตนเองกับบริษัทประกัน หรือประกันตนเองโดยรัฐ มีส่วนร่วมหรือนายจ้างจัดให้แล้วแต่กรณี คือมันจะตีความได้ว่ารัฐต้องรับผิดชอบทั้งหมด ก็ต้องเขียนเจตนารมณ์ให้เห็น ไปดูในขวเลขอีกทีหนึ่งให้มันปรับให้ถูก

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : โอ.เค. ครับ อันนี้ตรวจสอบจากขบวนการรอบหนึ่งนะครับ แล้วตรงหมายเหตุ ก็ตรงตามนั้นนะครับ หลักประกันนี้มีเป็นครั้งแรกนะครับ

ต่อไปส่วนที่ ๗ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๕ ขออ่านตรงเจตนาธรรมณ์เลยได้ไหมครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

เจตนาธรรมณ์ เป็นหลักประกันเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชนถือเป็นสาระสำคัญในสังคมประชาธิปไตย จะต้องได้รับความคุ้มครองตราบเท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นหรือขัดต่อประโยชน์สาธารณะ กล่าวคือ

๑) เสรีภาพในการแสดงออกของบุคคล บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การแสดงด้วยวิธีใด ๆ มีความหมายรวมถึง ภาพยนตร์ หรือการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ๆ ไม่ว่าจะผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศชนิดใด ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ เว็บบอร์ด เพื่อให้บุคคลเข้าใจความหมายด้วย การจำกัดเสรีภาพ การแสดงออกของบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎหมายเช่นว่านั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่ออย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) เพื่อความมั่นคงของรัฐในด้านต่าง ๆ รวมถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

๒) เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลหรือเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน รวมทั้งได้รับรองสิทธิของเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๓) เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

๒) เสรีภาพของสื่อมวลชน เป็นข้อ ๒ ค่ะ เมื่อกี้จะมีข้อย่อย ข้อ ๑ มีข้อย่อยข้อ ๑ ถึงข้อ ๓

ประธาน : ก็จะเป็นเสรีภาพในการแสดงออกของบุคคลนะครับ ข้อ ๒ เป็นเสรีภาพของสื่อมวลชนครับ ต้องย่อหน้าให้เห็นและก็เว้นช่องไฟให้เห็นไม่อย่างนั้นเราไม่เข้าใจ ต้องเว้นบรรทัด

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

ข้อ ๒ เสรีภาพของสื่อมวลชน การดำเนินกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่นำเสนอในรูปแบบสื่อสารสนเทศย่อมมีเสรีภาพการประกอบกิจการดังกล่าวจะกระทำมิได้ การห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็น หรือการแทรกแซงด้วยวิธีการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัย

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิที่รัฐจะสั่งห้ามหรือแทรกแซงสื่อด้วยประการใด ๆ เพื่อลดทอนเสรีภาพในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ รวมทั้งสื่อมวลชนอื่นทุกประเภทมิได้ เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบวิชาชีพของหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นที่ไม่ถูกรับรองโดยรัฐ ซึ่งจะทำให้การเสนอข่าวหรือให้ความเห็นเป็นไปโดยอิสระและสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพื่อเป็นข้อมูลให้ประชาชนได้ทราบความเป็นจริง นอกจากนี้การกำหนดให้นำข่าวบทความหรือสิ่งสื่อความหมายอย่างอื่น ๆ ไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปเผยแพร่จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชน อันรวมถึงภาพยนตร์ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย รัฐให้เงินหรือทรัพย์สินเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ จะกระทำมิได้เพราะเป็นช่องทางให้การเมืองเข้าครอบงำสื่อ ยกเว้นภาพยนตร์ รัฐจะให้การสนับสนุนได้เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

หมายเหตุ

๑) หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

โดยเพิ่มเติมการคุ้มครองสิทธิที่รัฐจะสั่งห้ามหรือแทรกแซงด้วยประการใด ๆ เพื่อลดทอนเสรีภาพในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์รวมทั้งสื่อมวลชนอื่นทุกประเภทมิได้ เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบวิชาชีพของหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นที่ไม่ถูกรับรองโดยรัฐ ซึ่งจะทำให้การเสนอข่าวหรือให้ความเห็นเป็นไปโดยอิสระ และสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐหรือเป็นข้อมูลให้ประชาชนได้รับทราบความเป็นจริง

๒) หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นครั้งแรก

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้ Keyword น่าจะใช้เหมือนกันนะครับ คือเพื่อเป็นหลักประกัน น่าจะใช้เหมือนที่ผ่าน ๆ มา

ประธาน : เพื่อเป็นหลักประกันนะครับ มีท่านคณิตยกมือ เชิญท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ ตรงอื่นผมยังไม่พูดถึงนะครับ ผมขอย่อหน้าสุดท้ายก่อนหมายเหตุนะครับ รัฐให้เงินหรือทรัพย์สินเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน ขอเดิมนะครับ ของเอกชน ตรงอื่นเดี่ยวผมยังไม่ได้วิจารณ์นะครับ เชิญทุกคนครับ

ประธาน : คือสื่อรัฐนี่คงไม่ใช่ครับ ของเอกชน ผมขออนุญาตต่อเนื่องเลย คือผมมีคำถามเนื่องจากว่าไปสัมพันธ์กับส่วนที่เขาเป็น รัฐบาลเขามีนโยบายในการที่จะจัดตั้งสภาพัฒนาการเมืองที่แถลงนโยบายต่อ สชนช. แล้วก็กำลังทำร่างกฎหมายกันอยู่แล้วผมก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับส่วนของการจัดทำแผนในบทพัฒนาการเมือง จริง ๆ แล้วพวกการเมืองภาคประชาชน การเมืองภาคพลเมืองที่หายไป

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากรุ่นปี ๒๕๔๐ เขาอยากให้เกิดขึ้นมา อยากให้เกิดขึ้นมาเขาก็ไม่มีทุนรอนต่าง ๆ แต่ว่าเขาไปตรวจสอบ ไปถ่วงดุลไปอะไรทั้งหลาย เขาอยากจะมีสื่อของเขา แต่ปัญหาก็คือว่ามันจะมีกองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมืองที่ในรัฐธรรมนูญพยายามจะมีใช่ไหมครับ ที่นี้เขาเกรงว่าข้อห้ามอันนี้มันจะห้ามไม่ให้รัฐให้การ สนับสนุนสื่อของกลุ่มคนเหล่านี้หรือไม่ คือกลุ่มของการเมืองภาคพลเมือง การเมืองภาคประชาชน เพื่อ ช่วยกันพัฒนาระบบการเมืองของเรา ในส่วนที่จากประชาชนขึ้นมา เขาก็สงสัยว่ามาตรานี้ห้ามเลยหรือเปล่า ที่นี้ถ้าห้ามคงห้ามเหมือนที่ท่านคิดว่าคงใช่แน่ สื่อห้ามไปช่วยเอกชน ที่นี้ห้ามช่วยเอกชนมันรวมถึงพวก กลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองภาคพลเมืองหรือไม่ ตรงนี้เราควรจะพิจารณาด้วย หรือเปล่า เป็นคำถามมากกว่านะครับ เนื่องจากว่าไปเข้าตรงนั้น มีท่านวัชรินทร์แล้วก็อาจารย์รัชฎาภรณ์ นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือมาตรานี้บันทึกตั้งแต่โน้นใช่ไหม อันเก่าใช่ไหม ที่ผมบันทึกตั้งแต่โน้น คือตอนนั้นก็บันทึกแบบยาวนะครับ ท่านประโชติ์ว่าอย่างไรไม่รู้ และก็อันหนึ่ง ก็คือมีภาพยนตร์ แต่ที่นี้ผมไม่ทราบในสภามาตรานี้ผมไม่ได้ฟัง เขาพูดใหม่ มีแก้ไขหรือเปลามาตรา นี้แก้ไขไหม

ประธาน : ก็ไม่รู้ อันนี้วงไว้แล้วว่ารวมถึงภาพยนตร์ด้วยผมก็วงเอาไว้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แก้ไขไหม เพราะว่าผมก็อยากจะฟังเหมือนกันว่า มันมีพวกกลุ่มภาพยนตร์เขาอยากจะให้ใส่ลงไป คุณรัชฎาภรณ์น่าจะรู้ใช่ไหมหนึ่งอยู่ด้วยวันนั้น ก็เลย เอามาเขียนให้เสียเต็มไปเลย ที่นี้ปัญหาว่าในสภาเขาพูดมาตรานี้หรือเปล่า คงต้องตรวจสอบอีกทีหนึ่ง อันนี้ก็เชิญเลยครับ จะอย่างไรก็ว่าเอา

ประธาน : อาจารย์รัฐภาภรณ์นะคะ เรื่องนี้เดี๋ยวคงยาวถ้าไปพวักนักวิชาการ สื่อสาร
มวลชน พวกสมาคมอะไรซึ่งเขาโกรธกันไปหมดนะคะ อาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ คิดว่าวันที่พูดถึงพวกที่ภาพยนตร์ไทยเข้ามา
เราก็ตัดออกนะคะ ถือว่าไม่ได้อยู่ในส่วนของสื่อเข้าใจว่าอย่างนั้น แต่จะพูดถึงพรรคสุดท้ายที่ท่านว่านี่คะ
ว่ารัฐไม่ให้เงินอุดหนุนหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน ที่จริงท่านต้องไปผลักดันในกฎหมายคลื่น
ความถี่ซึ่งเขากำลังจะแยก เพราะว่าถ้ามันเป็นของเอกชน ของรัฐและก็ของชุมชน มันก็จะได้เป็นคนละ
ประเภทกัน ก็เสนอทางออกที่ท่านพูดถึงเมื่อสักครู่นี้คะ เพราะว่าเวลาพูดถึง เขาจัดสื่อต่าง ๆ ออกมา
นี่คะ มันก็จะ เป็นสื่อของเอกชน ของรัฐ แล้วมันจะมีของชุมชนอีกต่างหาก ถ้าสมมุติว่าเราแยกกัน
อย่างนี้ ในนี้ถ้าท่านคณิตบอกว่า เพิ่มว่า ของเอกชน มันก็จะมีเอกชน รัฐแล้วก็ชุมชน เพียงแต่ว่ามันต้อง
เป็นชุมชนจริง ๆ แค่นั้นเอง สำคัญว่าสภาของท่านนี้จะออกกฎหมายได้ขนาดไหนคะ

ประธาน : คือออกกฎหมายนี้มันขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ครับ กฎหมายใช้ไม่ได้ นะครับ
ถ้าหากว่ามันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ออกกฎหมายใด ๆ ก็เป็นอันใช้บังคับไม่ได้อยู่แล้วครับ เพราะว่า
ถ้ามันขัดต่อรัฐธรรมนูญ เขียนอย่างไรก็ใช้ไม่ได้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าอันนี้มีแก้ไขไหม

ประธาน : มีท่านประโกศลด้วยนะคะ เดี่ยวขอท่านประโกศลก่อนนะคะ เดี่ยวค่อย
ชี้แจงนะคะ

นายประโกศล สภาวสุ : ขอขอบคุณท่านประธาน ประโกศลนะคะ ในส่วนของ (๑)
ในส่วนอันแรกเลย ว่าเสรีภาพในการแสดงออกของบุคคล ส่วน Internet เช่น Internet ในบรรทัด
สุดท้าย Internet website web board นี่มันจะมี SMS ที่เดี๋ยวนี้ขอให้แสดงความคิดเห็นกันนี้นะครับ
แล้วก็เมื่อมีเช่น น่าจะมีคำว่า เป็นต้น ผมคิดว่า ทาง Internet ทาง Website SMS นี้ก็จะต้องมีอะไร
ออกมาอีกเยอะเลยนะคะ ทางบุญทางอะไรนี้ครับ น่าจะใช้คำว่า เป็นต้น ครับ มีแค่นี้ขั้นต้นก่อน
ขอบคุณครับ

ประธาน : SMS นี้ไม่ทราบว่ามีชื่อภาษาไทยหรือเปล่า นะครับ ต้องไปค้นดู นะครับ
แล้วก็ (SMS) การส่งข้อความอะไรก็ไม่ว่า แต่คำว่า เว็บไซต์ ต์ นะครับ ไม่ใช่ ต์ มาจาก Site นะครับ ต์
นะคะ ไม่ใช่ ต์ เต็ม SMS นะครับ Message มันก็ SMS เหมือนกันใช่ไหมครับ แล้วก็เต็มคำว่า เป็นต้น
ลงไปนะคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็อยากจะหารือ (๑) นี้ว่า การแสดงด้วยวิธีใด
ให้หมายรวมถึง ภาพยนตร์เพื่อสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ไม่ทราบในความเห็นของผมนี้ถ้าเราบันทึกไว้

อย่างนี้มันก็ Cover ถึงนะครับ คุณรัฐภาภรณ์ว่าอย่างไรที่กลุ่มภาพยนตร์เขา ตัดออกหรือ แล้วเขาจะยอมหรือ

ประธาน : มันรวมภาพยนตร์หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าภาพยนตร์ก็เป็นสื่อชนิดหนึ่ง

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : วันนั้นที่เราคุยกันมากเลยนะคะว่า มันเป็นสื่อหรือว่าเป็นสื่อถ้าเป็นภาพยนตร์ที่เขาพูดมันเป็นประเภทบันเทิงอย่างไรคะ วันนั้นที่พูดกันนะคะว่าเป็นประเภทบันเทิง ถ้าเป็นละครเป็นหนังเป็นอะไรอย่างนี้ ซึ่งเข้ามาเขาก็เน้นเรื่องนี้อะไรจะให้รัฐส่งเสริมภาพยนตร์ไทยซึ่งมันก็คือเรื่องละครน้ำเน่า ไม่เน่า ต่าง ๆ นี้ เขาอภิปรายกัน เพราะว่าในตัวของมันไม่มีนะคะ

ประธาน : ต้องเป็นคนไทยนะครับ สงวนไว้ให้คนไทยนะครับ ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย เจ้าของกิจการสื่อมวลชนต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย ที่นี้เจ้าของกิจการภาพยนตร์ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยด้วยหรือเปล่าครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ทราบคะ ทำไมถามดิฉันคนเดียวล่ะคะ

ประธาน : มันมีคำว่า รวมถึงภาพยนตร์ ไม่รู้รวมถึงภาพยนตร์นี้รวมผิดที่หรือเปล่า
นะครับ อันนี้มาห้อยในส่วนของบุคคลสัญชาติไทยครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงวันที่เขามาเสนอนี้เขาก็เจตนาจะให้ใส่ไว้ในมาตรานี้ซึ่งพอคุยกันไปแล้ว เขาก็เชิญเขาไป แล้วเขาก็บอกว่า คุยกัน ถ้าดิฉันจำไม่ผิดก็คือ เราถือว่ามันไม่ใช่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : แต่ถ้าเป็นสื่อ คือถ้าเป็นกรณีมาบันทึกประวัติโอหรือลงเขาเรียกว่า Hardware มันก็เป็นสื่อไม่ใช่หรือ ภาพยนตร์เป็นเรื่องแล้วก็ตามลงนี้มันก็สื่อเหมือนกันใช่ไหมครับ ที่นี้ถ้าเราจะไม่รวมถึง คือที่ผมขอเสนอจริง ๆ แล้วผมได้ขอเพิ่มในมาตรานี้ก็คือ การแสดงแต่ที่นี้เขาไม่ยอมนะครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าการแสดงไม่ยอม ภาพยนตร์ก็ต้องไม่ยอม แต่ถ้าพูดถึงว่าสารคดี แล้วก็ถ้าสารคดีเราก็ไม่เรียกว่า ภาพยนตร์ นะคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าเป็นภาพยนต์ละ เขาลงซีดี ลงอะไรขายมันก็เป็นสื่อ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ก็เป็นภาพยนต์ไม่ใช่สื่อ

ประธาน : ผมทำให้งงไปด้วย คือภาพยนต์มี ๒ ที่ ไม่ใช่เพราะเรื่องบุคคลสัญชาติไทยมันอยู่ในย่อหน้าแรกของข้อ ๒ เสรีภาพของสื่อมวลชน คำว่า ภาพยนต์ ที่นำเสนอในรูปแบบของสื่อสารสนเทศด้วยใช่ไหม อันนี้มีการอภิปรายมีการพูดกันอยู่ เพราะว่าภาพยนต์มันมีการไปนำเสนอแล้วก็มีกรโหลดมีการอะไรกันได้ อินเทอร์เน็ตอะไรต่าง ๆ ที่วิกิเหมือนกันที่มีการพูดกัน ที่วิกิไปอยู่ในอินเทอร์เน็ตด้วยในสื่อยุคใหม่มันเป็นอย่างนี้ด้วยนะครับ แต่ก็ไม่ทราบว่ามันรวมหรือเปล่า

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้ารวมเราก็ต้องบันทึกให้มันรวมไปเลยใช้ใหม่ครับ ก็ Cover ไปเลย เพราะว่าตอนนั้นคุยกันก็คือ การแสดงนี่มันมีความหมายกว้างมากนะครับ ไม่ใช่ มันมี วรรณหนึ่งนี่นะครับ ที่มีคำว่า การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือผมคงต้องขออนุญาตขอความรู้หน่อยนะครับ ผมดูใน มาตรา ๔๕ นี่นะครับ มาตรา ๔๕ ไม่ได้กล่าวถึงภาพยนตร์เลยนะครับ แล้วที่ว่าเราบันทึกลงไปว่า เจ้าของ กิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นอันรวมถึงภาพยนตร์ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยด้วย คำว่า รวมถึง ภาพยนตร์ อันนี้เราเอามาจากการอภิปรายหรือเอามาจากอะไรอย่างไรครับ คือตรงนี้นี่มันมีประเด็นนะครับ คือเรียนตรง ๆ ว่า ที่มันมีประเด็นเพราะอย่างนี้คือว่า ปกติแล้วเวลาเขาสร้างหนัง ถ้าเขาจะเอามาเผยแพร่ที่ ประเทศไทย การได้มาว่าลิขสิทธิ์ต้องเผยแพร่เป็นครั้งแรกก่อนจึงจะได้ลิขสิทธิ์ พอเผยแพร่เป็นครั้งแรกก่อน เขาก็จะต้องไปเผยแพร่ เช่น ถ้าเผื่อเกิดจะไปเผยแพร่อเมริกา เขาก็จะเลี้ยงไปสร้างในอเมริกา แต่ไปเผยแพร่ ที่แคนาดา เพราะแคนาดาเป็นภาคก่อนอเมริกาในช่วงต้น ๆ เพราะฉะนั้นพอเผยแพร่ที่แคนาดาปุ๊บ ก็ จะครอบคลุมภาคทั้งหมดเลยว่าจะละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ได้ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นกรณีเวลาที่เผยแพร่ที่ ประเทศไทย ประเทศไทยเป็นภาคแล้วนี่นะครับ บางแห่งเขาอาจจะต้องการที่จะมาเผยแพร่ที่ประเทศไทย หรือสร้างที่ประเทศไทย เพราะฉะนั้นมันจะมีปัญหาหรือว่ามีผลประโยชน์ได้เสียกันตรงนี้ในอนาคต เหมือนกัน เพราะว่าไทยเป็นภาคแล้วของ เบิร์น convention นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือในข้อที่บอกว่า เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือ สื่อมวลชนอันรวมถึงภาพยนตร์ ขอตัดคำว่า รวมถึง นะครับ อันรวมถึงภาพยนตร์ ตัดออกไปเลยนะครับ ต้องเป็นบุคคลมีสัญชาติไทย เพราะว่าตรงนี้เราคงไปไม่ถึง แต่ว่าสื่อผมว่ามันน่าจะ Cover ภาพยนตร์ด้วย

ประธาน : อาจารย์รัชฎาภรณ์ นะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน นั่นก็คือ การแสดงความคิดเห็นในเรื่องราวต่าง ๆ จะห้ามไม่ได้ แต่ว่าภาพยนตร์ถ้าโดยคำจำกัดความของภาพยนตร์ มันไม่ใช่การแสดงความคิดเห็น มันเป็นการแสดง ละคร มันเป็นการแต่งขึ้นมา มันเป็นการไปจัดกระทำ ไม่ใช่สิ่งที่มันเกิดขึ้นจริง แล้วก็มาวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้น ในเรื่องความเป็นไปเหล่านั้น ดิฉันก็ยังคิดว่า ถ้าอย่างพวก อินเทอร์เน็ต พวกเว็บไซต์มันแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวทั้งหลายนะคะ แต่ว่าเรื่องภาพยนตร์มันเป็น เรื่องของการแต่ง เพราะฉะนั้นดิฉันก็ยังคิดว่า มันไม่ใช่การแสดงความคิดเห็น เพราะจะประกันเสรีภาพในการ แสดงละครในการที่จะแต่งให้มันพิสดารอย่างไรก็ได้ คิดว่าน่าจะไม่ได้ มันไม่ครอบคลุมคะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันไม่ใช่คิดเห็นอย่างเดียว มันมีคิดเห็นการพูด การ

เขียน การพิมพ์ การโฆษณา หรือการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น มันจะไม่รวมหรือภาพยนตร์ ถ้าไม่นั้น
ก็ตัดออกครับ

ประธาน : มีอาจารย์อำไพด้วยนะครับ เชิญอาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : กำลังมองว่า สสร. ได้พูดเรื่องภาพยนตร์ใหม่
ประเด็นที่ ๑ คือบังเอิญดิฉันได้ดูข่าว ผู้กำกับการแสดงอะไรหลายคน นักแสดงออกมานะคะ อยากให้
บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ทราบประเด็นนี้ได้นำเข้ามาสู่การพิจารณาหรือไม่ สำหรับความเห็นดิฉันเอง
ถ้ามีการกล่าวถึงนี้ก็คงอยากให้ตัดออกไป เพราะว่าในหมวดนี้จริง ๆ แล้วก็คงไม่ได้โยงไปถึงตรงนั้นกำลัง
นึกถึงกิจกรรมของดิฉัน สมมติว่าเทอมดิฉันจัดตั้ง ๑๐ ครั้ง เป็นการแสดงก็มี อะไร ๆ ก็มี บทบาทสมมุติก็มี
หรือเวลาเราจัดงาน จัดโครงการ จัดอะไรต่ออะไรนี้มันก็จะมีการแสดง มีอะไรนะคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือในความเห็นของผม คือถ้าเป็นภาพยนตร์มันมาสื่อ
ออกทางสื่อ มันก็คือการแสดงชนิดหนึ่ง ถ้าการแสดงนั้นมันเป็นน้ำเน่าหรือเป็นตัวอย่างไม่ดีกับสวัสดิภาพ
ซึ่งเป็นการขัดต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน เราจะไม่ควบคุมหรือ เราจะปล่อยออกไปอย่างนั้นหรือ
คือถ้าเราเขียนเจตนารมณก็คล้ายกับ โอ.เค. อันนี้เราก็จะ Cover ด้วย ถ้าสภาเขาเห็นชอบกับเจตนารมณ
ที่เราเขียน คนที่จะไปร่างกฎหมายขึ้นมา แล้วจะได้เขียนกฎหมายไปในแนวนี้ได้ อันนี้ฝากเป็นข้อสังเกต
แค่นั้นเอง เพราะว่ามันมีร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็ก ซึ่งเป็น
ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกมา คือมีการยกร่างพระราชบัญญัตินี้มาครับ แต่ก็ยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ครับ
เขาก็บอกว่ามันน่าจะ คือสวัสดิภาพของเด็ก แต่ว่าถ้าเราเขียนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือถ้าเราตีความว่า
เจตนารมณมันน่าจะรวมถึงอันนั้นด้วย มันก็จะง่ายในการออกกฎหมายฉบับนี้นะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : พอดีทางคณะนักวิชาการมีจะเสนอ เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๔๕ ไม่มีการพูดถึงเรื่องภาพยนตร์นะคะ

ประธาน : ไม่มี หมายถึงว่าไม่รวมใช้ใหม่ครับ คือผมกลัวอย่างหนึ่งครับ คือถ้าเราออกเราเขียนบันทึกเจตนารมณ์ว่ารวมถึงภาพยนตร์ เสร็จแล้วพอเราบอกว่าสั่งปิดไม่ได้อะไรไม่ได้ไปลงเว็บไว้แล้วลองดูนะครับบอกว่า ถ้าจะจำกัดต้องมีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการไปจำกัด พังเลยครับ คือเราไปเขียนล็อกเอาไว้ว่า คู่มครองคุณด้วยนะ แต่พอจะจำกัดสิทธิคุณในร่างมาตรา ๔๕ วรรคสอง เจิงเลยครับ เพราะว่าไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยการจำกัดสิทธิของผู้สร้างภาพยนตร์ทั้งหลายมันไปเลย พอเราเข้าล็อกไปบีบแต่เราพอจะจำกัดเลยจำกัดไม่ได้ เพราะว่าเราหามาตราในรัฐธรรมนูญมาตราไหนที่พูดถึงเรื่องภาพยนตร์ไม่ได้เลย ในที่สุดก็ต้องตัดส่วนนั้นออกไปจากบันทึกเจตนารมณ์ เว้นเสียแต่ว่าเขาได้มีการบัญญัติเพิ่มเติมเข้ามาในมาตราใดมาตราหนึ่งว่าด้วยการจำกัดสิทธิด้วยไม่ใช่ทำให้สิทธิอย่างเดียว บางส่วนมันต้องจำกัดด้วย เช่น เรื่องภาพยนตร์ต้องมีเรตติ้ง ต้องมีอะไร ถ้าอยากจะมีมีตรงนี้หรือไม่ก็จริง ๆ แล้วคุณสมบัติ เมทะนี ก็เคยมาออกทีวีตั้งหลายหนแล้วก็บอกว่า แม้อยู่ในรัฐธรรมนูญในเรื่องของภาพยนตร์ทั้งหลายเขาก็คิดว่าเขาจะเป็นเจ้าภาพในการจัดการเรื่องนี้อยู่แล้วในกรอบของ สนช. แม้อยู่ไม่เกี่ยวกับในรัฐธรรมนูญเลย อันนี้ผมกำลังหวังว่าถ้าเราไปบันทึกแล้วและปรากฏว่ามันไม่มีตรงไหนจะไปจำกัดเขาจะเป็นปัญหาได้นะครับ มีข้อมูลเพิ่มเติมก็คือว่า สสร. ไม่ได้กล่าวถึงในส่วนนี้เลยใช้ใหม่ครับ ตรงนี้จะขอตัดออกได้หรือไม่ครับ ผมกลัวจะเกิดปัญหาในส่วนที่ได้เรียนชี้แจงครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ ในร่างของผม ผมตัดไปแล้วครับ มีใครยังไม่ตัดบ้างครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขอคำนี้ไว้ได้ใหม่ การแสดงด้วยวิธีใด ๆ มีความหมายรวมถึงการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ๆ

ประธาน : ผมหาไม่เจอครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : (๑) คือถ้าจะตัดคำว่า ภาพยนตร์ ออกขอให้คงคำว่า การแสดงด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งให้ความหมายรวมถึงการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ๆ ได้ใหม่ คือตัดคำว่า ภาพยนตร์ ออก

ประธาน : ได้ครับ การแสดงโดยวิธีใด ๆ มีความหมายรวมถึง ตัดคำว่า ภาพยนตร์ หรือรวมถึงการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ๆ โอ.เค. ครับ ที่ในส่วนที่ผมตั้งคำถามขึ้นมาไม่ได้ต้องการคำตอบอะไรนะครับ ที่สุดแล้วเรื่องการเมืองภาคประชาชนอะไรทั้งหลายก็เป็นเรื่องที่เขาต้องไปแก้ปัญหาของเขาเอง

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นะครับ เพียงแต่ตั้งคำถามขึ้นมาเฉย ๆ อันนั้นผ่านไปนะครับ เพราะว่าเรื่องสื่อ คดีชุมนุมชนอะไรนั้นคงเป็น ปัญหาซึ่งถ้าหากว่าสภาว่างรัฐธรรมนูญเขาได้กล่าวเอาไว้ก็คงจะบันทึกไว้ ถ้าไม่กล่าวไว้ก็ไม่จำเป็นจะต้อง ไปบันทึกอะไรนะครับ ประเด็นนี้ก็ประเด็นใหญ่อีกประเด็นหนึ่ง อาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : นิดเดียวคะ โดยหลักการดิฉันเห็นด้วยแล้วนะคะ เพียงแต่ว่า พอไปพลิกดูมันจำเป็นใหม่ว่า (๑) เสรีภาพในการแสดงออกของบุคคลหมายถึงเสรีภาพการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา ที่นี้ถ้าในตัวเอง วรรคแรกเขาก็บอก และการสื่อ ความหมายโดยวิธีอื่น ที่นี้ถ้าสมมุติว่าเราจะถือตรงนั้นพอการโฆษณาและ เราก็พูดถึง และการสื่อ ความหมายโดยวิธีอื่นมีความหมายรวมถึงการแสดงด้วยวิธีใด ๆ ไม่ว่าจะผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อะไรอย่างนี้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เขาเป็นว่าการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นขึ้นมาก่อน มีความหมายรวมถึงการแสดงด้วยวิธีใด ๆ อย่างนี้ละครั้นน้ำเน่าอาจจะโดนด้วย

ประธาน : ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าเขามีเสรีภาพในการแสดงออกนะครับ เราย้ายนิดเดียว นะครับ ท่านนะครับ ตกกลางมาตอนนี้คงไม่มีอะไร ยาวหน่อยครับ แต่ว่าเป็นประเด็นที่เขาพูดกันเยอะนะครับ ท่านวัชรินทร์มีตรงไหนใหม่ครับ กำลังจะผ่านมาตอนนี้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมอยากจะตัดคำว่า ภาพยนตร์ นี้ละก็คือ ตรง เสรีภาพ ของสื่อ ก็ตัด ภาพยนตร์ ออกนะครับ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

ประธาน : ย่อมมีเสรีภาพ การสั่งปิดกิจการดังกล่าวจะกระทำมิได้นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คำว่า ภาพยนตร์ ตัดออกหมดเลย ตรงไหนก็ตัดออกไป

ประธาน : แล้วก็เจ้าของกิจการ ก็ตัดรวมถึง ภาพยนตร์ ออกนะครับ แล้วก็ย่อหน้าสุดท้าย เติมคำว่า ของเอกชน เข้าไปนะครับ อย่างที่ท่านคณิตเสนอนะครับ รัฐให้เงินหรือทรัพย์สินเพื่ออุดหนุน กิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน อันนี้ผ่านได้แล้วนะครับ ต่อไปมาตรา ๔๖ นะครับ อันนี้เท่าที่ทราบคุณมานิจ สุขสมจิตร สสร. และกรรมาธิการยกร่างก็พยายามร่าง แต่ว่าหลายคนก็ยัง ไม่พอใจก็ยังมีกรอกมาประท้วงอะไรกันอีกนะครับ อ่านตรงเจตนารมณ์เลยนะครับ มาตรา ๔๖

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๔๖

เจตนารมณ์ เพื่อป้องกันการครอบงำหรือแทรกแซงผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนไม่ว่าจะเพื่อ วัตถุประสงค์ใด ๆ พนักงานหรือลูกจ้างของหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนอื่น ไม่ว่าจะ เป็นของเอกชน รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยราชการย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็น โดยสุจริตและเป็นธรรมย่อมได้รับความคุ้มครอง เว้นแต่จะถูกจำกัดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือ ขัดต่อจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าของกิจการ สื่อมวลชนจะขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ ให้ถือว่า

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลบังคับเพื่อห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าของกิจการกระทำการใด ๆ ไม่ว่าจะในทางตรงหรือทางอ้อมอันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนอื่น ให้ถือว่าการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่การแทรกแซงหรือขัดขวาง การนำเสนอข่าวหรือการแทรกแซงการเสนอข่าวของสื่อมวลชนเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือจรรยาบรรณแห่งการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้การนำเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เช่น การเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวมสามารถกระทำได้โดยปราศจากการแทรกแซงหรือการใช้อิทธิพลครอบงำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือหน่วยงานของรัฐ อันเป็นมาตรการคุ้มครองผู้ปฏิบัติงานในสื่อมวลชนให้มีผลบังคับได้อย่างแท้จริง

หมายเหตุ

๑) หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

โดยเพิ่ม กรณีการห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าของกิจการกระทำการใด ๆ ไม่ว่าจะในทางตรงหรือทางอ้อมอันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนอื่น ให้ถือว่าการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่การแทรกแซงหรือขัดขวาง การนำเสนอข่าวหรือการแทรกแซงการเสนอข่าวของสื่อมวลชนเป็นไปเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือจรรยาบรรณแห่งการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้การนำเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ การเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวมสามารถกระทำได้โดยปราศจากการแทรกแซงหรือการใช้อิทธิพลครอบงำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือหน่วยงานของรัฐ อันเป็นมาตรการคุ้มครองผู้ปฏิบัติงานในสื่อมวลชนให้มีผลใช้บังคับได้อย่างแท้จริง

๒) หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นครั้งแรกค่ะ

ประธาน : ท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ อยากจะให้พวกเราช่วยย่อนดูตัวมาตราในกรอบนะครับ มาตรา ๔๖ วรรคแรกตอนท้าย วรรคแรกตอนท้ายของเราบอกว่า แต่ต้องไม่ขัดต่อจริยธรรมแห่งการประกอบอาชีพและมีสิทธิจัดตั้งองค์กรเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรม รวมทั้งมีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ ตรงตั้งแต่คำว่า และมีสิทธิจัดตั้งองค์กร ตรงนั้นะครับ ผมกลับมาดู

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในเอกสารที่เขาแจกบอก ๆ ว่า ตั้งแต่คำว่า และมีสิทธิ นะครับ ทางนี้เขาเขียนว่า ทั้งนี้ ต้องมีกลไกควบคุม
กันเองขององค์กรวิชาชีพ เลยอยากจะถามน้องคณะวิชาการว่าอันไหน Update ครับ

ประธาน : ท่านคู่อีกอันหนึ่งคืออะไรครับ เล่มเดียวไม่ Update ครับ เชิญครับ

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : นพรัตน์นะครับ อันนี้เอามาจากสรุปผลการพิจารณา

ร่างรัฐธรรมนูญของ สสร. เลยครับ น่าจะเป็น Update

ประธาน : อันนี้ Update สดแล้วหรือครับ

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ใช่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : บันทึกมันตรงกันหรือเปล่า มาตรา ๔๖ มีแก้ไขหรือเปล่า

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : มีแก้ไขครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : และปรับให้มันตรงกันหรือยัง

ประธาน : เขาบอกเขาปรับมาแล้วครับ ก็คือที่เสนอมานี้ปรับมาแล้ว Update ที่สุด

เล่มเขียนนี้เก่าที่สุดนะครับ และค่อย ๆ พัฒนามา ทีนี้ขอ Wording ก่อนได้ไหมครับ ย่อหน้าแรกเราบอกว่า
เพื่อป้องกันการครอบงำหรือแทรกแซงผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ อันนี้
โอ.เค. ใช่ไหมครับ แต่ว่าในย่อหน้าถัดมา ท่านอาจารย์อำไพไม่ โอ.เค. ใช่ไหมครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ยังไม่ โอ.เค. ค่ะ คืออย่างนี้ ท่านประธานคะ
ตรงนี้นัยของมันแฝงไว้ว่าสื่อมวลชน พนักงานลูกจ้างทั้งหลาย จริง ๆ แล้วต้องมีจริยธรรมและมีองค์กรด้วย
ที่จะปกป้องสิทธิเสรีภาพ คือกลไกควบคุมกันเอง อันนั้นก็เป็นที่ประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญ

ประธาน : ขออีกทีนะครับ คือขาดคำว่า จริยธรรม แล้วก็องค์กรที่ควบคุมกันเองหรือครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ใช่ค่ะ คือผู้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์

Wording ยังไม่ได้เรียง ผู้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง สื่อมวลชนทั้งหลายคือต้องเสนอ
อย่างมีจริยธรรม ต้องมีจริยธรรมในการประกอบอาชีพและมีกลไกในการควบคุมกันเองเพื่อให้การเสนอข่าว
เป็นไปด้วยความสุจริตและเป็นธรรมอะไรอย่างนี้ที่น้องเขาเขียนทำนองนี้ค่ะ

ประธาน : ทำนองว่าโดยต้องมีจริยธรรมแล้วก็ต้องมีกลไกที่ควบคุมกันเอง เสริมเข้าไป
น่าจะครบถ้วนมากกว่าใช่ไหมครับ ลองเติมเข้าไปนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออันนี้ ถ้าจั่วหน้าผมดูแล้วมันเป็นสิทธิในการทำข่าว
มันน่าจะเป็นประกันสิทธิ มันเป็นสิทธิของผู้ทำข่าวใช่ไหมว่าเขาจะต้องไม่ถูกแทรกแซง ที่นี้เราป้องกัน
เราลองปรับดูไม่ทราบว่าอย่างไร คือมันคล้ายเป็นหลักประกันสิทธิขั้นต่ำของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อ

คณะกรรมการสิทธิการบ้านที่กเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๑/๕

จะต้องไม่ถูกแทรกแซงโดยรัฐ เพื่อป้องกันคล้าย ๆ กับรัฐไปป้องกัน ผมว่าไม่ใช่รัฐป้องกัน รัฐจะแทรกแซงเขา
รัฐมันจะเข้าไปครอบงำเขา

- ๑๒/๑

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ท่านวัชรินทร์เสนอว่าให้ Keyword ไว้คำเดียวใช้ใหม่ครับ คือเรื่องนี้เขาคุยกันว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้คงหลักการนี้ แต่หลักการมาเริ่มตรงปี ๒๕๕๐ เขียนไว้เฉย ๆ แล้วสื่อก็ถูกรัฐแทรกแซงเสียเองด้วยครับ ถูกแทรกแซงหมดเลยนะครับ เพราะฉะนั้นในหมายเหตุข้อ ๒ เราบอกว่าบัญญัติไว้ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นครั้งแรก แต่ที่จริงแล้วเราต้องบอกว่า แต่มันไม่ได้ผล เขาถึงพยายามมาเขียนใหม่ นะครับ นี่เขาพยายามที่จะเขียนใหม่ แล้วอยากให้มันใช้ได้ผลจริง ๆ ในทางปฏิบัติ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนไว้ แต่ก็ยังถูกแทรกแซงจนแบบไม่เหลือหรืออะไรเลย โดยทางตรงทางอ้อม มันมีทางตรง ทางอ้อมอะไรอีก นะครับ ในเรื่องของโฆษณาในเรื่องอะไรต่าง ๆ วิธีการในการที่จะแทรกแซงหรือร่นเวรร้ายของบางกอกโพสต์อะไรต่าง ๆ ก็ถูกเอาออกจากงานไปง่าย ๆ เลยนะครับ ในอดีตนี่นะครับ ที่นี้ผมมีประเด็น ตกลงว่าเจตนารมณจะคงไว้ตามนี้หรือว่าจะเต็มจริยธรรม แล้วก็เต็มมีกลไกที่ควบคุมกันเองหรือเปล่า หัวข้อใหญ่ นะครับ ไม่ทราบว่ามีความเห็นอื่นอีกไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือผมมองว่าเป็นสิทธิ คือน่าจะเป็นเพื่อประกันสิทธิของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชน นะครับ คือเขามีสิทธิ ไม่ใช่รัฐไปคุ้มครองป้องกันการครอบงำ คือรัฐไม่ป้องกันอยู่แล้ว จะแทรกแซงอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าประกันสิทธิเขาใช้ใหม่ครับ ก็ต้องมีสิทธิตั้งองค์กรที่มาประกัน คล้าย ๆ เป็นองค์กรวิชาชีพที่จะมาคุ้มครองของเขาเอง เพื่อประกันสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อได้อย่างเต็มที่ ที่นี้ถ้าใช้คำว่า ป้องกันการครอบงำและแทรกแซง มันก็สื่ออยู่ แต่ไม่รู้คุณช่วยดูหน่อย

ประธาน : มีคุณเป้าหมายก็เหมือนนะครับ เชิญครับ

นางสาวปัทมา สุปกำบัง : ถ้าเจตนารมณเราปรับเป็นว่า เสรีภาพในการนำเสนอ ในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็น และการประกันการครอบงำและแทรกแซงการปฏิบัติงานของสื่อมวลชน ไม่แน่ใจว่ามันจะครอบคลุมไหมคะ

ประธาน : มีมาตรา ๔๕ อยู่แล้วครับ อันนั้นตัวเสรีภาพ ที่นี้มาตรา ๔๖ ป้องกันคนเอาไว้ไม่ให้ถูกแทรกแซง

นางสาวปัทมา สุปกำบัง : ถ้าอย่างนั้นมาตรานี้ก็เน้นที่การครอบงำและแทรกแซง นะคะ แต่ว่าประโยคที่บอกว่า ไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ไม่แน่ใจว่ามันเป็นตั้งห้อยมา เกินมาหรือเปล่า หรือว่ามันมีนัยสำคัญหรือเปล่าที่จะต้องระบุไว้ตรงนี้นะคะ อันนี้เรื่องแรก แล้วก็ย่อหน้า ๒ ที่บอกว่า ต่อจากพนักงานหรือลูกจ้างของหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนอื่น ไม่ว่าจะ เป็นของเอกชน รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยราชการย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตและเป็นธรรม นะคะ แล้วรู้สึกว่าจะมีต่อมาย่อหน้า ๒ ย่อมได้รับความคุ้มครองอีกคะ

ประธาน : ผมขีดเส้นใต้ไว้เหมือนกัน มีย่อ ๒ ย่อม

นางสาวปัทมา สุปกำบัง : มันย่อ ๒ ย่อม แล้วไม่แน่ใจว่า

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : มั่นยอม ๒ ย่อมอยู่ ที่นี้เรายังไม่ผ่านตรงนี้นะครับ เอาชื่อหัวข้อก่อนได้ไหมครับ หัวข้ออะไรกันแน่ คือผมมีข้อเสนอครับ คำว่า ไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ หมายความว่าอย่างไร ถ้าใช้คำนี้แทนได้ไหมครับ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เพราะการแทรกแซง เขาไม่ได้แทรกแซงทางตรง อย่างเดียว นะครับ เขาแทรกแซงทางอ้อมครับ แล้วที่ได้ผลจริง ๆ คือแทรกแซงทางอ้อม ไม่รู้คำไหนมันตรง กว่ากันแน่ นะครับ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : จริง ๆ ผมว่าไม่จำเป็นก็ได้ เพียงแต่ Keyword ให้มัน สื่อว่านี่ป้องกันหรือว่าคุ้มครองอะไรหรือว่าประกันสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อแค่นั้น ส่วนรายละเอียด เราก็มา มันจะมีวรรคสอง วรรคสามที่เราอธิบายมาอยู่แล้ว คือให้มันสั้น ๆ คือ Keyword ไม่อยากให้อาว มากนัก นะครับ

ประธาน : ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม อยู่ในย่อหน้าที่ ๓ นะครับ ที่นี้จะปรับตามที่ ท่านวัชรินทร์บอกหรือไม่ นะครับ ท่านคณิต นะครับ เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ลองดูนะครับ สมมุติถ้าเพื่อเกิดเราเจตนารมณ์เพื่อประกันสิทธิ ของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชน ถ้าเพื่อเกิดแค่นั้นก็พอ นะครับ เพราะส่วนที่ว่า ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม เป็นเรื่องเราป้องกันการครอบงำหรือแทรกแซง ถ้าเพื่อเกิดเอาสั้น ๆ แค่นี้ รายละเอียดก็อยู่ข้างล่างอยู่แล้ว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือจริง ๆ มันคล้ายกับมาตรา ๔๕ แต่มาตรา ๔๕ นั้น ทุกคนต้องอยู่ในอาณัติมาตรา ๔๕ แต่มาตรา ๔๖ มันเฉพาะสื่อมวลชนซึ่งอาจจะถูกควบคุมน้อยกว่า มาตรา ๔๕ ใช่ไหมครับ

ประธาน : ต้องสร้างเกราะคุ้มกันหรือสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนที่เขาทำงานสื่ออยู่ครับ เพราะว่าถูกกระทำอยู่ตลอดเวลาครับ หรือแค่นี้มันชัดไหมครับ เพื่อประกันสิทธิของผู้ปฏิบัติงานด้าน สื่อมวลชน

นางรชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ชัดแล้วค่ะ ท่านประธาน

ประธาน : ชัดแล้วนะครับ โอ.เค. ครับ ผมเชื่อกับ ที่นี้มันมียอม ๒ ย่อม ในย่อหน้าที่ ๒ ตัดย่อมนั้นออกครับ ย่อมแรก นะครับ เขาไปตัดย่อมนั้นออก ย่อมมีเสรีภาพ เห็นไหมครับ ย่อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๓ คำว่า ย่อม ใส คำว่า ย่อม ออกคำเดียว นะครับ โอ.เค. อันอื่นผ่านได้นะครับ อาจารย์รชฎาภรณ์ ครับ เชิญครับ

นางรชฎาภรณ์ แก้วสนิท : วรรคต่อไปนะคะท่านประธาน ไม่ทราบมันซ้ำซ้อนกัน หรือเปล่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาถึงนี่นะคะว่า

ประธาน : ไปซ้ำซ้อนกับหมายเหตุใช่ไหมครับ

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ณัฐญา ๑๒/๓

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ใช่คะ มันถัดกันไปเลย ให้ถือว่า เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลบังคับ เราก็อธิบายต่อว่า เพื่อห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ ย้อนกลับไปอีก กระทำการใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม แทรกแซงอะไรอย่างนี้คะ ดิฉันว่าอันแรกตรงที่ จาก ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ ๒ บรรทัดครึ่ง ถึง และไม่มีผลบังคับ ตัดทิ้งเลย ตรงนี้ท่านบอกเลยว่า เพื่อห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้าของกิจการกระทำการใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม เพราะว่าข้อความมันซ้ำกันนะคะ ๒ บรรทัดแรกตัดทิ้งไปเลย บอกเลยว่าเจตนาธรรมณ์ ย่อนหน้าที่ ๒ คือเพื่อห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ประธาน : จะลงโทษหลายกรรมหรือเปล่านั้น ผมไม่รู้จะเอาให้คอขาดไปเลย คือสงสัยครับว่า เมื่อเขียนไว้แบบนี้มันเป็นเหตุในการถอดถอนไม่ใช่หรือครับ ใช่ไหมครับ มันไปเข้าหมวดถอดถอนหรือเปล่านั้น ผิดจริยธรรม แล้ว Sanction มันคืออะไรครับ เพราะว่าในนี้เราไม่ได้บอกว่าผลที่จะได้รับนี่คืออะไรนะครับ หมวดเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของนักการเมือง แต่ Sanction มันคือถอดถอนใช่ไหมครับ เข้าใจว่ามันนำไปสู่การถอดถอนนะครับ มันน่าจะบอกนะครับ ผลที่ถูกถอดถอนถึงขั้นกระทำผิดมาตราบานี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถึงขั้นถอดถอนหรือมาตราบานี้ ถึงหรือ

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : จงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบเลยนะคะ

ประธาน : ให้ถอดถอนเลยนะครับ ว่าจงใจ น่าจะเขียนบอกเอาไว้ครับ แต่ผมสงสัยว่าเขียนตรงนี้แล้วพอหมายเหตุก็ยาวมากครับ แต่ไม่บอกครับว่าตกลงคุณจะได้โดนอะไรครับ คุณจะได้โดนถอดถอนนะครับถ้าทำ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าอย่างนั้นใส่ไปเลยคะ ถอดถอนให้หมดเลยพวกนี้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือข้อนี้จริง ๆ แล้ว ถ้าไม่ใช่คุณนี่ไม่มีทางผ่านมันเป็นไปได้เลย ผมว่า ใ้อ้อ ผมเห็นแล้วคนเสนอ กลุ่มสื่อมาเสนอ

ประธาน : มาตราถอดถอนเข้าใจว่ายังไม่ถึงคุณธรรม จริยธรรมอะไรยังไม่ถึงใช่ไหมครับ มันมีหมวดคุณธรรม จริยธรรมของนักการเมืองมันยังไม่ถึง นี่ก็เอาที่ละส่วนนะครับ โอ.เค. นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วน ๒ บรรทัดครึ่งแรกเราตัดออกไปแล้วนะครับ อันอื่นคงไว้ได้ใช่ไหมครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อีกนิดหนึ่งคะท่านประธาน ในหน้า ๑๐ นี้จะคะ ตรงที่จะบอกว่าเขาเสนอข่าวสารประเด็นสาธารณะ แล้วยกตัวอย่างเช่น การเสนอข่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวมสามารถกระทำได้โดยปราศจากการแทรกแซง เช่นตรงนี้นั้นจะคะ ต้องบอกให้เขาเห็นว่า เขาเสนอข่าวเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล คือมันต้องเสนอข่าว

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๒/๔

ด้วยความสุจริต ใส่ตรงนี้เข้าไปด้วยว่า ถ้าเขาเสนอด้วยความสุจริตก็เอาผิดเขาไม่ได้ ห้ามไม่ได้ แต่ถ้าเกิดมันไม่สุจริตแม้จะมีเรื่องจริยธรรมอยู่ก็ตาม มันต้องให้รู้ว่าต้องโดยสุจริต ไม่อย่างนั้นคุ้มครองหมดไม่ได้

ประธาน : เขาอภิปรายหรือเปล่าครับ เพราะเรากำลังจะเติมคำว่า ทำหน้าที่โดยสุจริต

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : หมายถึงสี่อะคะ หมายถึง พนักงานอะคะ

ประธาน : ใช่ครับ ที่ท่านประภคณ์เสนอก็คือว่า มันมีหลักจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพอยู่ใช่ไหมครับ หรือไม่ก็คือ การที่จะใช้คำว่า สุจริต แล้วกำกับว่า ต้องอยู่ภายใต้จริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ แทนได้ไหมครับ โดยไม่ขัดต่อจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพนะครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อะไรก็ได้ที่มันแปลว่าอย่างนี้คะ

ประธาน : ที่นี้ผมคิดว่าตรงนี้ ตรงเช่น โดยไม่ขัดต่อจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ ทันสมัยครับ ทันนะครับ ที่นี้ข้อหรือครับว่า หมายถึงข้อ ๑ มันซ้ำกับในย่อหน้าเมื่อสักครู่นี้เราเพิ่งพิจารณาไปนี่นะครับ มันพอจะตัดออกได้บ้างหรือไม่ครับ เพราะมันยาวแล้วเนื้อหามันดูเป็นเนื้อหาเดียวกันอยู่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือผมเสนอว่าตัดออกก็ได้ครับ ก็เอาเป็นว่าให้เฉพาะรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ บัญญัติหลักการเป็นครั้งแรก ตัดออกดีกว่า อันเดิมแต่มันเพิ่มขึ้นมา แล้วก็ถือว่าการกระทำนั้นมีมาตราหนึ่งที่ว่า ถือว่าเป็นการขัดขวางสื่อ

ประธาน : ที่นี้หมายเหตุนี้ครับ หมายเหตุนี้ข้อ ๒ ไม่รู้ว่าต้องใส่หรือเปล่านะครับ แต่ว่าอันแรกบอกข้อ ๑ คงไว้ใช่ไหมครับว่า หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นะครับ โดยเพิ่มกรณีการห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าของกิจการกระทำการใด ๆ ไม่ว่าในทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชน ที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอื่นครับ เพราะอันอื่นนี่มันต้องตัดแล้วนะครับ แค่นี้ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : นี่บัญญัติไว้ครั้งแรก จะเอาไว้ใหม่

ประธาน : มันบอกอยู่แล้วว่า คงเดิมตามหลักการในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ไปเพิ่มครับ ใช่ไหมครับ มันก็กินความอยู่ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : หลักการนี้บัญญัติครั้งแรกใน ๒๕๔๐ แล้วเรามาเพิ่ม ผมว่าอันนี้เอาไว้ก่อนได้ไหม ตอนเรามาคุยท้าย ๆ เราถึงมาคุยอีกทีหนึ่งว่า จำเป็นไหมที่จะต้องไว้ คือผมก็ยังคงคิดว่า บางทีเราต้องมาคุยอีกทีหนึ่งที่บอกว่า หลักการนี้ตามนั้นตามนี้ และในที่สุดแล้วมันจำเป็นไหม เราถึงมาคุยที่สุดท้ายที่สุดอีกทีใหม่อาจารย์ คือตอนนีเราใส่ไว้ก่อน

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ภัชญา ๑๒/๕

ประธาน : ใส่ไว้แล้วก็วงเล็บอะไรหมายเหตุไว้สักอย่างหนึ่ง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตอนหลังเรามาดูอีกว่า อาจจะตัดออกหรืออย่างไรครับ

ประธาน : ถ้าใส่ไว้ก็จะมองเห็นอยู่แล้วใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือใส่ไว้ก่อน แต่ว่าก็คือ เป็นไปตามนี้ก่อน แต่ว่า
ในที่สุดแล้วก่อนที่เราจะสรุปจบเล่มนี้เราก็มาดูอีกว่า มันจำเป็นต้องใส่ไหม ถ้าไม่ใส่เราก็ตัดออกหมด
คือมันไม่ยุ่งยากนะครับที่ผมดูว่า มันบัญญัติครั้งแรก ต้องเปิดไปดู

ประธาน : คือผมเข้าใจเจตนาดีครับ กลัวว่าจะหายไป ถ้าอย่างไรเราก็ต้องกลับมาดูได้
อยู่แล้วนะครับ แต่ว่าต้องมีคนไปดูในภาพรวมแล้วก็ไปเปรียบเทียบมานะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วเราจะดู
ทีละมาตรา เราก็จะลืมอีกนะครับ อย่างนั้นคงไว้ก่อนนะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือก่อนที่จะบันทึกทางนพรัตน์ก็ไปดูมาแล้ว ดูในหนังสือเปรียบเทียบมาแล้ว คือถ้าเราเก็บไว้ก่อนแล้วในที่สุดถ้าเราไม่ใช้ตอนที่เขาออกตอนนั้นก็ดี คือตอนนี้คล้าย ๆ กับว่าเกิดเราศึกษาไปหรือเราดูไปและเราดูว่ารัฐธรรมนูญเขียนไว้เมื่อไรเราก็จะได้มีข้อมูลเขาเป็นอย่างนั้นดีไหมครับ

ประธาน : ที่จริงตรงนี้จะถ้าจะใส่บังคับเอาไว้ว่ามาตรวจนี้คนเขาบ่นกันมากกว่าใส่ไว้ไม่เห็นคุ้มกันอะไรใครได้เลย ครั้งนี้ขอให้คุ้มครองให้ได้จริง ๆ เถอะ ถ้าจะเขียนตรงนี้แต่ไม่คุ้มเขียนได้หรือเปล่านะครับ เพราะเขาพูดกันจริง ๆ มาตรานี้มีมันพิกลพิการในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : หมายเหตุก็ได้ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่มีผลทางปฏิบัติ จึงบัญญัติหลักการนี้เพิ่มขึ้นมา

ประธาน : ปี ๒๕๔๐ เขียนไว้เป็นครั้งแรกแต่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ

นางรชฎาภรณ์ แก้วสนิท : แต่ก็ไม่มีหลักประกันว่าปี ๒๕๕๐ จะมีผลในทางปฏิบัติคะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่มีผลทางปฏิบัติจึงนำมาบัญญัติไว้ในปี ๒๕๕๐ เพิ่มหลักขึ้นมา ตรงนี้

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นถ้าใส่ไว้ขอเติมได้ไหมครับว่า แต่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ จบนะครับ แค่นี้ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : พอเราจะมาเติมมาอะไรถึงมาดูอีกทีหนึ่ง

ประธาน : ผมจะขอเวลานอกนะครับ ขอให้ท่านคิดเป็นประธานต่อหน้าครับ ต่อที่ มาตรา ๔๗ นะครับ เชิญครับ

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : นิดหนึ่งนะคะ พอดีพูดถึงว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่มีผลบังคับแล้วพอเหลือบไปดูมันจะมีตอนท้ายของวรรคแรกของมาตรา ๔๖ ที่บอกว่า ประเด็นใหม่ ๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นมาก็คือในส่วนขอให้จริยธรรม ให้มีเสรีภาพก็จริงแต่ต้องกำกับด้วยจริยธรรม และอีกส่วนหนึ่งก็คือว่าให้ตั้งองค์กรเพื่อปกป้องดูแลสิทธิและเสรีภาพของเขาเองรวมทั้งให้มีกลไกควบคุมตรงนี้นะคะ รู้สึกมันจะหล่น ๆ ไปหรือเปล่า เพราะตรงนี้ก็เป็หัวใจสำคัญเหมือนกันที่จะไปปรับแก้ในส่วนของการที่ทำไม่มันถึงบังคับใช้ไม่ได้ผลในปี ๒๕๔๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เติมตรงไหน

ประธาน : Keyword เรื่องจริยธรรมกับกลไกควบคุมกันเองมันไม่ได้เติมลงไป จริยธรรมมีแล้วใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อาจจะใส่หมายเหตุ ๒ เมื่อกี้ได้ไหมครับ เมื่อกี้ที่บอก ๆ ว่าไม่มีผลในทางปฏิบัติรัฐธรรมนูญนี้จึงได้เพิ่มกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพไว้ จบ อย่างนั้นได้ครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : อันนี้เคยเสนอมาตั้งแต่แรกนะคะ เรื่องของกลไก
ที่นี้เมื่ออาจารย์ปัทมาเสนออย่างนั้นก็คิดว่าเราต้องเพิ่มที่เจตนารมณ์ไม่ใช่ไปเพิ่มในหมายเหตุข้อ ๒
ลองดูสิคะจะแทรกตรงไหนได้

ประธาน : ก็แทรกเข้าไป ๑ ย่อหน้าได้ไหมครับ คือก่อนที่จะถึงย่อหน้าที่ ๓ ที่ยาว ๆ
ก็แทรกเข้าไป ๑ ย่อหน้าว่าต้องมีกลไกที่ควบคุมกันเอง พอย่อหน้าที่ ๒ เรามี Keyword เรื่องจริยธรรม
อยู่ในนั้นอยู่ด้วยใช่ไหมครับ อันนั้นกลไกควบคุมกันเอง แล้วก็เติมเข้าไปอีก ๑ ย่อหน้าได้ไหมครับ ย่อหน้า
สั้น ๆ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ซึ่งต้องไม่ขัดต่อจริยธรรมประกอบอาชีพ แล้วก็ต่อเลย
ได้ไหมตรงนี้ มันเรื่องเดียวกันหรือเปล่า

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ในเมื่อวรรคยาว ๆ บอกว่าผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง เจ้าของทั้งหลายไม่มีสิทธิอะไรที่จะไปแทรกแซงเขา เพราะฉะนั้นต่อจากตรงนี้ได้ก็ย่อหน้า
ก็บอก ทั้งนี้ พนักงาน ผู้ปฏิบัติงานทางด้านสื่อต้องมีจริยธรรมในการทำงานและมีองค์กรที่จะควบคุม
สิ่งเหล่านี้ของกันเอง ก็คือเมื่อคุณห้ามเขาแล้วในวรรคสามยาว ๆ แล้วเราก็ต้องบอกว่าคุณห้ามเขาที่จะ
มาแทรกแซงคุณ คุณต้องดูแลกันเองนะ ก็คือเป็นวรรคสุดท้าย

ประธาน : ท่านประโชชน์ครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : ไป ๆ มาเจตนารมณ์อันแรกมันจะไม่ครอบคลุมถึงเรื่องสิทธิ
การตั้งองค์กรเพื่อมีกลไกควบคุมกันเองด้วยนะครับ ไม่มีเลยนะครับ ต้องเขียนเพิ่มไป

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ต้องมีองค์กรอิสระ เป็นองค์กรวิชาชีพหรือเปล่า
เขาใช้องค์กรวิชาชีพตามรัฐธรรมนูญนี้ เขาใช้คำว่า

ประธาน : องค์กรวิชาชีพเพื่อปกป้องสิทธิคุ้มครองเสรีภาพและความเป็นธรรม
และก็มีองค์กรที่มีกลไกควบคุมกันเอง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ตรวจสอบและควบคุมกันเองใช่ไหมครับ เขามีอำนาจ
ตรวจสอบด้วยใช่ไหมครับ

ประธาน : เขาบอกองค์กรนี้มีกลไกควบคุมกันเองครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ควบคุมกันเอง ทั้งนี้ ต้องมีองค์กรวิชาชีพ

ประธาน : ท่านประโชชน์จะให้เติมในอันแรกเลยใช่ไหมครับ ก็จะตรงกับข้อเสนอของ
อาจารย์อำไพนะครับ แต่เมื่อสักครู่เราบอกว่า เพื่อประกันสิทธิของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชน อันนี้
เป็นกลาง ๆ แต่ไม่มี Keyword ๓ คำ ไม่มีเรื่องการแทรกแซง เรื่องจริยธรรม แล้วก็ไม่มีเรื่องกลไกควบคุม
กันเองขององค์กรวิชาชีพ เรามาทบทวนเรื่องบรรทัดแรกกันอยู่นะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าใส่ลงไปมันก็จะ คือเราประกันสิทธิของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อใช้ใหม่ครับ แต่ถ้าจะใส่ไว้ และการควบคุม

ประธาน : ท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอบคุณครับ ถ้าอย่างนี้ได้ใหม่ครับ คือตอนต้นเจตนารมณ์เราเขียนไว้ สมมุติว่าเราจะเอาสั้น ๆ อย่างนี้เขียนกว้าง ๆ ไว้ โดยไม่ได้เจาะว่า ๓ กรณีใดบ้าง และเรามาบรรยายอยู่ในข้างล่าง บรรยายข้างล่างนั้นเราบอกเอาไว้เฉพาะเพื่อป้องกันการแทรกแซงครอบงำใช้ใหม่ครับ ตอนนั้นเราพูดถึงจริยธรรมแล้ว แต่เรายังไม่ได้พูดถึงเรื่องการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพให้ควบคุมกันเอง ตรงนี้เราใส่เติมเข้าไปหลังคำว่า วิชาชีพ ข้างล่างนี้ครับ ถ้าเติมไปปุ๊บมันก็จะครบ เท่ากับมีครบทุกอย่างเป็นคำอธิบาย แต่ถ้าเราอธิบายแล้วเรายังอยากจะไปเติมข้างบนอีกก็อีกเรื่องหนึ่ง

ประธาน : ถ้ามาช้อนอยู่ตรงนี้ต้องทำตัวดำหรือทำอะไรให้มองเห็นนะครับ มาช้อนอยู่กลางย่อหน้าครับ คือท่านประภคณ์เห็นว่าจะชัดเจนกว่าถ้าหากว่าใส่เป็นหัวข้อเลย หรือไม่อย่างนั้นเราพอเขียน ๒ อย่างพ่วงกันเข้าไปในย่อหน้าแรกได้ใหม่ครับ ถ้าเราเห็นว่าสำคัญพ่วงกันเข้าไปให้หมดเลยก็คือเราเขียนกว้าง ๆ ก่อนขึ้นต้นว่า เพื่อประกันสิทธิของผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชน แล้วก็โดยมุ่งเน้นจัดการแทรกแซง แล้วก็ต้องมีจริยธรรม แล้วต้องมีองค์กรวิชาชีพควบคุมกันเอง มีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ เขียนรวมกันไปเลยในย่อหน้าแรกจะไม่ยาวไปจะพอใช้ได้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือในวรรคสอง เพื่อป้องกันการครอบงำและแทรกแซงผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อตลอดจนจริยธรรมแล้วก็องค์กรควบคุมอะไรนี้ใส่ในนี้ ก็คืออันแรกสุดก็คือการครอบงำป้องกันการครอบงำและแทรกแซงใช้ใหม่ครับ อันที่ ๒ ก็ต้องมีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน อันที่ ๓ ก็ต้องมีองค์กรวิชาชีพขึ้นมาตรวจสอบกันเอง ไม่ใช่เข้าไปด่าเขาทุกวันอย่างนี้มันก็คงไม่ถูก มันก็ไปขึ้นศาลยุติธรรม ตัดสินไม่ไหว มันครอบงำ เพื่อป้องกันการครอบงำหรือแทรกแซงผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อได้เหมือนกัน แต่ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อแต่ต้องไม่ชัด แต่ต้องใคร

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ทั้งนี้ ต้องไม่ชัด ก็ได้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็ครอบงำได้ถ้าอ่านอย่างนี้

ประธาน : ไม่ครอบงำครับ เพราะว่าเขาก็มีกลไกตรวจสอบกันเองครับ คือรัฐอย่าเข้ามายุ่ง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออ่านประโยคนี้ทั้งหมด ป้องกันการครอบงำ โอ.เค.

แต่การกระทำนั้นต้องไม่ชัดต่อจริยธรรม ก็แสดงว่าครอบงำได้ มันปฏิเสธประโยคแรก คือต้องบอกว่าแต่ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อต้องอะไรนี้ก็ว่าไป ก็คือเน้นผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติ ต้องมีจริยธรรมแล้วก็มีองค์กรขึ้นมาควบคุม

คณะกรรมการบริหารพื้นที่กเจตนารมณ์

ศิริพร ๑๓/๔

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าท่านอ่านร่างมาตรา ๔๖ ให้ดีเขาเขียนไว้ชัดแล้วนะครับ เพราะว่าประธาน
ของประโยคคือพวกพนักงานที่ทำหน้าที่สี่นะครับ เขาขึ้นต้นประโยคตรงนั้น ของเราประธานของประโยค
มันหายไปนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ได้ครับ ก็คือป้องกันคนอื่นมาครอบงำ แล้วก็แต่
ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจริยธรรม แล้วก็ในขณะเดียวกันก็ต้องมีองค์กรขึ้นมาควบคุมกัน อย่างนี้สื่อได้

- ๑๔/๑

อนู. บันทึกเจตนารมณ
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๔/๑

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้ Cover แล้ว ๓ ประเด็น

ประธาน : ได้ นะครับ อย่างนั้น มาตรา นี้ ได้ ความว่า อย่างนี้ แล้ว นะครับ ต่อ ไป มาตรา ๔๗
แล้วก็ อันนี้ ได้ อันนี้ คง ไว้ นะครับ ที่ นี้ เรา เลื ม เขียน ว่า มัน มี เหตุ ในการ ถอด ถอน

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : การถอดถอน โครงสร้างของการถอดถอนมันมีของมันเอง
มันจะเดินไปด้วยกลไกของมันเองอยู่แล้ว และเขาจะหยิบตัวนี้ขึ้นมาเอง ไม่ต้องไปชี้ช่องหรือครับ เพราะว่า
คนถอดถอนเขารู้อยู่แล้วว่ามีช่องไหนบ้าง มันชัดเจนอยู่แล้ว ผู้มีอำนาจรัฐทำผิดรัฐธรรมนูญมันก็สามารถยื่น
ถอดถอนได้หมดอยู่แล้ว

ประธาน : แต่เรามีเขียนแล้วใช่ไหมครับว่า เป็นการจงใจใช้อำนาจนี้โดยมิชอบและ
ไม่มีผลใช้บังคับ อันนี้ โอ.เค. พอแล้ว นะครับ ถ้าอย่างนั้น ไม่ต้องเติมแล้ว แล้วก็ หมายเหตุเราก้พิจารณาผ่าน
เรียบร้อยแล้ว นะครับ ตัวสีเขียนหมายความว่าอะไรครับ หมายความว่ายังอยู่หรือตัดออกไปแล้ว แขนง
นะครับ โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้น ต่อ ไป มาตรา ๔๗ ผมขออนุญาตขอเวลานอก ขอเชิญท่านคณิตช่วยเป็น
ประธานก่อน นะครับ

(นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : มาตรา ๔๗ เชิญคณะนักวิชาการเลยครับ

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : มาตรา ๔๗

เจตนารมณ เพื่อลดการผูกขาดอำนาจรัฐและจัดการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม
คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติและมีขึ้นเพื่อ
ประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๑ ในการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมและการ
กำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมจะต้องกระทำโดยองค์กฤษฎะ
ปราศจากการแทรกแซงหรือครอบงำจากการเมืองหรือธุรกิจเอกชนเพื่อให้สามารถดูแลในภาพรวมของ
การใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และจัดสรรให้ภาคประชาชนได้มีสิทธิในการดำเนินการสื่อมวลชนที่เป็น
สาธารณะได้ ทั้งต้องคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนที่จะเข้าถึงและรับฟังข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

ข้อ ๒ การจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมต้อง
คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์
สาธารณะอื่น ตลอดจนการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ

หมายเหตุ

ข้อ ๑ หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยเพิ่มให้มีองค์กรอย่างที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมเพื่อให้สามารถดูแลในภาพรวมของการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และจัดสรรให้ภาคประชาชนได้มีสิทธิในการดำเนินการสื่อมวลชนที่เป็นสาธารณะได้

ข้อ ๒ หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นครั้งแรก

ประธาน : ตรงนี้รับครับ ผมอยากจะให้เราตั้งข้อสังเกตนิดหนึ่งนะครับ มาตรา ๔๗ นี้นะครับ มาจากมาตรา ๔๐ เดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ โดยวรรคแรก วรรคสองนี้จะซ้ำกัน เพิ่มเติมเพียงว่า องค์กรอิสระเป็นองค์กรหนึ่งนะครับ แล้วก็ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เปลี่ยนเป็น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งข้อความคงเดิม ความหมายคงเดิมนะครับ ส่วนวรรคสามของมาตรา ๔๐ เดิม ได้ Split ออกไปเป็น ๒ มาตรา รวมทั้งมาตรา ๔๗/๑ อีกมาตราหนึ่งด้วยนะครับ ทั้งนี้เพราะว่าของเดิมตาม มาตรา ๔๐ เดิมนี้นะครับ วรรคสามก็คือว่า ๓ กิจการคือ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรคมนาคม และ วิทยุโทรทัศน์ ประชาชนสามารถที่จะดำเนินการได้โดยเสรีและเป็นธรรมนะครับ แต่ในขณะเดียวกันที่ห้ามไม่ให้มีการเมืองทำจะไปบัญญัติเอาไว้มาตรา ๔๗/๑ ส่วนทางด้านเกี่ยวกับการประกอบได้ประกอบ วิทยุโทรคมนาคม หรือทางวิทยุโทรทัศน์ หรือวิทยุกระจายเสียงได้นี้นะครับ ก็กล่าวไว้ไม่ชัดเจนในวรรคสาม และวรรคสี่นี้รับครับ นี่ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะให้ทางนักวิชาการอธิบายนิดหนึ่ง ได้ไหมครับว่า มาตรา ๔๗ วรรคสามและวรรคสี่ที่เขา Split เปลี่ยนมาเป็นเพราะเหตุใด พอจำได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออันนี้รู้สึกบันทึกไว้ตั้งแต่คราวโน้นใช้ใหม่มนพรัตน์ อันนี้อันเก่าหรือเปล่า

นายมนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : อันนี้ปรับปรุงใหม่แล้วด้วย ก็คือว่า ในวรรคสี่ ป้องกันเรื่องการครองสิทธิข้ามสื่อ จะเน้นในเรื่องนี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อยู่ในมาตรานี้ใช่ไหม ที่นี้เดี่ยวหรือ Wording Keyword นี้ก่อน ลดการผูกขาดอำนาจรัฐและขจัดการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมนี้มันสื่อใหม่ว่า คือ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นผมทำความเข้าใจนิดหนึ่งนะครับ คือบังเอิญเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม เดิมมาตรา ๔๗ นี้เป็นมาตรา ๔๖ ของร่างเดิมที่ว่า ไม่เปิดเผย พอตีวันนั้นผมอยู่ในที่ประชุมนะครับ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมเลยกระซิบกับอาจารย์คมสันของเราบอกว่า มาตรา ๔๗ นี่ร่างออกมามันมีปัญหา ๒ อย่าง ก็คือ ตก เดิมไม่ได้เขียนเอาไว้ชัดเจนเมื่อเทียบกับกับมาตรา ๔๔ ที่ร่างตอนนั้น เพราะมาตรา ๔๔ ตอนนั้นที่บอกว่า ห้ามไม่ให้พนักงานเมืองทำกิจการวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง แต่ไม่ได้ห้ามวิทยุโทรคมนาคมนะครับ แล้วก็ในขณะเดียวกัน มาตรา ๔๖ ตอนนั้น ซึ่งปัจจุบันเป็นมาตรา ๔๗/๑ นะครับ บอกเอาไว้ว่า เอกชนทำได้คือวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ แต่ไม่อนุญาตให้เอกชนทำวิทยุโทรคมนาคม ในขณะเดียวกันของพนักงานเมืองกลับทำได้ ผมบอกว่าเป็นการเขียนผิดนะครับ น่าจะเติมไปทั้งสองแห่ง เพื่อให้เอกชนทำได้ แต่ทางพนักงานเมืองทำไม่ได้ ก็เลยได้มีการขยับปรับปรุงกันนะครับ นั่นก็คือที่ผมอยู่ในเหตุการณ์นะครับ เพราะฉะนั้นพอมาตรา ๔๗ ที่ร่างมาในเล่มเขียวก็จึงทำให้รวมกันว่าเอกชนสามารถทำได้นะครับ ในเรื่องเกี่ยวกับวิทยุโทรคมนาคม เพียงแต่เขาเปลี่ยนชื่อจาก วิทยุโทรคมนาคม เปลี่ยนเป็น โทรคมนาคม เฉย ๆ โดยตีความว่า ใช้คำผิด ความจริงควรจะเป็น โทรคมนาคม เพื่อให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นวิทยุ ไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นอะไรทั้งหลาย นั่นคือระบบโทรคมนาคม อันนั้นเท่าที่ผมจำได้นะครับ แต่ว่าตอนที่เปลี่ยนจากมาตรา ๔๗ มาเป็น Split เป็นมาตรา ๔๗ ธรรมดาและมาตรา ๔๗/๑ นี่นะครับ นักวิชาการคนไหน น้องคนไหนได้ฟังหรือเปล่าครับ

นายนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ก็ต้องการจะแยกให้ชัดเจนครับ เป็นมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ก็คือ ควบคุมเกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดเจนครับ ส่วนมาตรา ๔๗ จะเน้นในส่วนของคุณคลื่นความถี่ครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : เท่าที่ผมฟังดูนะ คือเขาพยายามที่จะ Merge ๒ เรื่องนี้ มาเป็นอันเดียวกัน แล้วก็ให้มีการจัดสรรอย่างเป็นเอกภาพใช่ไหม รู้สึกจะเป็นอย่างนั้น ที่นี้ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า อันนี้คือตอนแรกอยากจะทำ Keyword ก่อน จริง ๆ แล้วกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้บอกว่า คลื่นทั้งหมดนี้เป็นของสาธารณะ การจัดสรรต้องจัดสรรด้วยความเป็นธรรมใช่ไหม ที่นี้เราจะใช้ Keyword อะไรคือให้มันสื่อให้เห็นว่า เพื่อป้องกันการจัดสรรคลื่นความถี่หรือเปล่า หรืออย่างไร คือลดการผูกขาดนี้ มันจะสื่อหรือเปล่า ขจัดการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมนี้ไม่น่าจะสื่อตรงวรรคสุดท้าย ถ้อยสุดท้ายนี้ไม่น่าจะใช้

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เสนออีกคำหนึ่งคะ เรื่องของการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้นั้นก็คือ เรื่องของการจัดสรรคลื่นความถี่ อันหนึ่ง ๒. ก็คือ ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในด้านต่าง ๆ แล้วต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการสื่อมวลชนด้วย นั่นก็คือถึงเวลา มันจะได้พูดถึงเรื่องการแบ่งจัดสรรคลื่น ประชาชนก็จะต้องมีส่วนด้วย

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๔/๔

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นอาจารย์ลองดู ลองให้คำนิยามหน่อยได้ไหมครับว่า ที่เสนอมา
อยากจะถูกถ้อยคำว่าอย่างไร แล้วเดี๋ยวเรามาดูกันว่าใครจะเห็นเป็นอย่างไรที่จะให้ครบถ้วนหรือเป็น
ประโยชน์สูงสุดนะครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ดิฉันไม่มีปัญญาเรื่องผูกประสาน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อป้องกันการจัดสรรคลื่นความถี่ อันนี้ โอ.เค. นะครับ
คือประกันในการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมนี่นะครับ อันที่สอง คุณรัฐภาภรณ์ เสนอก็คือ
ประชาชนต้องมีส่วนร่วมใช่ไหม อย่างนั้นหรือเปล่าครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : มีส่วนร่วมด้วย แล้วก็คือเวลาจัดสรร ขจัดการใช้อำนาจ
เดี่ยวนะคะ ลดการผูกขาด พอพูดถึงการแบ่งสรรคลื่นความถี่ ประชาชนมีส่วนร่วมในที่นี้ แปลว่า ประชาชน
ต้องได้คลื่นความถี่ด้วย คือให้มันชัดว่าประชาชนก็มีสิทธิได้คลื่นความถี่ด้วยเหมือนกัน เพียงแต่ว่า
พูดอย่างไรไม่ทราบให้มันดูดี

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ในการจัดสรร องค์กรหนึ่งรู้สึกเขาจะพูดถึงประชาชน
มีส่วนร่วมหรือเปล่าตรงนั้นพูดใหม่ ไม่ได้พูดใช่ไหม

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : พูดในวรรคสาม

ประธาน : คือตรงนี้แตกมาจากวรรคสามเดิมของมาตรา ๔๐ นะครับ ก็คือว่า วรรคสาม
คือเดิมประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับอย่างเสรีและเป็นธรรมนะครับ ที่นี้พอตอนนี้ออกแยก Split ออกไปว่า
คลื่นความถี่ อันหนึ่ง แล้วก็วิทยุโทรคมนาคมอีกมาตราหนึ่ง เพราะฉะนั้น ณ ขณะนี้ก็เลยกลายเป็นว่า
เหมือนกับประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับ แต่ว่าพอถึงมาตรา ๔๗ ก็ไปพูดถึงว่า ที่ประชาชนได้รับนะ แต่
นักการเมืองไม่มีสิทธินะ อยู่ที่มาตรา ๔๗/๑ เพราะฉะนั้นดูแล้วเหมือนกับว่า มาตรา ๔๗ กับ มาตรา ๔๗/๑
เป็นเรื่องเดียวกัน แต่ว่า ให้ กับ ห้าม เท่านั้นเอง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เอาไป Keyword จะเอาไป ต้องช่วยคิด เพื่อประกัน
การจัดสรรคลื่นความถี่ แค่นี้น่าจะสื่อทั้งหมดแล้ว

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ขอโทษนะคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อความเป็นธรรม

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อาจจะมีเรื่องความเป็นธรรม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เราเขียนไว้ก่อน เดี่ยวช่วยกันดู เพื่อความเป็นธรรม

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ตรงประโยชน์สูงสุดของประชาชน อาจจะไม่พูดก็ได้ แต่ว่า
เราพูดถึงว่าให้ประชาชนมีส่วนร่วม แต่ไม่ใช่ในการจัดสรรนะคะ ในการที่จะใช้คลื่น เพราะฉะนั้นก็บอกแต่
ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเฉย ๆ ก็ได้

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้าชญา ๑๔/๕

ประธาน : ในการใช้คลื่น ในการดำเนินการ ถ้าจะใช้ว่า ในการดำเนินการ หรือคำว่า
ในการใช้คลื่น อันไหนจะชัดกว่ากันครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ในตัวบทบอกว่า ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ หรือไม่งั้นเราบอก มีส่วนร่วมเฉย ๆ ก็ได้ค่ะ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : น่าจะเขียนชัดหน่อย

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ผมว่าใช้คำว่า ในการดำเนินการ ทับศัพท์ของเขาไปเลย
ดีไหมครับ จะได้ชัดเจน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ๒ - ๓ ประโยคขนาดนั้น คือให้มันสั้น ๆ ต้องกินความ
อรรถกถาทั้งหมด คิดอย่างไร

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ลบตรง ประโยชน์อันสูงสุดของประชาชน ออกก็ได้ค่ะ
เพราะว่าถ้ามันเป็นธรรม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อประกันการจัดสรรคลื่นความถี่ ด้วยความเป็นธรรม
ได้ไหม เดี่ยวหรือ เพื่อประกันการจัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรม โดยประชาชนมีส่วนร่วม อย่างนี้
ได้ไหม

นายคณิต วัลยะพีชร์ : และให้ ได้ไหมครับ จาก โดย เป็น และให้ เพราะว่าเป็น
คนละเรื่องกัน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้คลื่นความถี่
อันนี้ก็ยาวเหมือนกัน

นายคณิต วัลยะพีชร์ : คำว่า ใช้ มันอาจจะแปลความลำบาก เพราะจริง ๆ มันต้อง
เป็นการดำเนินการ เพราะเป็นการประกอบกิจการ -----

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ต้องลบคำว่า คลื่นความถี่ ออกครับ รายละเอียดไปอยู่ข้างล่างที่เราจะกล่าวถึง ผมหรือ Heading ก่อน
แค่นี้พอไหมครับ และส่วนข้างล่างที่ว่าลดการผูกขาดอำนาจของรัฐอะไรนี่เราจะเก็บไว้เป็นคำอธิบายใหม่
หรือว่าทิ้งไปเลย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือผมยังเห็นว่ามันยาวอยู่นะครับ เรามาช่วยกัน
คิดหน่อย มันยาวไป

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตนิดหนึ่ง เพื่อประกันการจัดสรร
คลื่นความถี่โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและประโยชน์สูงสุดของสาธารณะ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อาจารย์คะ ถ้ามีส่วนร่วม ดิฉันขอให้ประชาชนมีส่วนร่วม
อย่างอื่นไม่ขัดข้องคะ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : การมีส่วนร่วมและประโยชน์สูงสุดของ
สาธารณะ

ประธาน : ขออนุญาตถามนะครับ คำว่า ประชาชน กับคำว่า ภาคประชาชน เหมือนกัน
หรือเปล่าครับ มันดูเหมือนว่าจะเน้นภาคประชาชน

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่เป็นไรคะ ภาคกับประชาชนดิฉันคิดว่าไม่น่าจะต่างกัน
ถ้าภาคประชาชนมันอาจจะต้องเวลาเราไปแบ่งเป็น Sector เป็นส่วน ๆ ก็จะมีภาครัฐ ภาคประชาชน
อย่างนี้คะ ถ้าอย่างนี้ประชาชนเฉย ๆ ก็ได้คะ

ประธาน : อย่างนี้เขาจับป่าที่ได้นะครับ เขาจับป่าหิมาเยอะแล้วเรื่องประชาพิจารณา
การมีส่วนร่วม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : แต่ถ้าเผื่อจะเอาให้แคบลงว่าเป็นภาคประชาชนมันก็จะชัดขึ้น
เพราะเหตุว่าแบ่งเป็นภาครัฐกับภาคประชาชนใช่ไหมครับ แต่ว่าถ้าเกิดประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้มีสิทธิก็ไม่ได้
ถ้าอย่างนั้นเดิมคำว่า ประชาชน เป็น ภาคประชาชน อย่างนี้ดีแล้วครับ เพื่อให้สั้นที่สุด ๒ บรรทัดที่มีอยู่
นี่นะครับ สั้นที่สุดโดยที่ให้ความครบ ผมคิดว่าคงจะลำบากแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตผ่าน
ก่อนแล้วกันนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือผมขอนิดหนึ่งก่อนจะผ่านไป ถ้าเราเอา
ความเป็นธรรมมาขึ้นก่อนได้ไหม เราลองดู เพื่อความเป็นธรรมและประกัน

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อย่างนี้ดีแล้วคะท่านวัชรินทร์

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ดีแล้วหรือครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : คะ ประชาชนอย่างดิฉันอ่านแล้วเข้าใจ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อป้องกันการจัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรม และที่นี้ผู้ประกอบการถือเป็นภาคประชาชนหรือเปล่า

ประธาน : ไม่ใช่ครับ เพราะผู้ประกอบการผูกขาดมานานแล้ว ร่วมกับรัฐที่ทำตัวเป็นเจ้าของสื่อ ภาคประชาชนถูกกันออกไปหมดเลย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อป้องกันการจัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรม และให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมใช้หรือดำเนินการ อันนี้หมายความว่ามีส่วนร่วมในการไปจัดสรรด้วย แต่เมื่อที่ฟังดูคล้าย ๆ กับมีส่วนร่วมในการได้ประโยชน์ ใช้ประโยชน์หรือได้ประโยชน์ จากคลื่นความถี่ คือคล้าย ๆ กับไปจัดให้คนอื่น คือให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ดำเนินการจัดสรรหรือเปล่า

ประธาน : ดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะครับ จริง ๆ แล้วถ้าเห็นว่าคุณไม่ครบต้องใส่คำว่า ดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ตรงกับถ้อยคำของรัฐธรรมนูญเอาไว้แล้วครับ ที่บัญญัติไว้ ผมว่าคงครบถ้วนหมดแล้วครับ มีใครจะมีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ ถ้าไม่มีนะครับ

ประธาน : ขออนุญาตครับ ขอโทษจริง ๆ ครับ คือถ้าดูในวรรคสามหมายถึง ประชาชนทุกภาคส่วน เพราะเราไปเน้นคำว่า ภาคประชาชนอย่างเดียวหรือเปล่าไม่ทราบครับ ไม่ทราบว่าใช้คำว่า ประชาชนทุกภาคส่วน จะชัดกว่าหรือเปล่าครับ เพราะว่ามีทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น อะไรมาด้วยครับ มันไม่ได้เน้นคำว่า ภาคประชาชน อย่างเดียว หมายถึง Stake holder ทั้งหมดไม่ได้ใครออกไปใช้หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าอันนั้นนะครับ ก็หมายถึงองค์กรหนึ่ง ใช่มั้ยครับ ก็คือองค์กรหนึ่งที่จะมาจัดสรรจะต้องให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดสรรและก็ได้ประโยชน์จากตรงนั้นด้วย เพราะว่าเท่ากับว่าให้มีองค์กรรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง ที่นี้วรรคสามเราก็บอกว่าการดำเนินการตามวรรคสองคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่ดี ไม่ใช่ประชาชนมีส่วนร่วมแล้วนี่ คือประชาชนที่ได้ประโยชน์ให้คำนึงถึงทุกระดับ เช่น ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรมอะไรพวกนี้พวกได้ประโยชน์ ใช่มั้ยครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขออนุญาตนะครับ คือถ้าเพื่อเราดูวรรคหนึ่งจะบอก ๆ ว่า คลื่นความถี่มีอะไรบ้าง วรรคสองจะบอกว่าให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพียงองค์กรเดียวทำหน้าที่จัดสรร และกำกับประกอบการ พอวรรคสามก็บอกว่าการที่องค์กรของรัฐมาดำเนินการจะต้องดำเนินการอย่างไร ก็คือดำเนินการเพื่อคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น แล้วก็ในด้านอะไรก็ว่าไป แต่ที่จะจัดสรรไปจะต้องเสรีเป็นธรรมแล้วก็จัดสรรโดยที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ดำเนินการ พรรคสี่จึงจะบอกว่า โอ.เค. การประกอบการจะต้องมีมาตรการอย่างไรบ้าง อันนั้นเป็น Keyword ของแต่ละพรรคนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าอธิบายอย่างนั้นพรรคสอง Keyword อันแรก ประโยคที่สองมันทำให้ประหนึ่งว่าภาคประชาชนมีส่วนร่วมไปจัดสรรคลื่นความถี่อะไรนั้นครับ แต่ถ้าอ่านตามรัฐธรรมนูญหมายถึงว่าได้ประโยชน์ ก็เลยว่ามันจะสื่อกันใหม่ ก็ฝากดูหน่อยครับ

ประธาน : ขออนุญาตนะครับว่า หรือว่ามันเป็นอย่างที่ท่านวัชรินทร์บอก คือได้ประโยชน์ ก็คือจะต้องเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง จะตรงไหมครับ หรือว่าเรากลับไปถอยเหมือนเดิมว่าให้ภาคประชาชนเขามีส่วนร่วมเฉย ๆ ตรงไหนสำคัญกว่ากันครับ ประโยชน์แก่ทั้งหมดเลยแก่ Stake holder ทั้งหมด หรือว่าเน้นที่ให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชน สาธารณะอย่างเดียว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : น่าจะได้ประโยชน์

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมว่านะครับ อย่างที่อาจารย์บอกก็ใช้ได้ครับ เพราะว่าพอภาคประชาชนมีส่วนร่วมแล้ว ส่วนร่วมอย่างไรเราก็มาดูในรายละเอียดได้ เพราะว่าเขียนไว้เท่านั้นก็ไม่ผิดก็ Cover เหมือนกัน เพราะเราอยากจะได้สั้นที่สุดเพราะเป็น Heading นะครับ รายละเอียดเราค่อยว่ากัน อย่างนั้นผมขออนุญาตผ่านไปรายละเอียดเลยนะครับ รายละเอียดพรรคแรกมาจนถึง (๑) ไม่ทราบว่าใครมีความเห็นเป็นอื่นใหม่ครับ หรือว่ามีเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างครับ

ประธาน : ไม่ทราบว่าย่อหน้าี่เขียนว่า คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมย่อมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติและมีขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ มันเหมือนตัวบทแล้วก็ (๑) (๒) ตามมาอย่างนั้นครับ ที่เราคิดว่าจะต้องแสดงเป็นการบันทึกเจตนารมณ์เอาไว้เท่าที่จำเป็น เราจะบันทึกแสดงในส่วนไหน ของการแสดงในส่วนใด เพราะว่าหลายส่วนอยู่ในตัวบทด้วยนะครับ ช่วยดูหน่อยนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อยากจะฝากอันหนึ่งก็คือ องค์การอิสระที่ว่าจัดสรรเจตนารมณ์ก็คือต้องการให้มีเอกภาพ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการจัดสรรคลื่นความถี่ คือจริง ๆ แล้วมันอธิบายกันอยู่ ๒ ประเด็นเท่าที่ผมทราบ คือฟังนะครับ คือทางผู้ร่างประสงค์จะให้มีเอกภาพเป็นองค์กรเดียว แต่ทางผู้อภิปรายก็จะอภิปรายในลักษณะว่า มันต้องมีองค์กรใครองค์กรมัน เช่น องค์กรหนังสือพิมพ์ องค์กรอะไร แต่ในที่สุดก็ตกลงก็คือก็เป็นไปตามร่างนี้ แต่ผมเชื่อว่าเจตนารมณ์จริง ๆ ลึก ๆ ต้องการเป็นองค์กรเดียวเพื่อที่จะให้เกิดเอกภาพ ส่วนจะไปจัดเป็นบอร์ดหรือแยก คือแยกลักษณะคลื่นหรือลักษณะผู้จัดการในคลื่นหรืออะไรต่าง ๆ แยกออกไปได้ แต่ว่าอยู่ใน Umbrella เดียว คือในร่มอันเดียว คือน่าจะเติมตรงนั้นลงไปให้มันตรงกับเจตนาเขา

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : สนับสนุนท่านวัชรินทร์นะคะ ขอเอ่ยชื่อหนึ่ง
เพราะว่าในเจตนารมณ์นั้นจริง ๆ แล้วจัดสรรคลื่นความถี่ค่านึงถึงความเป็นธรรมประโยชน์สูงสุดของ
สาธารณะ โดยมีองค์กรอิสระหนึ่งองค์กรกำกับดูแลเพื่อให้มีเอกภาพทำนองนี้ค่ะ

ประธาน : ใน (๑) นะครับ โดยองค์กรอิสระหนึ่งองค์กร ใช่ไหมครับ สั้น ๆ ก็คือว่าที่เขาคิด
กันจริง ๆ คนที่เขาเสนอแล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญเห็นชอบด้วยก็คือ ๒ องค์กรไม่ Work นะครับ เราสรรหาไป
แล้วก็มีปัญหาแล้วก็สรรหาไม่สำเร็จทำไม่ได้ พอทำไม่ได้เขาถึงเสนอว่ามันต้องเป็นองค์กรเดี่ยวแล้วต้องเป็น
เอกภาพอย่างที่ท่านวัชรินทร์ได้เสนอจริง ๆ นะครับที่เขาคิดกันคนร่างเขาเสนอมาอย่างนี้จริง ๆ นะครับ
แล้วก็เขาไปพิจารณาแล้วแม้ว่าจะมีการประท้วงโดยพวคนักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชนก็ตาม
แต่ในที่สุดก็ยืนตามที่ผู้ร่างได้เสนอมานะครับ เพราะฉะนั้นเดิมคำว่า หนึ่งองค์กรเพื่อความเป็นเอกภาพอะไร
จะต้องแสดงไว้ไหมครับ ที่นี้ไม่รู้จะเติมไว้อย่างไร คือไม่รู้ เราต้องดึงออกมาแล้วแสดงอันนี้จุดเดียวเลย
หรือเปล่า โดยไม่จำเป็นต้องไปเติมใน (๑) คือไม่เอา (๑) แต่ว่าเน้นเขียนไปเลยได้ไหมครับว่าเพื่อองค์กร
จัดสรรคลื่นมีความสำคัญแล้วต้องเป็นเอกภาพ ไม่รู้ว่าจะได้หรือไม่ครับ ท่านวัชรินทร์ครับ กำลังคิดว่า
ข้อความใน (๑) อาจจะไม่ต้องไปเน้นอะไร แต่ว่าเน้นในเรื่ององค์กรจัดสรรคลื่นต้องมีความเป็นเอกภาพ

เรียนท่านวัชรินทร์ครับ กำลังคิดว่าข้อความใน (๑) อาจจะไม่ต้องไปเน้นอะไร แต่ว่าเน้นในเรื่ององค์กร
จัดสรรคลื่นต้องมีความเป็นเอกภาพครับ เข้าใจว่าข้อความใน (๑) (๒) มันก็มีอยู่ในตัวบทอยู่แล้วครับ
เราอาจจะเขียนหรือไม่เขียนก็ได้ครับ ในส่วนนี้ครับ คือถ้าเราเขียนนี้มันก็ไม่ทำอะไรเพิ่มเติมไปจากตัวบท
ครับ เว้นแต่ตอนต้น ๆ ที่เราพิจารณามาตรานี้ ๆ ไป เราเห็นว่ามันสำคัญแล้วก็มาเขียนชี้ให้เห็น
แต่สำหรับมาตรานี้ครับ จุดที่น่าจะแสดงให้เห็นคือ น่าจะเป็นเรื่องขององค์กรจัดสรรคลื่นต้องมีความเป็น
เอกภาพและต้องมีองค์กรเดียวนี้ครับ ที่นี้ผมไม่รู้ว่าคุณต้องให้เหตุผลหรือเปล่า ในเหตุผลนี้เขาต้องไปอ้าง
ซึ่งเข้าใจว่า มันจะต้องอ้างมติ สสร. ครั้งที่เท่าไร เรายังไม่ได้เติม เดี่ยวในหมายเหตุคงต้องมีเติม เพื่อให้
ไปค้นไปอะไรได้นะครับ ท่านอาจารย์รัฐภาภรณ์มองหน้าผมครับ ว่าต้องเติมครั้งที่หรือเปล่า
ที่จริงน่าจะเติมในหมายเหตุครับ เผื่อคนจะไปค้นต่อ จะไปอะไรครับ เชิญครับ อาจารย์รัฐภาภรณ์

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ใช่ค่ะ เพียงแต่ว่าในตัวบทกับออกอยู่แล้วว่า องค์กรหนึ่ง
ถ้าองค์กรหนึ่งก็คือ มันต้องหา ไม่ทราบต้องหาเหตุผลอะไรมาใส่

ประธาน : ทางทีมคนที่ฟังอยู่นี้มีเหตุผลมีอะไรเติมใหม่ครับว่า ทำไมต้องเป็นเอกภาพ
อะไรตรงนี้นะครับ ท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็ที่พูดด้วย ก็คือมันลึกลับกัน กทช. อะไรนี่มันยังไม่
จับสักรึ เขาก็อยากจะไหน ๆ มันรู้แล้วก็รู้เลย แล้วก็จะได้ให้มันองค์กรเดียวทำงานของมันนั้นครับ แล้วก็
เขียนองค์กรหนึ่งคือเจตนาคือตรงนี้นะครับ ลึก ๆ ที่นี้ในถ้อยคำมันก็สื่ออยู่แล้วองค์กรหนึ่งนี้
แต่ก็มีคนแปลว่าองค์กรหนึ่งนี้อาจจะภายใต้หลายชุดนะทำงานนั้น ที่นี้เราจะเขียนอย่างไร ถ้าเราใส่คำว่า
เอกภาพ นี่มันจะชัดเลย มันจะดับ คือมันจะเป็นเจตนาของเรื่องนี้เลยว่า เพื่อประสงค์องค์กรหนึ่ง
เจตนาจริง ๆ ก็คือ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการจัดสรรคลื่นทั้งหมด คือเจตนาชัด ๆ มันเป็น
ตรงนั้น ผมคิดว่าน่าจะใส่ไว้

ประธาน : ที่นี้จะเขียนอย่างนั้นได้หรือเปล่าครับ หรือว่าที่เขากฎหมายในสภา
รัฐธรรมนูญ เมื่อที่เตรียมจะชี้แจง นพรัตน์หรือเปล่าครับ

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เขาชี้แจงว่า เพราะถ้าเกิดหากมี ๒ องค์กรเช่นเดิม
อาจก่อให้เกิดความคาบเกี่ยวในการใช้อำนาจหน้าที่ครับ ก็เลยให้เหลือเพียงองค์กรเดียว คือให้มี
กทช. องค์กรเดียวครับ แต่ กสท. ก็ยังมีอยู่ครับ จะเป็นสาขาใน กทช. ครับ แต่องค์กรสาขาหลักคือ มี กทช.
เพียงองค์กรเดียว

ประธาน : อย่างนั้นก็เขียนลงไปเลยสิครับ คุณพิมพ์ลงไปเลย หมายถึง ในสภา
รัฐธรรมนูญใหม่ครับ โอ.เค. ครับ พิมพ์ลงไปเลย มีอะไรอีกไหมครับ นอกจากประเด็นนี้ที่จำเป็นต้อง
มาบันทึกเจตนามาตรานี้ครับ เดี่ยวมีมาตรา ๔๗/๑ อีก ท่านอาจารย์อำไพ เชิญครับ

อน. บันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๖/๒

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : กำลังอยากจะหาหรือว่า ครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ ก็เป็นประเด็นใหญ่ที่เขาพูดกันในคราวนี้ เราควรจะเน้นตรงไหนใหม่คะ

ประธาน : ฟังไม่ทันครับ คำว่าอะไรนะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ตรง สิทธิข้ามสื่อ ที่เขาพูดกันมากเลยนะคะ ตรงนี้ก็เป็นเจตนารมณ์อย่างหนึ่งที่เราน่าจะเอาเข้ามาเน้นย้ำใหม่ การครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ

ประธาน : อันนี้เป็นของใหม่ด้วย ผมยังฟังไม่รู้เรื่อง ครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ โอ.เค. ครับ เป็นศัพท์ใหม่ด้วยครับ จะเขียนอย่างไรดีครับ ท่านอาจารย์อำไพ เดียวพยายามนี้คุณะครับว่า จะเขียนใน Wording ไหนดีนะครับ ครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็คือห้ามครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ เช่น ผู้มีสิทธิสื่อวิทยุ จะมีสื่อโทรทัศน์ในขณะเดียวกันไม่ได้ทำนองนั้น คือมันได้เปรียบกัน จะต้องเติมเข้าไป

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ขอเสนอแนะครับ การครอบสิทธิ์ข้ามสื่อเพื่อป้องกันการครอบงำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเอง

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ขอโทษนะคะ ในตัวบท ตรงที่มีมาตรการเพื่อป้องกันนี้ เขาเพิ่ม มิให้มี เข้าไปด้วยนะคะ การควบคุม การครอบสิทธิ์ข้ามสื่อ ซึ่งมันเป็นหน้าที่ของพรรคสอง เป็นหน้าที่ขององค์กรอิสระใช่ไหมคะ เพราะฉะนั้นเราก็เอาไปรวมไว้ตรงนั้นว่ามีองค์กรอิสระขึ้นมาเป็น องค์กรเดียว เป็นเอกภาพ แล้วก็ต้องกำกับกับการจัดสรรคลื่นความถี่ กำกับมิให้มีการควบคุมครอบสิทธิ์ ข้ามสื่อ ตรงนี้ก็เป็นหน้าที่ขององค์กรในพรรคสองด้วย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ตรงนั้นนะครับ ดังนั้นจะต้องมีองค์กรอื่นทำหน้าที่ในการจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับดูแลทั้ง ๒ อย่างใช่ไหมครับ และกำกับงาน ไม่ใช่ กำกับดูแล มันเป็นศัพท์เก่า ของตาม พรบ. และกำกับการ

ประธาน : ที่นี้และกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ มันจะได้ข้อความเหมือนกันใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ก็เหมือนกันครับ เดิมในกฎหมายใช้คำว่า

ประธาน : กำกับการประกอบกิจการเป็นการเฉพาะ โอ.เค. ครับ ได้ครับ กำกับการ ประกอบกิจการเป็นการเฉพาะ ท่านอาจารย์อำไพตรงไหนครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ให้มีองค์กรหนึ่งมาทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการอย่างเป็นธรรม

ประธาน : อย่างเป็นธรรมนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เป็นการเฉพาะ เพราะมันเป็นการขยายความองค์กรหนึ่งมันอยู่ ไกลมาก มันน่าจะขึ้นเป็นการเฉพาะหรือการกำกับ แต่ก็ไม่ใช่

ประธาน : ขอเดิมนะครับ ดังนั้นจะต้องมีองค์กรหนึ่งเพียงองค์กรเดียวได้ไหมครับ
เพราะไม่รู้ว่าคุณเราชัดหรือยังว่าองค์กรเดียวจะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : จริง ๆ แล้วก็ต้องสนับสนุนว่าต้องมีองค์กรเดียวจะครับ
เพราะว่ามี สสร. บางคนแปรญัตติเอาไว้ว่า ให้มี ๒ องค์กร องค์กรหนึ่งทำหน้าที่กำกับ อีกองค์กรหนึ่ง
ทำหน้าที่จัดสรร เขาก็บอกว่าให้เหลือองค์กรเดียวแล้วทำหน้าที่ ๒ อย่าง แสดงว่าต้องการให้มีองค์กรเดียว
ไม่ใช่องค์กรหนึ่งครับ

ประธาน : ที่นี้มีอีกอันหนึ่ง เรื่องการครองสิทธิข้ามสื่อ เราเดิมนักย่อนำหน้าหนึ่งหรือเปล่า
ครับ เพราะข้อ ๑ ข้อ ๒ อะไรในตัวสื่อดีเราอาจจะไม่จำเป็นจะครับ ในเรื่องครองสิทธิข้ามสื่อ แล้วก็หมายถึง
เขาไม่ต้องการให้มีการครอบงำระหว่างสื่อหลายสื่อ เพราะสมัยใหม่มันมีสื่อหลายสื่อขึ้นมา เช่น มีการ
ยกตัวอย่างว่าทีวี บางทีไปโผล่ในอินเทอร์เน็ตขึ้นมา หรือวิทยุไปโผล่ในอินเทอร์เน็ตได้ ฟังเพลงฟังอะไร
สื่อบางอย่างในอนาคตรหัสหรือเรื่อง ๓ G เรื่องอะไรทั้งหลายในอนาคต มันอยู่ในมือถือหมดเลย มีการพูดเรื่อง
๓ G ด้วย ตรงนี้น่าจะเป็นจุดที่สำคัญ น่าจะขึ้นอีกย่อนำหน้าหนึ่งหรือเปล่าครับ เรื่องการครอบงำระหว่างสื่อ
โดยเฉพาะการครองสิทธิข้ามสื่ออันนี้นะครับ ควรรวมครองสิทธิข้ามสื่อหรือการกระทำใดที่เป็น
การครอบงำระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองจะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : และกำกับการประกอบกิจการอย่างเป็นธรรม
เพื่อมิให้เกิดการครองสิทธิข้ามสื่อได้ไหม

ประธาน : เดียวไปรวมไว้ด้วยกันท่านอาจารย์ครับ ไม่ทราบว่าจะขึ้นเป็นย่อหน้าแยก
ต่างหากจะชัดเจนกว่าไหมครับ น่าจะบอกว่าองค์กรที่จะจัดตั้งขึ้นดังกล่าวนี้ให้มีหน้าที่ในการกำกับ
ให้เน้นมีหน้าที่เรื่องนี้ด้วยจะครับ เรื่องการครอบงำระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันนี้นะครับ เราต้องทำให้เกิด
มีการควบคุมหรือครองสิทธิข้ามสื่อ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีหน้าที่รวมทั้ง ผมว่าเดี๋ยวจบอีกนิดเดียว มาตรา ๔๗/๑

ประธาน : ที่นี้ถ้าจบวันนี้ อยากรู้ก็ต้องพิจารณามาตรา ๔๗/๑ เพราะว่ามันต่อเนื่องกัน
จะครับ ได้ไหมครับ ที่นี้ในส่วนของ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาต ข้างหน้าก่อนจะครับ ก่อนที่จะถึงวรรคตรงนี้ ตรง
ที่บอกว่า จัดสรรคลื่นความถี่ให้กับภาคประชาชน ผมอยากจะเอาใส่ไว้ตรงนี้ด้วย ที่ลบไปนะครับ ตรงนั้น
จะเห็นว่า จัดสรร จัดข้อมูลให้จัดให้ภาคประชาชน แล้วจะจัดให้ภาครัฐ ตรงนี้ครับจะไปใส่ตรงไหน คือ
ตอนแรกอยากจะไปใส่คำว่า หลัง ที่ว่าสีแดงข้างหน้านั้นจะครับ ที่บอกว่า จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ
การประกอบกิจการ ถ้าบอกว่าจัดสรรคลื่นความถี่ให้แก่ภาคประชาชนมันก็ไม่ง่าย เพราะว่าวัตถุประสงค์
เพื่อให้จัดสรรให้แก่ภาคประชาชน แต่ว่าตรงนี้เรากำลังจะมาพูดถึงองค์กรทำหน้าที่อะไร

อน. บันทึกเจตนาธรรมณ์

บัญชีญา ๑๖/๕

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงนะคะ ตรงข้างบนที่บอกว่า มีองค์กรหนึ่งองค์กรนี้นะคะ ถ้าเป็น ๒ องค์กรเช่นเดิมจะมีปัญหา ดังนั้นจึงต้องมีเพียงองค์กรเดียวทำหน้าที่ พอถึงทำหน้าที่ย่อหน้า ลงมาเป็นคล้าย ๆ กับเป็น ข้อ ๑ จัดสรรคลื่นความถี่ให้กับภาคต่าง ๆ ภาคส่วนต่าง ๆ ก็ตาม รวมทั้ง ภาคประชาชน ๒. กำกับการประกอบกิจการเพื่อมิให้มีการครอบงำหรือข่มขู่อะไรอย่างนี้คะ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : จัดสรรคลื่นความถี่ให้ภาคประชาชนอย่างเป็นธรรม

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงมันคงหลายภาค แต่ว่าภาคหนึ่งในที่นั่นคือประชาชน ด้วย ให้ภาคประชาชนด้วย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : จัดสรรคลื่นความถี่ รวมทั้งจัดให้

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถึงตอนนี้อ้าวพูดถึงจัดสรรคลื่นความถี่ คือต้องจัดสรรให้ ภาคประชาชนด้วย อันนี้เป็นประเด็นสำคัญนะคะ แล้วก็อย่างเป็นธรรมนี่อย่างไร

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : คือจัดสรรคลื่นความถี่ต้องจัดสรรไปตามเกณฑ์ ที่นี้มีเพิ่มว่ามันจะต้องคำนึงถึงการจัดสรรให้กับภาคประชาชนด้วย คำว่า รวมทั้ง หมายความว่าจัดสรรให้คนอื่นแล้วรวมทั้งต้องมาจัดให้ภาคประชาชนด้วย

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขอประทานโทษนะคะท่านประธาน จัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรมให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคมก็ได้

ประธาน : ให้จัดสรรโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผู้บริโภค อันนี้คล้ายผู้ได้รับ อย่างนั้นต้องไปแจกเขาทุกคนเลย

ประธาน : เขาไม่ได้เน้นแจกทุกคนนะครับ เขาเน้นว่าให้มีประโยชน์กับคนนั้นคนนี่ คือการศึกษาวัฒนธรรม ความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะต่าง ๆ ซึ่งมันตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๗ จะเขียนอย่างไรที่มันแตกต่างมาจากมาตรา ๔๗ เพราะมาตรา ๔๗ เขาก็เขียนครอบคลุมอยู่

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงโดยความหมายก็คล้าย ๆ อย่างนี้ค่ะว่าจัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรม เพียงแต่ว่าอย่างเป็นธรรม แล้วก็เพียงแต่ว่าอยากจะทำให้ย่านแค่นั้น อาจจะเป็นวงเล็บหรืออะไรก็ได้ว่ารวมทั้งให้ภาคประชาชนด้วย เพราะไม่อย่างนั้นเดิมที่มันก็แข่งขันในทางธุรกิจกับของรัฐ ที่นี้รัฐก็ยังได้อยู่ ธุรกิจก็ยังได้อยู่ เหมือนอย่างที่ผ่านมาตอนปี ๒๕๔๐ ก็จะมี ๒๐ ๔๐ ๔๐ อย่างนี้ค่ะ แต่ที่นี้ทำอย่างไรให้รู้ว่าภาคประชาชนก็ได้ด้วย อะไรอย่างนี้ค่ะ เพราะว่าในวรรคสามก็ระบุอยู่ว่า รวมทั้งหลังจากอย่างเป็นธรรม แล้วก็บอก รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ ก็คือมีบอกอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าอยากจะทำให้ประชาชนก็มีสิทธิที่จะได้คลื่นความถี่ตรงนี้ด้วยค่ะ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตท่านประธานค่ะ ข้อ ๑ ดิฉันว่าในที่สุดเราตัดเถอะคะ จัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรม ถ้าสมมุติว่ามีผู้ใด ใคร องค์กรไหนเสนอเข้ามา ก็คือต้องได้รับความเป็นธรรม เพราะว่าถ้าทุกภาคส่วนอย่างที่ดิฉันเสนอเมื่อสักครู่นี้หลายท่านจะมองว่าเพราะฉะนั้นทุกภาคต้องเสนอเข้ามา ไม่ว่าจะเกษตร สาธารณสุขอะไรจะยุ่งกันใหญ่ เพราะอย่างนี้เป็นธรรมนี่ก็ครอบคลุมอยู่แล้ว เพราะวาก็ไปซ้ำเลื่องดูที่มาตราของมันก็แล้วกันนะคะ

ประธาน : ขออนุญาตอย่างนี้ค่ะ อย่างเป็นธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ได้ไหมครับ เพราะ Keyword ดูเหมือนว่ามันต้องเป็นธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ที่นี้ อย่างนี้สำหรับในส่วนของภาคประชาชนอะไรนี่ก็เอาเป็นว่าถ้ามีคนทวงถามมันก็อยู่ในนี้ ได้ไหมครับ ไม่ต้องมา Mention ถึงอีก มันอยู่ในตัวบทครับ มันอยู่ในตัวบทมันชัดยิ่งกว่าเจตนารมณ์อีก

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าอย่างนั้นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนก็มีอยู่ในตัวบทแล้ว

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ทุกอย่างที่เราเขียนในเจตนารมณ์มีอยู่ในตัวบททั้งนั้นเพียงแต่มาขยายและก็พูดถึงเจตนารมณ์ ถ้าประธานบอกว่าประชาชนจะได้คืนความดีมีอยู่ในตัวบท คำนี้ถึงประโยชน์สูงสุดก็อยู่ในตัวบท องค์การจัดสรรคืนความดีองค์กรเดียวก็อยู่ในตัวบท ถ้าอย่างนั้นก็ตัดหมดเลย

ประธาน : ถ้าเห็นว่าสำคัญมันก็จะใช้คำตามมาอีกนะครับ แก่ประชาชนแล้วก็โดยจะต้องมีการจัดให้แก่ภาคประชาชนด้วย อย่างนี้ได้ไหมครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงการจัดสรรคืนความดีมันบอกว่าจะจัดสรรให้ใคร ส่วนประโยชน์สูงสุดคือการจัดการกำกับการประกอบกิจการวิทย์ กำกับให้ประกอบกิจการวิทย์ ก็คืออาจจะ เป็นเนื้อหาสาระให้คำนี้ถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ซึ่งเขาจะไปพูดถึงว่าด้านการศึกษา วัฒนธรรมซึ่งจะเป็นคนละข้อกับการจัดสรรคืน จัดสรรคืนคือให้ใครบ้าง ซึ่งก็เพียงแต่ว่าถ้ากำกับไปด้วยว่าเป็นภาคประชาชนซึ่งคนเขาจะไม่ค่อยมองว่าประชาชนก็ควรจะได้คืนด้วย มันต้องให้ธุรกิจเท่านั้นอะไร อย่างนี้ละ ประโยชน์สูงสุดก็จะเป็นคนละข้อ อย่างเป็นธรรมจะอยู่ในข้อ ๑ พอมาถึงข้อ ๒ ประกอบกิจการให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน คนละข้อ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือผมอ่านในที่บันทึกไว้เลยตีใหม่ Cover อยู่แล้ว เพียงแต่เติมบางส่วน พอไปรี้อออกปั๊บบันเลยลบไปหมดเลย คือผมลองอ่านอันเก่าที่เขียนไว้ คืนความดี วิทย์กระจายเสียง วิทย์โทรทัศน์และโทรคมนาคมยอมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติและมีขึ้นเพื่อประโยชน์ สาธารณะ อันนี้เป็นเจตนารมณ์รองลงมา มันยืนยันเลยว่านี่ก็คือของสาธารณะ อันที่ ๒ ก็คือในการจัดสรร คืนความดีวิทย์อะไรนี่นะครับ และการกำกับการประกอบกิจการดังที่ว่านี่นะครับ ต้องกระทำโดยองค์กร อิสระปราศจากการแทรกแซงครอบงำจากการเมืองหรือธุรกิจเอกชน อันนี้คือต้องการ ความต้องการเพื่อให้ สามารถดูแลภาพรวมของการใช้ประโยชน์จากคืนความดีและจัดสรรให้ภาคประชาชนได้มีสิทธิในการ ดำเนินการสื่อสารมวลชนที่เป็นสาธารณะได้ ทั้งต้องคำนึงประโยชน์ของประชาชนที่จะเข้าถึงและรับฟังข้อมูล ข่าวสารที่หลากหลาย ผมว่ามันน่าจะคลุมไปหมดแล้ว เพียงแต่ว่าเติมองค์กรอิสระเพื่อเอกภาพองค์กรหนึ่ง เพราะตอนกลางเติมองค์กรหนึ่งมันไม่มีใส่ พอเขียนขึ้นมามันเลยลบไปหมด

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงเมื่อกี้ที่เราปรับก็คือเราจะมาพูดถึงยกองค์กรหนึ่งขึ้นมา แล้วองค์กรนั้นทำหน้าที่อะไรบ้าง ถ้าอยู่ในหน้า ๑๑ ของเดิมก็คือเป็นหน้าที่ที่องค์กรหนึ่งนั้นจะมาจัดการ ไม่ว่าจะข้อ ๑ หรือข้อ ๒ ก็ตาม แล้วเราก็บอกว่ามันขาดข้อ ๓ ก็คือเรื่องครองสิทธิข้ามสื่อ ซึ่งมันก็จะ คล้าย ๆ กับอันนี้ เพียงแต่ที่เราปรับใหม่

ประธาน : คือถ้าไม่อย่างนั้นครองสิทธิข้ามสื่อก็ไปเขียนต่อท้ายข้อ ๑ ของเดิม หรือเติมเป็นข้อ ๓ ก็ได้ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นก็เอาของเดิมกลับมาใช้นะครับ เพียงแต่ว่าของเดิม

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ข้อ ๑ ที่เป็นองค์กรก็เป็นองค์กรหนึ่งเป็นองค์กรเดี่ยวแล้วเดิมคำว่า เอกภาพ เข้าไปหน่อย

ประธาน : คือเป็น ๔ ได้ใหม่ครับ คือ ๑ เดิมเอาไว้ องค์กรเดี่ยวเอามาขึ้นก่อนและเปลี่ยน

๑ เป็น ๒ ทัพใหม่ครับ ข้อ ๑ เราเน้นว่าองค์กรเดี่ยว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็คือจัดให้มีองค์กรอิสระใช้ใหม่ครับ คือว่าต้องมี
องค์กรอิสระอะไรก็ว่าไป มีองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : องค์กรเดี่ยวดีกว่าครับ องค์กรเดี่ยวมันไม่ค่อยดีเหมือนอย่าง
องค์กรหนึ่ง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : บันทึกต่อท้าย เพราะในรัฐธรรมนูญมันเขียนว่า
องค์กรหนึ่ง

ประธาน : ไม่ Smooth แล้วนะครับ ดูข้อ ๑ ใหม่ให้ดีขึ้นครับ ต้องมีองค์กรอิสระขององค์กร
เดี่ยวที่มีความเป็นเอกภาพ ต้องบอกว่า ต้องมีองค์กรอิสระที่มีความเป็นเอกภาพโดย โดยอะไรล่ะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ อันนี้มันเป็นหน้าที่ขององค์กร
ไม่ใช่หรือครับ การจัดสรรคลื่นความถี่ต้องคำนึงอะไร แล้วอันที่ ๓ ก็ห้ามการควบคุมแค่นั้นเอง

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ข้อ ๑ ก็ยังนึกอยู่ว่าเราจำเป็นที่จะต้องเขียน
ลงไป ที่จริงในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ไม่ได้บอกว่ามี ๒ องค์กรนะคะ ที่นี้ถ้าเขามี ๒ องค์กรอันนั้นก็คือมีเอง
แต่ถ้าในที่นี้ถ้าเราระบุว่าองค์กรเดี่ยวมันก็เป็น ๒ องค์กรไม่ได้ ตรงที่เราบอกว่ามี ๒ องค์กรเช่นเดิมอาจเกิด
ปัญหาคาบเกี่ยวอะไรอย่างนี้ เราต้องเขียนใหม่คะ แต่ถ้าต้องเขียนก็ไม่ใช่ไร

ประธาน : คือครั้งนี้เขาตั้งใจให้เหลือองค์กรเดี่ยวแล้วครับ เขาไม่ให้มี กทช. กับ กสช. แล้ว
มีอันหนึ่งเป็นหลักและอีกอันหนึ่งเป็นตัวเสริม แต่เมื่อเขียนไปแล้วใช้ใหม่ครับว่า กทช. เป็นหลัก
เขียนสิครับ เมื่อกี้บอกให้เขียนไม่ได้เขียน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไปบันทึกในหมายเหตุนะครับ

ประธาน : มีหรือยังครับ เขียนต่อจากตรงนี้เลยได้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออันนั้นมันคล้าย ๆ ไปอธิบาย คืออยากจะว่า
Function ขององค์กรหนึ่งมีอะไร

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เห็นด้วยกับท่านวัชรินทร์นะคะ ตรงที่บอกว่าทำไมไม่ให้มี
๒ องค์กรไว้ในหมายเหตุ เพราะว่าปี ๒๕๔๐ มันมีปัญหา เพราะฉะนั้นก็เลยต้องมีองค์กรเดี่ยวอะไร
อย่างนี้ตรงนี้คะ แต่ตรงนี้เราพูดถึงว่ามีหนึ่งองค์กรทำหน้าที่อะไรบ้าง ๑ ๒ ๓ อะไรอย่างนี้คะ เราก็ไปได้
หมายเหตุว่า หมายเหตุนี้ให้ กทช. เป็นหลัก กสช. ซึ่งยังไม่ได้ผูกไม่ได้เกิดเลยเอาไว้เป็นลูก อะไรอย่างนี้คะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือเมื่อกี้เราเขียนแล้วไม่ใช่หรือบอกว่าเป็นครั้งแรก

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

แล้วก็ต่อด้วยอะไรตรงหมายเหตุรู้สึกเราจะเขียนไปแล้ว

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นใส่ไว้ในหมายเหตุก็ได้นะครับ แต่ผมก็ยังสงสัยอยู่มันมีวิธีการเขียน
หมายเหตุหรือเปล่า แต่ไม่เป็นไรครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เอา Function ขององค์กรหนึ่งนี้ออกมาให้ชัดก่อน
ก็ต้องมีองค์กรอิสระองค์กรเดียวเพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้ ทีนี้เราไปหมายเหตุว่าองค์กรเดียวหมายถึงอะไร
ก็ไปตรงนั้นอีกทีหนึ่ง คืออันนี้เราต้องการว่ามีองค์กรอิสระองค์กรเดียวมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓
มันก็จะ เป็นภาษาง่าย ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ได้ไหม อันนี้ ในการ ก็เอาออก จัดสรรคลื่นความถี่ ข้อ ๒ เอา
ข้อ ๒ มีหน้าที่ดังนี้ เป็น ๑.๒ ก็ได้หรือให้ต่างกัน ต่างจากข้อ ๑ หรืออะไรก็ตามให้มันต่างกันออกมาเพราะว่า
เราบอกว่ามีหน้าที่ดังนี้ ข้อ ๑ จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุอะไรนี้ไป อันนี้ก็เอาออกไป ตรงองค์กรหนึ่งก็ต้อง
เอาออกอีก

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ที่จริงท่านวัชรินทร์คะ ถ้าตรงสีแดงข้อ ๑ ไม่ต้องใส่ได้ไหมคะ
ให้มีองค์กรอิสระองค์กรเดียวมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ และที่ขึ้น ๑. จัดสรรคลื่นความถี่อะไรอย่างนี้

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๘/๑

ใจผมเห็นว่าคือ ข้อ ๑ และข้อ ๒ ข้อ ๓ ต่อกันมาเลยครับ ข้อ ๑ ก็คือ ให้มีองค์กรอิสระองค์กรเดียว
แล้วข้อ ๒ อย่างที่ว่า ก็คงไว้ตามนั้นครับ เหตุผลเมื่อกี้ของคุณลบทิ้งไปหมดแล้วใช้ใหม่ ต้องมี
ความเป็นเอกภาพไม่มีคาบเกี่ยวกันอะไรนี้ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านไปไว้ในหมายเหตุ ไม่ใช่คะ ต้องมีองค์กรอิสระองค์กร
เดียวก็คิดว่าตอบเหมือนเดิมเลย ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้มันจะได้ชัดว่าต่อไปนี้คือหน้าที่ขององค์กรอิสระอันนี้
ไม่เป็นไรคะ ทำอย่างไรก็ทำเถอะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าจะเอาข้อนั้นไว้ก็ต้องไม่มีหัวข้อ ๑ ตรงหน้า
เลขแดงก็แล้วกัน เอาย่อหน้าไปติดเลยว่า ต้องมีองค์กรอิสระองค์กรเดียว มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑. อย่างนี้ก็ได้

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ ถ้าเราบอกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ มันไม่ไปนะครับ ผมไม่เห็นด้วย
ว่าเราจะใส่ว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้ครับ เพราะมันไล่ไม่ครบ ถ้าจะไล่ให้ครบต้องเอาตามตัวบทเลย แล้วก็
กลับไปสู่ตอนที่อาจารย์รัฐภาภรณ์บอกตอนแรกเลย หน้าที่ไปจัดสรรแล้วก็ไปอะไร ที่ว่า Keyword ก็คือว่า
เราย้ำเสียหน่อยว่า มันต้องมีองค์กรเดียวเพื่อความเป็นเอกภาพ มันมีปัญหาคาบเกี่ยวกัน และอันต่อมา
ข้อ ๑ ไปเป็นข้อ ๒ ไป แล้วก็เติมไปอีกข้อหนึ่งในเรื่องของการครองสิทธิ์ข้ามสื่ออะไรนั้นนะครับ คือเดิม
มี ๒ แล้วเราจะเติมหัวกับท้ายเอาไว้ให้เป็น ๔ ข้อเท่านั้นเองนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มีองค์กรอิสระองค์กรเดียว มันก็ลย ๆ นะครับ

ประธาน : ไม่ลยครับ ข้างหลังเขาเติมเหตุผลไว้แล้วว่า เอกภาพไม่มีปัญหา อำนาจ
หน้าที่คาบเกี่ยวกันครับ มันมีอยู่ครับ อันนั้นละครับ เพียงแต่คำไม่ Smooth เท่านั้นเอง เพียงแต่ว่าต้อง
ปรับคำเท่านั้นเองครับ ไม่ใช่ที่ความเป็นเอกภาพ เราต้องการเพราะว่า เพื่อความเป็นเอกภาพ
คือคณะนักวิชาการนี้ไปปรับถ้อยคำได้ไหมครับ เพราะเราเสียเวลากับมาตรานี้เยอะแล้วนะครับ

นายคณิต วัลยะพีร์ : ข้อ ๑ ตรงนี้ผ่านมาก่อนนะครับ แล้วไปฟังนะครับ ข้อ ๒

ประธาน : ข้อ ๒ ก็คงไว้อย่างนั้นนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ใช้คำเดิมในการจัดสรร เพราะว่าเราตัดออก

ประธาน : ๓. มันมีเรื่องประโยชน์สูงสุดของประชาชนอะไรอยู่ ก็คือข้อ ๒ เดิม ใช้ใหม่ครับ
ลองดูข้างล่างสิครับ อันนี้ละครับย้ายขึ้นไป เปลี่ยนเป็นข้อ ๓ แล้วก็ข้อ ๔ เราจะเน้นเรื่องครองสิทธิ์ข้ามสื่อ
นะครับ ครองสิทธิ์ข้ามสื่อเขาก็บอกอยู่ข้างหลังอยู่ว่า คำสุดท้ายมันจะบอกวัตถุประสงค์ของมันนะครับว่า
ไม่ให้เกิดการครอบงำระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเอง ซึ่งจะเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูล
ตรงนี้นะครับ

นายคณิต วัลยะพีร์ : โดยมีมาตรการเพื่อป้องกันการควบคุมหรือการครอบงำ
สั้น ๆ อย่างนี้ก็ได้อ

อนู. บันทึกเจตนารมณ
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้า ๑๘/๒

ประธาน : สารสำคัญก็คือ มันต้องไม่ให้เกิดการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ซึ่งทำได้หลายวิธีการ ๑. ควบคุม ๒. ครอบงำ
ข้ามสื่อหรือครอบงำ ๓. ครอบงำระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือสื่อมวลชนอื่นใด

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : ก็ตัดตรงป้องกันไม่ให้เกิดการนั้นออก เริ่มต้นด้วยข้อ ๓
มีมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการควบคุม

นายคณิต วัลยะพีช : ป้องกันการควบคุม เพื่อไม่ให้เกิดการควบคุมหรือครอบงำ
ระหว่าง ซึ่งมีผลเป็นการขัดขวาง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เข้าใจแล้ว ไม่ต้อง เดียวก็จะยาวไปอีก ประท้วงกันอีก

ประธาน : ขอเติมเรื่องสิทธิข้ามสื่อ นะครับ มันหายไปคำหนึ่งครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : พอแล้ว ผมว่าผ่านไปก่อน มันจะไม่ Work หรือว่า
จะหยุดเลย

ประธาน : ผมคิดว่าน่าจะต้องให้จบมาตรา ๔๗/๑ ครับ ไม่อย่างนั้นมันค้างไว้ครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๔๗/๑

เจตนารมณ ทำให้ระบบตรวจสอบมีความเข้มแข็งและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ตรงย่อหน้าที่ ๒ นะคะ ขอตัดตั้งแต่คำว่า ห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองครอบงำสื่อ ไม่ว่าจะทางตรงหรือ
ทางอ้อม กล่าวคือ ย่อหน้าที่ ๒ ก็เริ่มตรงที่ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นใน
กิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือโทรคมนาคมนี้ได้ ไม่ว่าจะในนามของตนเองหรือ
ให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการ หรือถือหุ้นแทน หรือจะกระทำการโดยวิธีการอื่น อันมีลักษณะทำนองเดียวกับ
เจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว เพื่อป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวเข้าแทรกแซงสื่อในการนำเสนอ
ข่าวหรือแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต

หมายเหตุ หลักประกันการขัดขวางหรือการแทรกแซง กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
บัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับแรกคะ

นายคณิต วัลยะพีช : ตรงหลักประกันการขัดขวาง เราจะใช้คำอย่างไรดีครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ที่จริงคำแรกนี้ผมว่ามันยังไม่สื่อ นะครับ

ประธาน : คำว่า เจตนารมณ ใช้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่าอันนี้นั้นห้ามเข้าไปแทรกแซง มันน่าจะใช้คำไหน
ที่สื่อให้เห็นว่า ห้ามนักการเมืองเข้าไปถือ ไปแทรกแซงสื่อ ก็คือเพื่อประกันหรือเปล่าหรืออย่างไร
หรือเพื่อจะมากุมครองก็ไม่ได้นะ เพราะว่าเพื่อประกันการแทรกแซง เพื่อป้องกัน ให้มันตรง ๆ เลยใช้ไหม
เพื่อป้องกันการแทรกแซงสื่อจากนักการเมือง เพื่อป้องกันการแทรกแซงสื่อ เพื่อป้องกันไม่ให้นักการเมือง

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

แทรกแซงสื่อหรือว่าเพื่อป้องกันการแทรกแซงสื่อโดยนักการเมืองก็ได้

ประธาน : โดยทางอ้อมใช้ใหม่ครับ เพราะอันนี้มันเสริมเข้ามา เพราะ Keyword ก็คือว่า ที่สามารถบริหารกิจการดังกล่าวได้ทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือตรงนี้ก็คือ Keyword อันนี้ห้ามแทรกแซงสื่อ ส่วนรายละเอียดก็มาลงนี้ ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อมอะไรนี้ ตรงอธิบายตรงนี้ใช้ใหม่ครับ คือมาตรการ เยาวรรค Keyword เอาสั้น ๆ แค่นั้น ป้องกันมิให้นักการเมืองแทรกแซงสื่อ เป็นที่เข้าใจอยู่ ที่นี้ป้องกันนี้ จะ Cover ไปแค่ไหน ผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง เจ้าของกิจการอื่น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ

ประธาน : เชิญท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มาตรา ๔๗/๑ มาจากมาตรา ๔๖ วรรคท้ายนะครับ ซึ่ง ตอนที่เขาเพิ่มมาตรา ๔๖ วรรคท้ายเข้ามานั้นนะครับ เขาบอกว่า เดิมมาจากมาตรา ๔๗ วรรคท้าย ข้อเดิมบอกว่า เหตุผลในการที่เพิ่มเข้ามาก็คือ เป็นการกำหนดห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เข้าเป็น เจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือโทรคมนาคมในนาม ตนเอง หลักสั้น ๆ ก็คือ ห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นนะครับ

ประธาน : ห้ามเข้าเป็นเจ้าของกิจการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ใช่ครับ เพราะเกรงว่าเข้าไปแล้วจะเกิดการครอบครอง หรือแทรกแซงนั้นแหละครับ แต่ว่าตอนที่เขาระบุ เพราะเรื่องที่ว่าครอบครอง ครอบงำ หรือแทรกแซง อะไรพวกนี้ เขาไม่ได้กล่าวถึง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันยาวไป Keyword ป้องกันไม่ให้ให้นักการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง นักการเมือง เขาใช้คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง

ประธาน : ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อย่าใช้คำว่า นักการเมือง เป็นคำที่มีความหมาย ครอบคลุม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เข้าเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าสมมุติเราพูดสั้น ๆ นะคะ อย่างที่ท่านคณิตพูดนี้คะว่า มาตรา ๔๖ เขาบอก ห้ามใครต่าง ๆ ไปแทรกแซงพนักงานทางด้านสื่อ เพราะฉะนั้นรวมทั้งเขาบอกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าของกิจการห้ามแทรกแซงใช้ใหม่คะ เพราะฉะนั้นมาตรา ๔๗/๑ ก็เลย บอกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ห้ามเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการเหล่านี้ ไม่ว่าจะทางตรง หรือทางอ้อม นั่นก็คือเพื่อไม่ให้เข้าไปแทรกแซงได้โดยตรงนะคะ เพราะฉะนั้นไม่ทราบจะเขียนว่าอย่างไร

คงไม่ใช่ให้ระบบตรวจสอบมีความเข้มแข็งและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพคะเจตนาารมณ แก้วแล้วนะคะ

ประธาน : แก้วแล้วครับ แต่ว่าไม่รู้ว่าจะเอาตรงย่อหน้าที่เสนอตอนแรกได้หรือเปล่าครับ
เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการสื่อหรือครับ
ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : จริง ๆ เขาไม่ได้ใช้คำว่า สื่อ นะครับ เขาใช้คำว่า ทั้งสามประการ
เลยครับ คือหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันยาวไป ผมว่า มันไม่ใช่ Keyword แล้ว มันน่าจะสั้น
และอ้อมความได้พอสมควร แล้วก็มาอธิบายขยายความกับบรรทัดถัดมา ไม่อย่างนั้นมันจะเสียรูปแบบที่เรา
พยายามที่จะให้มันสั้นแล้วก็อ้อมความ

ประธาน : ขออนุญาตนำเสนอ คือ ถ้าเราพูดย่อหน้าเดียวครับ อย่างเดียวเลยครับ
แล้วก็จบเลยได้หรือเปล่าครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นจากสื่อนี้ นะครับ เปลี่ยนเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่า
เปลี่ยนเป็นว่า กิจการหนังสือพิมพ์และคลื่นความถี่ เพราะว่าคลื่นความถี่เราจัดแจงไปแล้ว ตั้งแต่มาตรา ๔๗
แล้วก็คลื่นความถี่มี ๓ ประเภท เพียงแต่ว่าขาดหนังสือพิมพ์

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : สื่ออย่างนี้มันก็ Cover หมดแล้ว มันจะได้สั้นลงไปอีก
คือมันไม่ใช่ Keyword

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือตอนที่เขาอภิปรายกันนี่นะครับ เขาอภิปรายกันว่า

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : แล้วท่านก็ไปอธิบายหลัง ๆ อธิบายข้างล่าง
ท่านต้องการ Cover อะไรที่จะใส่ตรงนี้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าเผื่อสื่อมันจะไม่ Cover นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : บรรทัดล่าง ๆ สื่อนี้หมายถึงอะไรก็ใส่ลงไปตอนท้าย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือมิได้ครับ ที่เขาบอกว่า วิทยุโทรคมนาคมนี่นะครับ
ที่อภิปรายกัน มันมีทั้งอินเทอร์เน็ต มีทั้งโทรศัพท์มือถือ มีทั้งส่งข้อความ ที่นี้พวกนี้มันไม่ใช่สื่อ แต่มันห้าม
เข้าไปถือด้วย เพราะว่าพวกนี้สามารถที่จะ Control ได้

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : แม้แต่ว่าสื่อหรือว่าสื่อทุกรูปแบบก็ไม่ Cover ไซ้ใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ไม่ Cover ครับ เพราะว่าตรงนี้ผอ.เป็นคนที่ฝากอาจารย์
คมสันเข้าไปพูดเองด้วยว่านักการเมืองเข้าไปเป็นเจ้าของกิจการโทรศัพท์มือถือไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นก็ตัด
คำว่า สื่อ ออกครับ พอเจ้าของกิจการปุ๊บ แล้วก็กิจการอะไรก็ตามดูข้างล่าง เพราะถ้าเผื่อข้างบนเฉพาะสื่อ
แล้วก็ข้างล่างมีทั้งสื่อและอย่างอื่น ทีนี้ถ้าคนดูเฉพาะ Heading เขาก็จะขาดความเข้าใจครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เราอธิบายว่าสื่อหมายถึงอะไร คำว่า สื่อ ข้างล่าง
ถ้าอย่างนั้นก็กิจการสื่อ โอ.เค. ละ ทีนี้สื่อหมายถึงอะไรท่านก็ใส่ลงไปมันดูกะทัดรัดกว่า

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : ประธานโทษนะคะ ในมาตรา ๔๕ วรรคสอง วรรคสาม
วรรคสี่ทั้งหลายเขาใช้คำว่า กิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น ไม่ทราบว่าเขาหมายถึงตรงนี้หรือเปล่า
เรื่องการเสนอข่าวอะไรทั้งหลาย ห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น การสั่งปิดกิจการหนังสือพิมพ์หรือ
สื่อมวลชนอื่น อะไรอย่างนี้คะ ที่จริงมาตรานี้ น่าจะสั้นนะคะ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : พอดีบังเอิญเรื่องคลื่นความถี่มันเริ่มมามีมาตรา ๔๗ ครับ
ก่อนมาตรา ๔๗ จะไม่มีคลื่นความถี่ นี่เรากำลังคุยถึงเรื่องคลื่นความถี่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : หนังสือพิมพ์ด้วยไม่ใช่หรือครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : รวมทั้งหนังสือพิมพ์ด้วยครับ ทีนี้พอหนังสือพิมพ์มันอยู่ในสื่อ
แต่พอคลื่นความถี่มันไม่อยู่ในสื่อ ผมเลยเกรงว่าจะตกหล่น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ครับ กิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์หรือคมนาคมมิได้ ก็คือค่อนข้างที่จะกว้างและก็มาใส่ลงตรงนี้ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จะเป็นเจ้าของกิจการไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมอะไรนี้ ใส่ลงไปตรงนี้มันก็จะขยายความไปหมด

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ทีนี้มันจะกลายเป็นว่า สื่อโทรคมนาคม แต่มันจะไม่รวมถึง
สิ่งที่เป็นโทรคมนาคมที่ไม่ใช่สื่อ เพราะเราไป Heading จั่วเอาไว้เฉพาะสื่อ ไซ้ใหม่ครับ ผมเลยมองดูว่า
ถ้าอย่างนั้นโทรคมนาคมที่ไม่ใช่สื่อ นักการเมืองสามารถประกอบกิจการได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ
นักการเมืองประกอบได้ เพราะว่ามันจะตีความไปไม่ถึง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตรงนี้ก็ต้องตีความ ถ้ามันจำกัดสิทธิขนาดต้องตีความ
โดยเคร่งครัด ถ้าจะไปขยายความ คือมาตรา ๔๗/๑ ผมว่ามันห้ามอยู่หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์หรือโทรคมนาคมมิได้ มันไม่ได้รวมถึงสื่ออินเทอร์เน็ตอะไร จะไปตีความขนาดนั้น

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่ใส่ให้ลงไปเลยละท่านอาจารย์ไม่ต้องกังวล
มันยาว ใส่ลงไปเลยตามนี้

ประธาน : ใส่ไม่ได้ครับ เขาร่างรัฐธรรมนูญมาอย่างนี้นะครับ เขาพิจารณาไปครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๙/๒

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าสื่อที่ว่ากิจกรรมสื่ออันนี้นะครับ หมายถึงอะไรก็ได้ ๗
ลงไปตรงนี้ ข้างล่างนี้ มันก็จะสั้น แต่ถ้ากิจกรรมอย่างเดียวไม่รู้กิจกรรมอะไรมันก็จะ เป็น Question อยู่แล้ว
รู้แต่ว่ากิจกรรมสื่อ แต่สื่อในที่นี้มันหมายถึงสื่อแค่ ๓ - ๔ ตัวแค่นั้นเอง อย่างนี้มันก็จะทำให้สื่อได้

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ดิฉันเสนอว่าใส่ลงไปเลยตั้งแต่ข้างบน
และไม่ต้องมาหมายเหตุข้างล่างก็ได้ มันจะได้ชัดเจนไปเลย เพราะว่าถ้ายาวแล้ว ยาวข้างบนหรือยาว
ข้างล่างมันอาจจะยาวเหมือนกันก็ได้คะ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ท่านประธานคะ เห็นด้วยค่ะ เพื่อป้องกัน
ไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
หรือโทรคมนาคมทั้งทางตรงและทางอ้อม จบไปเลยคะ จะได้ครอบคลุม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือมันไม่เหมือนกันกับอันอื่น อันอื่นเราพยายามที่จะ
ให้มี Keyword อย่างไร คือมันก็มาขัดกันตรงนี้ ไม่อย่างนั้นก็เขียนไปอย่างไรก็ได้ถ้าอย่างนั้น จะเขียน
อย่างไรก็ได้ มันก็ไม่สวย ก็แล้วแต่

ประธาน : เราไม่รู้จะหา Keyword อย่างไรครับ เพราะว่ามีปัญหาเรื่องการทำ
คำจำกัดความ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ข้างต้นหมายถึงอะไร อย่างนี้ได้ กิจกรรมสื่อข้างต้น
หมายถึงกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์อะไรนี้ อย่างนี้ แล้วก็ตัดตรง ทางตรง ทางอ้อม นี้ออกใหม่ครับ
มันก็จะสั้นลงไปอีก

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : อย่าเพิ่งตัด

ประธาน : ไม่ตัด แต่ว่าขึ้นไปอีกย่อหน้าหนึ่ง

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ใช่คะ ประธานโทษคะ ขออนุญาตอาจารย์วัชรินทร์
ไหน ๆ อาจารย์ก็จะต้องเขียนว่ากิจกรรมสื่อข้างต้นหมายถึงแล้วก็มี ๓ - ๔ คำตรงนี้ ถ้ายกขึ้นไปใส่
บรรทัดที่ ๒ เลยและก็ตัดวรรคนี้ออกทั้งวรรคเลย แล้วก็ดิฉันว่ายังต้องมีทางตรงและทางอ้อมอยู่
เพราะมันห้ามทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้วมันตีความได้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าอย่างนั้นวรรคท้ายก็ไม่ต้องเขียน เขียนแค่นั้นพอ

ประธาน : มาตรานี้เอาแค่นั้นครับ แต่ผมมีคำถามอันหนึ่ง ตกลงเขาต้องการแค่นี้
หรือที่เราร่างเอาไว้เราร่างว่าเพื่อป้องกันไม่ให้ไปกระทบเสรีภาพในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็น
โดยสุจริต ไม่รู้ว่าอันนี้เราตัดออกไปแล้วเสียความหรือเปล่าครับ ตรงนี้ไม่ทราบว่ามีมาจากไหน
มาตรา ๘๗/๑ จริง ๆ ต้องการอะไรกันแน่ ต้องการห้ามคือ ๆ เลย หรือว่าต้องการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ในการเสนอข่าวกันแน่

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นางรพีภรณ์ แก้วสนิท : เสรีภาพในการเสนอข่าวมาตั้งแต่มาตรา ๔๕ แล้ว แล้วก็ห้ามเจ้าของกิจการทั้งหลายแทรกแซงคนที่ทำงาน เพราะฉะนั้นพอมาถึงดิฉันเชื่อว่ามาตรา ๔๗/๑ ก็คือห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเจ้าของกิจการอย่างเดียวเลย

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นจบนะครับ ก็คิดว่าไม่ใช่แล้วเอาแค่ ๓ บรรทัดนี้จบ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ประธานโทษครับ มีอยู่หนึ่งครับ ว่าที่ห้าม คือ ๑. คือห้าม ๒. ที่ห้ามเพราะว่ากลัวว่าถ้ามาเป็นแล้วจะไปแทรกแซง เพราะฉะนั้นคำว่า แทรกแซง ผมอยากจะฝากเอาไว้ด้วย เพราะจริง ๆ ที่ว่าห้ามเพราะอะไร ห้ามเพราะกลัวว่าจะเข้าไปแทรกแซง ตอนที่เขาอภิปรายก็ให้เหตุผลสนับสนุนว่าต้องห้าม ถ้าไม่ห้ามไม่ได้ เพราะเกรงว่าจะไปแทรกแซง

ประธาน : คือมันมี Point อยู่ว่าพอเราห้าม ๆ ไว้ มันก็ยังไม่พอ มันเป็นหลายมาตรการในการป้องกันไม่ให้เข้ามาแทรกแซงจนได้ พอเข้ามาตรงนี้ก็เขาก็มากันไว้อีกช่องหนึ่งเพื่อไม่ให้แทรกแซงในอีกมาตรการหนึ่ง เพราะว่าเวลาที่รัฐธรรมนูญออกไปแล้วเขาพูดกันว่า เขาบอกสบายมากเดี๋ยวจะหลีกเลี่ยงให้ดู อันนี้ก็เลยสร้างเครื่องมือใหม่ขึ้นมา ผมถึงสงสัยครับว่ามันเป็นเรื่องเดียวกันหรือเปล่าที่มันตามมาตราหนึ่งหรือเปล่า ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไรครับ อันนี้ที่เราดูการประชุมของ สสร. เป็นอย่างไรกันแน่ มันเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งหรือเปล่าครับ หรือว่าเป็นคนละเรื่องกันไม่เกี่ยวข้องกัน อาจารย์อำไพครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตค่ะ คืออย่างนี้ค่ะ ตามที่ท่านคณิตได้เสนอเข้ามาก็มีเหตุผลนะค่ะ เพราะฉะนั้นเราก็เติมเข้าไปเลยดีไหมคะ จะได้ครอบคลุม ไม่ยาวค่ะ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการที่ว่านี้ ๓ ประการ ๔ ประการก็อยากให้มีเหมือนกันมันจะได้ชัด และแทรกแซงทั้ง คือไม่ให้เป็นเจ้าของกิจการ และแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อม กิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ และแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อม เติมเข้าไปนิดเดียวนอกนั้นตัดออกหมดเลยคะ

ประธาน : คือไม่อย่างนั้นเป็น ๑ เป็น ๒ ได้ไหมครับ หรือ และเพื่อ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : อยู่ในวรรคเดียวกันนะค่ะ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือโทรคมนาคมรวมทั้งแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อม

ประธาน : คือเราได้สิ่งที่ต้องการแล้วนะครับ แต่ว่าเราจะให้เสร็จตรงนี้ ขอเป็นว่าให้คณะนักวิชาการคุณทำต่อได้ไหม ไม่ต้องมานั่งปรับถ้อยคำตรงนี้นะมันเสียเวลานะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือจริง ๆ แล้วมันเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นนะครับ ถือหุ้นไม่ใช่เจ้าของ ผู้ถือหุ้นแค่นั้นเองก็ยังไม่ได้ จะถือโดยตนเองหรือโดยภรรยา หรือโดยญาติหรือใครไม่ได้ทั้งสิ้นเลย กฎหมายมาตรานี้เขาต้องการคือไม่ยากให้พนักงานการเมืองเข้ามาเป็นเจ้าของสื่อ โดยใช้สื่อ

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เป็นเครื่องมือเกี่ยวกับการเมืองใช้สื่อของตัวเองเพื่อที่จะโจมตีฝ่ายอื่นหรือโฆษณากิจการของตนเองเกินความจริง วัตถุประสงค์มาตราบนี้เป็นอย่างนั้นนะครับ มันไม่ใช่เจ้าของก็ได้

ประธาน : คือเราจะเลิกประชุมแล้วนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แต่ผมสงวนความเห็นผมไม่เห็นด้วยวิธีนี้ มาตรานี้เป็น Keyword อย่างนี้ผมว่าใช้ไม่ได้ครับ มันอย่างไรอยู่ คล้าย ๆ กับไปเขียนกฎหมายขึ้นมาอีก ก็ลอกอันเดิม

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นต้องแขวนแล้วละครับ ผมต้องขออภัยนะครับ เพราะว่าดูเหมือนว่าประธานจะใช้อารมณ์จริง ๆ แล้วผมรู้สึกที่เราพูดย้อนไปย้อนมา ๆ แล้วก็ขนาดขึ้นจอแล้วยังเรื่องยากเพราะจริง ๆ แล้วเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย ถ้าล่วงเกินผู้ใดไว้ก็ต้องกราบขออภัยครับ แล้วก็เรามีประชุมวันพุธอีกบ่ายโมงครึ่ง วันพุธเข้าใจว่าจะไม่ยาวขนาดนี้ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือคราวหน้าที่นพรัตน์พิมพ์ไปถึงมาตราไหน คือผมก็จะพยายามเขียนตุ๊กตาในภาค ๑ ให้เสร็จ แล้วฝากทางนพรัตน์พิมพ์ไปแล้วก็มาดูอีกทีหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามผมยังมีความรู้สึกทำงาน ๒ ครั้ง เพราะว่าเสร็จตรงนี้แล้วเดี๋ยวต้องไปดูตัวเลขอีกก็ต้องมานั่งดูอีกทีหนึ่ง แต่ไม่เป็นไรผมก็จะลองทำ ถ้าได้ตัวเลขมาเลยมันจะยันกันแล้วก็ไม่ต้องมาเถียงกันมาก คือมีแล้วอย่างนั้น ที่นี้ปัญหาว่าผมก็เขียนขึ้นมาโดยบางทีก็ไปเอาเล่มนี้เขียนแล้วก็เห็นว่ามันแก้แล้ว บางทีไม่มั่นใจเลยบอกนพรัตน์ช่วยเช็คอยู่ว่า บางทีมันก็ไม่ตรงแบบเมื่อก็มีหลายอันที่มันเป็นที่เขียนอันเดิมแล้วไม่ตรงกันกับในตัวบทนี้เลย ก็มีความรู้สึกว่ามันจะทำงานซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ที่นี้ในกรอบ ๒ ก็เลยอยากจะฝากว่าถ้าเป็นไปได้ถ้าได้ตัวเลขมาและทางคนดูนี้ดูไปพร้อมกันเลยมันจะได้เสร็จทีเดียว ผมก็อยากจะฝาก

ประธาน : ในการประชุมต้องมีของตัวเลขวางไว้ด้วย ใครสงสัยเดินไปดูได้ แต่ขอร้องอย่างเดียวว่าอย่าเอาของตัวเลขกลับบ้าน ที่ขอร้อง อันนี้เราบันทึกไว้ แต่ว่าคุณกรมย์มีเรื่องจะชี้แจงเชิญครับ

นางกรมย์ เจริญรุ่ง : ก็สืบเนื่องจากที่ประชุมมอบหมายให้เมื่อคราวที่แล้วให้ไปขอรายงานตัวเลขของสภาว่าง ก็ได้ทำหนังสือไปแล้วถึงเลขาธิการสภา ที่นี้ก็หาวิธีทางลัดอีกทางหนึ่งก็คือว่าได้ไปขอยืมท่านประธานคณะกรรมการเราที่ท่านเป็น สสร. ขอยืมมาเพราะว่าท่านจะมีอยู่ก็จะรีบเอามาถ่ายซีร็อกซ์แล้วจะให้ดูประกอบวันพุธนี้ ก็จะได้บางส่วนของท่านมีอยู่จะเอามาให้ก่อนคะ เลขของ สสร. ที่แปรญัตตินะคะ ก็จะเร่งให้ตรงนี้คะ

ประธาน : ก่อนที่จะปิดประชุมจริง ๆ คือผมก็ได้รับติดต่อจากหลายทางแล้วก็แม้แต่ทางอาจารย์สมคิดเองซึ่งเขาเป็นทั้ง สสร. และเป็นทั้งเลขานุการของคณะกรรมการยกกว้างเขาก็พูดในกลุ่ม สสร. ด้วยกันอยากจะดูบัณฑิตเจตนารมณ์ เขาอยากให้เห็น เพราะว่าเขาไม่เห็นเลยว่าเราทำอะไรอยู่ ซึ่งถ้าจะให้ดูเรายังไม่เสร็จ แต่ให้ดูแบบคนกันเองให้ดูได้ ให้ดูได้อยู่แล้วนะครับว่าทำอะไรอยู่ แต่ว่าถ้าเราจะ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๙/๕

ส่งไปตามรูปแบบก็เข้าใจว่าเราต้องทำเสร็จก่อนถึงจะเสนอไปใช้ใหม่ครับ ถ้าไม่เสร็จนี้เราจะไม่เสนอไป
คงไม่มีทางว่าเสนอไปเป็นหมวด ๆ อะไรมันต้องเสร็จทั้งหมด แต่ผมขอเรียนที่ประชุมนะครับว่ามีคนร้องขอ
มาให้ดู แล้วผมอาจจะไปให้ดูอย่างไม่เป็นทางการมากกว่า เพราะว่าไม่ใช่หน้าที่และก็ยังไม่ใช่เวลาที่จะให้ดู
ด้วย แต่มีคนเขาอยากจะได้ดูและคนเริ่มพูดถึงกันเยอะแล้ว เพราะเขาบอกว่าอันนี้ให้บันทึกไว้เป็นเจตนารมณ์
เสร็จแล้วเขาก็อยากจะได้รู้ว่าเรากำลังทำอะไรกันอยู่และทำตรงหรือเปล่า เขากลัวว่าจะแก้ไขไม่ทันกาล
คงจะด้วยเจตนาดีนะครับ แต่ว่าเขาคงจะรู้ว่าเราก็ทำงานอย่างเคร่งเครียดแล้วก็อย่างซีเรียสด้วย
จริง ๆ เราก็เหนื่อยและก็ใช้เวลามากครับ ท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ขอนิดหนึ่ง เท่าที่ผมฟังดูคล้าย ๆ กับว่าฝากบันทึก
ในที่ประชุมผมฟังดูฝากบันทึก ฝ่ายกรรมการครับ ๆ ผมเลยอยากจะเรียนอาจารย์ว่าลองถามอีกทีว่า
ที่วางกรรมการรับ ๆ เขาทกลงไว้หรือเขาจะโยนมาให้เรา ผมก็เป็นห่วงตรงนี้เหมือนกัน

ประธาน : คุณภิรมย์ครับ

นางภิรมย์ เจริญรุ่ง : ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่าในคณะกรรมการร่างเองเท่าที่หาหรือ
กันทางฝ่ายเลขาของเขาก็บอกว่าเขาก็ทำเจตนารมณ์ของเขาเองเหมือนกัน และเขาก็ถามว่าของเรา
จะเสร็จเมื่อไรอะไรประมาณนี้ เข้าใจว่าเขาก็ทำในส่วนของเขาอะอาจารย์ แต่เราก็อีกภารกิจหนึ่งอะ

ประธาน : ตกลงเขาไม่บอกเราใช้ใหม่ครับ ทั้งที่เขาไม่มีหน้าที่บันทึกเจตนารมณ์
เขาทำอะไรเขาก็ส่งมา และเราเป็นคนดูว่าบันทึกหรือไม่บันทึก คุณเขียน ๆ ไปมันถูกต้องหรือเปล่า ไม่ใช่ว่า
นี่ก็บันทึก นี่ก็บันทึกแล้วต้องบันทึกหมด อย่างนี้มันเป็นหน้าที่ของชุดนี้จะต้องมาดูแลกันว่าจะออกไปสู่
ประชาชนอะไรบ้าง ไม่ใช่ทำอะไร ๆ ก็บันทึกหมด ผมไม่เห็นด้วย สิ่งที่จะบันทึกให้จริงก็คือมติ สสร.
เท่านั้น นอกนั้นก็ไม่ต้องพิจารณา เว้นแต่ว่ามันต้องบันทึกจริง ๆ นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมเห็นสภาพบอกว่าบันทึกเจตนารมณ์ก็ไม่มีใครพูดต่อ
ไม่ทราบว่าเขาบันทึกให้หรือเปล่า เพราะผมเห็น สสร. บางคนขอบันทึกเจตนารมณ์แล้วก็ผ่านไปเลยอย่างนี้

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ คือวันก่อนเราประชุมกัน คือในการทำงานของสภา
ถ้าหากว่าไม่มีคนค้านก็เป็นมติครับ เพราะฉะนั้นตรงไหนที่สภาเขาจับไป ๆ ก็คือเป็นการสั่งตรงมาที่ชุดนี้
ว่าให้ไปทำงานคืนให้เขาไปให้เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ เพราะเป็นมติครับ ถ้าไม่ค้าน แต่ถ้าเป็นกรรมการ
ร่างหรืออนุกรร ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ บอกว่าเรื่องนี้ให้บันทึกเจตนารมณ์เราไม่รับ Automatic นะครับ
เราต้องมาพิจารณาเสมอว่าจะบันทึกหรือไม่บันทึกให้ ไม่มีการบันทึกให้อย่างอัตโนมัติ ที่บันทึกให้
อย่างอัตโนมัติ คือทำตามสั่งเป็นมติของสภาร่างรัฐธรรมนูญเท่านั้นนะครับ ซึ่งตรงนั้นเวลาที่ประชุมกัน
เราต้องมาบันทึกนะครับ เสร็จแล้วถ้าเขาจะดู เขาจะมาดูตอนที่เขาไปเสนอเขาและเขาจะตัดหรือไม่ตัดอะไร
ออก อันนี้ก็เป็นเรื่องของสภาร่างรัฐธรรมนูญเขา แต่ว่าเมื่อเขาเป็นมติมาเราก็ต้องบันทึกให้เขา นะครับ

คณะกรรมการบ้านที่กเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๙/๖

เพราะว่ามันไปเข้าข้อหนึ่งนะครับที่มอบหมาย เขามอบหมายมาเป็นมาตรา ๆ ไป อันนี้คงจะต้องเคลียร์กัน
อย่างนี้ เราประชุมในที่ประชุมคณะกรรมการเราก็ตกลงร่วมกันว่าจะทำงานอย่างนี้ด้วยนะครับ
ท่านคิดครับ

- ๒๐/๑

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอขอบคุณท่านวัชรินทร์ที่มาช่วยทางนักวิชาการ ช่วยร่าง ออกมานะครับ แล้วก็ส่วนที่ว่า เราจะขยับปรับอะไรอย่างไร เราก็ต่างคนต่างสไตล์ ก็เลยทำให้มันเย็นเยือก ยืดยาว ผมว่า ๑๐ คน ใช้เวลาขนาดนี้ ถ้า ๑๐๐ คนของ สสร. เราอาจจะใช้เวลามากกว่าเขา แต่อย่างไรก็ตาม ก็รู้สึกว่าคุณต้องขอขอบคุณนะครับที่ช่วยให้เราทำงานง่ายขึ้นนะครับ เพราะว่ามิตันร่างมา แต่ที่นี้ที่เราคุยค้างไว้เมื่อที่ว่า วันพุธเราจะอยู่ถึงเย็นหรือไม่ เพราะว่าผมกลัวว่าจะไม่เสร็จ ที่นี้คงต้องดูจาก พวกเราว่าพวกเรต่อนี้จะอยู่กันได้อีกไหม ถ้าอยู่กันได้อีก โอ.เค. แต่ถ้าอยู่ไม่ได้ผมก็ว่าอยู่แค่นี้อาจจะไป เพราะว่าทางทีมเจ้าหน้าที่เขาจะต้องสั่งอาหารรอนะครับ เพราะว่าพวกเราที่อยู่ตรงนี้ ผมก็ดูว่านี่คือตัวจริง นะครับ ถ้าเผื่อเกิดพวกเราคอนโดคนหนึ่งขาดก็ไม่ครบ ๕ คนครับ

ประธาน : ว่าอย่างไรครับ คือถ้าไม่สะดวกจะได้ออกเลยครับ จะสะดวกจะอยู่เย็น ๆ อย่างนี้อีกหรือเปล่า เพราะว่าเราประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้งแล้วนะครับ ท่านอาจารย์รัฐภาภรณ์

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าวันพุธอยู่ได้คะ ๒๗ อยู่ได้เป็นคราว ๆ คะ

ประธาน : ท่านคณิตอยู่ได้ อยู่ไหนหรือเปล่าครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมตอนนี้ยังไม่นัดครับ แต่ว่าผมคิดว่าจะต้องอยู่ให้ได้ครับ

ประธาน : ท่านวัชรินทร์จะอยู่ได้หรือครับ เพราะว่าเข้าใจว่าท่านจะมีภารกิจอยู่

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : พุธนี้ได้อยู่ครับ เพราะผมไปตัดออกหมดแล้ว คือ ถ้านัดนี้ผมก็พยายามไม่นัดทางอื่นนะครับ

ประธาน : อยู่ได้หลายคนก็ได้ก็อยู่เย็น แล้วเขาจะได้สั่งอาหาร ผมจะได้จัดลงไปด้วยว่า จะต้องอยู่เย็น คือพวกเรามีเรื่องต้องไปสั่งงาน ไปเซ็นแฟ้มอะไรเต็มไปหมด

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แล้วอาทิตย์ถัดไปละครับ ถ้ารู้ไว้มันจะสะดวกครับ เพราะบางที่เขาเชิญผมก็รับไปแล้ว แล้วก็มาติดทางนี้

ประธาน : วันที่ ๒๗ อยู่เย็นนะครับ มีข้าวเย็นด้วยนะครับ ที่นี้วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม เราประชุม ๑๓.๓๐ นาฬิกา ไม่ทราบว่ามีอยู่เย็นได้หลายคนหรือเปล่านั้น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ณ ตอนนี้อยู่ผมยังได้อยู่ครับ ผมว่านัดไปก่อนดีกว่า กันวันว่างไว้ก่อนดีกว่า

ประธาน : ขออย่างเดียวว่าอย่าครบองค์ประชุมก็แล้วกันนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : แล้ววันพุธ เราคุยกันอีกทีหนึ่ง เพราะผมเชื่อว่า ถ้าอยู่ได้ก็ดี เหตุผลผมกลัวไม่ทัน

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ดิฉันนะคะ วันจันทร์ที่ ๒ อยู่ได้ ถ้าเป็นวันพุธที่ ๔ ไม่อยู่

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

หน้าชญา ๒๐/๒

ประธาน : โอ.เค. เดี่ยวผมจดไว้ก่อน วันที่ ๔ อาจารย์รัชฎาภรณ์ไม่อยู่เลยใช่ไหมครับ
โอ.เค. ครับ ช่วงไหนครับ ช่วงเดือนกรกฎาคมใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็ไม่เป็นไรครับ

ประธาน : ไม่เป็นไรครับ จะได้พยายามหา

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่เป็นไรได้อย่างไร ท่านประธานต้องเป็นไร ถ้าท่านจะมา
ท่านก็ต้องให้มา บอกไม่เป็นไรได้อย่างไร เดี่ยวไม่ครบองค์ประชุม

ประธาน : ไม่ใช่ครับ เรากำลังจะละเมิดสิทธิในการใช้สิทธิลาพักผ่อนประจำปี ปกติแล้ว
เรื่องนี้ข้าราชการทุกคนจะทราบนะครับ ท่านวัชรินทร์จะลาครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่เป็นไรครับ ก็คือเพราะวันที่ ๖ นี้ผมมีบรรยายอยู่
ก็ไม่เป็นไรครับ อาทิตย์หน้าอีกอาทิตย์หนึ่งก็แล้วกัน แล้วอาทิตย์ถัดไปนี้มันแน่นอน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : วันที่ ๒ ท่านมาได้ นะคะ ก็แค่นี้แหละท่านประธาน

ประธาน : แล้วอาจารย์ท่านไสมสุตา ได้นะครับ แล้วพยายามลือคุณปัทมาด้วยนะครับ
เป็นอนุกรรมการ ตกลงว่าข้าวเย็นไว้ก่อนนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : หน้านี้อกรอบ ๑ คือคราวหน้าถ้ากรอบ ๑ เสร็จหรือ
ใกล้เสร็จ ผมว่ามันก็จะนั่นขึ้นนะครับ เพราะว่ากรอบอื่นจะไม่เท่าไร กรอบนี้มันจะรุ่นมันจะมีหลายเรื่อง
นะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : กรอบ ๑ นี้เป็นเรื่องดีความด้วย เป็นเรื่องที่จะต้องรับรอง
อะไรอย่างนี้คะ กรอบ ๒ กรอบ ๓ ไม่ยากคะ

ประธาน : ที่นี้ถามถึงวันที่ ๒ จะอยู่ถึงเย็นได้ แล้ววันที่ ๔ กรกฎาคมละครับ วันชาติ
อเมริกาครับ นี่ก็ไม่ออกหรือครับ ขอให้มาประชุมให้ได้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือจริง ๆ โดยส่วนตัวนะครับ จริง ๆ แล้วว่างผมจะมาสังเกต

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เหมือนกันทุกคนคะ

ประธาน : องค์ประชุม ๕ ครับ ๕ นี้เน้นเฉพาะที่เป็นอนุกรรมการนะครับ อาจารย์วิจิตรา
ไม่เป็นองค์ประชุม เพราะว่าเป็นนักวิชาการ ที่ปรึกษาไม่นับ นับเฉพาะอนุกรรมการเท่านั้นนะครับ

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ธัญญา ๒๐/๓

ที่เห็นหน้าอยู่นี้ใช่ตัวจริงหมดครับ ครบ ๕ คนครบองค์ประชุมอยู่ครับ ท่านก็มา ท่านเพื่อท่านก็ไปเดิน
เราคุยกันยาวเหลือ ต้องขอบพระคุณนะครับ ขออนุญาตปิดประชุมนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข